

ราชบัณฑิตยสถาน
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือนกรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕ ISSN 0857-5002

๑๓๕ปี (พ.ศ. ๒๔๓๐-๒๕๖๕) & สิงหาคม

วันพระราชทานกำเนิด
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

อาศิรวาทสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง

ภาพยนต์ ๑๑

น้อมเกล้าฯ ชูสิ่อันท์	อภิรักษ์มนุญการ
สำนึกพระเกียรติคุณ	สถิตมั่นแม่ปัดไทย
สง่างามนามกร	ขจรเกียรติอภิโยธ
ด้วยราชฎไทย	เปี่ยมพระทัยพระเมตตา
อภิรักษ์ประวัติศาสตร์	บรรพชาติบูรณมา
ฟื้นฟูแห่งปัญญา	ศิลาปาชีเพริทโกธ
มรดกสยามชาติ	ทำองถิ่นราชฎไม่สูญไป
พระทรงรักษาไว้	ต่อเติมให้เป็นวิชา
ผ้าไทยดีเลิศกษณ	งามประดักษ์ท้อโตกา
หัตถศิลป์หลากหลาย	พัฒนาและก้าวไกล
โฉมไทยนาฏศิลป์	ไม่สูญสิ้นนานสมัย
บำรุงศาสน์ธิดาสไทย	สันติสุขท้อแผ่นดิน
ดำรงปารักษ์น้ำ	พิชพันธุ์งามเป็นทรัพย์สิน
ได้ใช้ใ้ทำกิน	ให้รักถิ่นแดนดินไทย
องค์สภานายิกา	กาชาติพาสุขกายใจ
แข็งแรงแและปลอดภัย	ช่วยรักษาและบรรเทา
กอดปรกิดกรณีย	ประดักษ์พลีเนิ่นนานเนา
ทรงแบ่งงานหนักเบา	ช่วยในหลดองปองประชา

โดยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
 ข้าพระพุทธเจ้า โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
 ผู้ประพันธ์ พ.ท.ศ.สุเมธโชติ วีรภัทรเดช

“มหาวชิราลงกรณราชสดุดี”

ภาพย้ฉบับ ๑๖

อํางค์ทศมินทรวชิรเกล้า	ราชาธิราชเจ้า
มิ่งขวัญพลกไฟไทย	วิลาสวิไล
ครบรอบเฉลิมพระชนมสมัย	ทรงพระสำราญ
ศุภะมงคลสยามกาล	ถววยพระพรชัย
เจ็ดสิบพรรษาพระชนม์วาร	ปกราชฐร์ปราบพาล
สุชะพลาหามัย	บุญญาภิวันท์
ขอเดชคุณพระรัตนตรัย	ทหารทุกเขตคาม
วิสุทธีวิเศษสุขสานต์	ทวยเทพภริมย์
พระชนมายุยิ่งยืนนาน	แทบบาทอดิศร
ทุกขโภทภัยมลายลงพลัน	
ด้วยพระเดชคุณอนันต์	
กอปรเกิดประโยชน์สยาม	
เสนาศึกษาในนาม	
ถววยสัตย์ภักดีบังคม	
จุดเทียนชัยขอพรพรหม	
เพริศพิพัฒนาถววยพระพร	
กราบพระบาทประนมขุสิกร	
มหาวชิราลงกรณสดุดี	

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ผู้ประพันธ์ พ.ท.ผศ.สมไชติ วีรภัทรเวธ

บทบรรณาธิการ

สวัสดีครับ ท่านสมาชิกและผู้อ่านนิตยสารเสนาศึกษา

วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ครบ ๑๓๕ ปี ที่ “โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า” ได้ก่อกำเนิดจากล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ โปรดเกล้าฯ พระราชทานกำเนิดโรงเรียนสอนวิชาการทหาร หรือต่อมาคือโรงเรียนทหารสราญรมย์ หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง และพัฒนา ทั้งอาคารสถานที่ หลักสูตรการเรียนการสอน บุคลากร จนมาเป็นโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มุ่งมั่นผลิตนายทหารสัญญาบัตรหลักของกองทัพบก ให้มีคุณลักษณะตามที่กองทัพต้องการ คือ เป็นสุภาพบุรุษ นักรบ นักพัฒนา ที่มีความเป็นผู้นำ ยึดมั่นอุดมการณ์ เทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ นิตยสารเสนาศึกษา (เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๕) จึงมีเนื้อหาเกี่ยวกับวันสำคัญดังกล่าว

นอกจากนั้น ห้วงเวลานี้ ยังมีวันมหามงคลอีก ๒ วัน คือ วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร และ วันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นวันเฉลิมพระชนมพรรษาของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ซึ่งประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าได้ร่วมเฉลิมฉลองและแสดงออกถึงความจงรักภักดีอย่างหาที่สุดมิได้ ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ

ถึงแม้ปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ และโรคฝีดาษวานร ยังคงมีมาตรการควบคุมโรคอยู่ แต่ก็ได้มีการผ่อนคลายไปมาก ทำให้การท่องเที่ยวและกิจกรรมนันทนาการเริ่มกลับมาคึกคัก สำนักงานท่องเที่ยวโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จึงได้กลับมาเปิดให้บริการเต็มรูปแบบอีกครั้ง มีการพัฒนากิจกรรมให้ทันสมัย พร้อมกับการปรับปรุงสถานที่ให้สวยงามชวนให้ท่านสมาชิกและครอบครัวมาเที่ยวยิ่งขึ้น ผู้อ่านทุกท่านสามารถสัมผัสถึงบรรยากาศการท่องเที่ยวได้จากเรื่องเด่นในฉบับ

กองบรรณาธิการมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งในการนำเสนอข้อมูล ข่าวสาร สาร และความรู้ ให้ทุกท่านได้เต็มอ้อมกอดบรรณารักษ์ของการอ่านเช่นเคย

ขอบคุณครับ

พลตรี

บรรณาธิการเสนาศึกษา

สารบัญ

เสนาศึกษา

เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือนกรกฎาคม – สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่องจากปก ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ วันพระราชทานกำเนิด รร.จปร.๘	
ทูลกระหม่อมอาจารย์กับประวัติศาสตร์โลกฉบับไม่เป็นทางการ : ตอน ๒ เพื่อนบ้านอาเซียน ๑๗	
บทความเล่าประสบการณ์ การแข่งขันการประกวดสุนทรพจน์อุดมศึกษา เถลิงพระเกียรติพระบรม- ราชจักรีวงศ์ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๖๓ ชิงถ้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ๒๖	
การวิจัยและพัฒนาระบบจำลองยุทธ์และการฝึกเสมือนจริงของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (Simulation) ๓๓	
แผ่นดินไทยทุกที่มีเรื่องเล่า (ตอน ๘) ๓๙	
HOW..TO เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษขั้นที่ “ 0 ” ๔๗	
เจ้าหญิงอลกา แห่ง เคียฟ ๕๘	
อันตรายจากการใช้กัญชารักษาโรคเอง ๖๔	
ประสบการณ์ นนร.ไทยในต่างแดน (สาธารณรัฐเกาหลี) ตอนจบ ๗๔	
นักเรียนนายร้อยไทย ในอเมริกา (ตอนจบ) ๘๒	
Leader's Adventure ใน รร.จปร. ๙๓	
ที่פקชั่วคราว..... ๑๐๔	
ใคร อะไร ที่ไหน ๑๐๘	

ความคิดเห็นของผู้เขียนในหนังสือฉบับนี้ไม่มีส่วนผูกพันกับทางราชการแต่ประการใด

วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ พ.ท. ปิยพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. พร้อมด้วย คุณอัญชุลีย์ กลิ่นพันธุ์ ประธานสมาคมแม่บ้านทหารบก สาขา รร.จปร. เป็นประธานพิธีถวายเครื่องราชสักการะ ถวายราชสดุดี และลงนามถวายพระพรชัยมงคล พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๗๐ พรรษา และร่วมกิจกรรมจิตอาสา โดยกำลังพลจิตอาสาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า พัฒนาพื้นที่โดยรอบ รร.จปร.

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๕ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้จัดงานวันพระราชทานกำเนิด รร.จปร. ครบ ๑๓๕ ปี และได้กราบบังคมทูลเชิญ พล.อ.หญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ ทรงเป็นประธานในพิธีฯ และในภาคบ่าย พล.อ. ณรงค์พันธ์ จิตต์แก้วแท้ ผบ.ทบ. ได้เป็นประธานในพิธีมุทิตาจิต แต่อัตตครูอาจารย์และนายทหารปกครอง ณ หอประชุม รร.จปร.

วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ พล.ท. ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. พร้อมด้วยข้าราชการ นักเรียนนายร้อย และสมาคมแม่บ้านทหารบก สาขา รร.จปร. ร่วมพิธีถวาย เครื่องราชสักการะ ถวายราชสดุดีฯ สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี เนื่องในวันคล้ายวันประสูติ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕

กิจกรรม

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ พล.ท. ปิยะพงศ์ กลิ่นพันธุ์ ผบ.รร.จปร. นำข้าราชการ นักเรียนนายร้อย และสมาคมแม่บ้านทหารบก สาขา รร.จปร. ร่วมพิธีถวายเครื่องราชสักการะ ถวายราชสดุดีฯ และร่วมกิจกรรมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ๙๐ พรรษา ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๕

วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๕ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ประกอบพิธีอธิษฐานจิต เจริญอยู่ที่ระลึก รร.จปร. ครบ ๑๓๕ ปี และรับการประทานน้ำพระพุทธมนต์จาก สมเด็จพระสังฆราช ณ ตำหนักอรุณ วัดราชบพิธสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร กทม.

กิจกรรม

โรงเรียนนายเรือเป็นเจ้าภาพในการแข่งขันกีฬาประเพณี โรงเรียนทหาร – ตำรวจ ระหว่างวันที่ ๓๐ มิถุนายน – ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ณ สนามกีฬาประชาชนวิ.อ.สัตหีบ จว.ชลบุรี และสนามกีฬาโรงเรียนนายเรือ จว.สมุทรปราการ ผลการแข่งขันโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้รับรางวัลชนะเลิศกีฬาฟุตบอล บาสเกตบอล และรางวัลชนะเลิศคะแนนรวมกีฬา ๔ ประเภท

เรื่องจากปก
๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๓๐
วันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

พันเอก ตรีทิพย์ เกิดชนะ

วันที่ ๕ สิงหาคมของทุกปี โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจัดงาน “พิธีคล้ายวันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า” เพื่อน้อมรำลึกถึงพระมหากษัตริย์ในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๕ ปีกองราชย์ พ.ศ. ๒๔๑๑-๒๔๕๓) ซึ่งโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนสำหรับผลิตนายทหารบก ใน พ.ศ. ๒๔๓๐ ขนานนามเมื่อแรกตั้งว่า “โรงเรียนสอนวิชาการทหาร” มีที่ตั้งอยู่หลังพระราชวังสราญรมย์

โรงเรียนทหารสราญรมย์
จุดกำเนิดของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๓๐ เป็นวันแรกที่โรงเรียนสอนวิชาการทหารเปิดสอน หลังจากนั้นได้มีการตราพระราชบัญญัติโรงเรียนทหารสราญรมย์ เรียกว่า “บัญญัติโรงเรียนทหารสราญรมย์” เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม พ.ศ. ๒๔๓๐ (พ.ศ. ๒๔๓๑ ปีปฏิทินปัจจุบัน) จึงเรียกชื่อโรงเรียนว่า “โรงเรียนทหารสราญรมย์”

การเปลี่ยนชื่อโรงเรียนมีขึ้นอีกหลายครั้งตามการจัดหน่วยหรือหลักสูตร อีกทั้งมีการขยายโรงเรียนไปยังถนนราชดำเนินนอก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๕ ซึ่งพัฒนาเป็นโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม แยกจากโรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมที่ข้างพระราชวังสราญรมย์ใน พ.ศ. ๒๔๕๐ และพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จฯ ไปทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๒ เมื่อพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ ๖ ปีกองราชย์ พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๖๘) ยุบรวมโรงเรียนทั้งสองแห่งใน พ.ศ. ๒๔๖๘ จึงเรียกชื่อว่า “โรงเรียนนายร้อยทหารบก”

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ต่อมา วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๔๙๑ ได้มีพระบรมราชโองการในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร (รัชกาลที่ ๙ ปีครองราชย์ พ.ศ. ๒๔๘๙-๒๕๕๙) ขนานนามใหม่ว่า “โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า”

ก่อนหน้า ๑ ปี คือ พ.ศ. ๒๔๙๐ โรงเรียนนายร้อยทหารบกมีอายุครบ ๖๐ ปี พล.ต. ม.ร.ว. เทียมพันธ์ กฤดากรราชเสนา กฤดากร ผู้บังคับการโรงเรียนนายร้อยทหารบก (พ.ศ. ๒๔๘๙-๒๔๙๐) ได้จัดงานพิธีอย่างยิ่งใหญ่เฉลิมฉลองวันคล้ายวันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อรำลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ นับเป็นการจัดงานพิธีขึ้นเป็นครั้งแรก หลังจากนั้นมีการจัดงานพิธีนี้สืบต่อมาจนถึงปัจจุบัน

เนื่องจากวันที่ ๕ สิงหาคมมีความสำคัญกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ดังนั้น การจัดงานสำคัญๆ ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าในระยะต่อมา จึงมีขึ้นในวันที่ ๕ สิงหาคมอยู่เป็นระยะ และได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว หรือพระบรมราชวงศ์ หรือ วงศานวงศ์ เสด็จฯ ในงานพิธีเสมอ ประมวลได้ดังนี้

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๘๐ ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะนั้น โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ายังตั้งอยู่ที่ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ

ก่อน พ.ศ. ๒๕๐๘ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (ปัจจุบันคือ กองบัญชาการกองทัพก) มีพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวครึ่งพระองค์ ประดิษฐานกลางศาลาวงกลม ศาลาหลังนี้ จอมพล สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าจักรพงษ์ภูวนาถ กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ ขณะทรงดำรงตำแหน่งเสนาธิการทหารบกและรั้งตำแหน่งเจ้ากรมยุทธศึกษา (พ.ศ. ๒๔๕๒-๒๔๕๖) (ขณะนั้นพระยศพลตรี) ซึ่งบัญชาการโรงเรียนนายร้อยชั้นปฐมและโรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม ได้โปรดให้สร้างศาลาขึ้นเป็นที่พักผ่อนสำหรับนักเรียนนายร้อย ต่อมาได้อัญเชิญพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวในพระอิริยาบถยืนประดิษฐานไว้กลางศาลาเพื่อการสักการะและแสดงความจงรักภักดี

ในรัชกาลที่ ๖ ได้อัญเชิญพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวครึ่งพระองค์ ประดิษฐานแทน และอัญเชิญพระบรมรูปในพระอิริยาบถยืนไว้ที่อาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อย

พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขณะประดิษฐาน ณ ศาลาวงกลม ส.จ.ป. ณ ราชดำเนินนอก ก่อนที่จะมีการสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์องค์ใหม่ใน พ.ศ. ๒๕๑๐

เมื่อถึงสมัยพลตรี อ่อง โปธิกนิษฐ์ เป็นผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๕๐๓-๒๕๐๖) ศาลาวงกลมชำรุดทรุดโทรมมาก จึงเกิดโครงการสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประดิษฐานแทนที่ศาลาวงกลม พระบรมราชานุสาวรีย์ประกอบด้วยพระบรมรูปครึ่งพระองค์และแท่นหินอ่อน การสร้างพระบรมรูปครึ่งพระองค์สร้างตามแบบพระบรมรูปองค์เดิม แต่มีขนาดใหญ่เป็น ๒ เท่า หล่อด้วยโลหะทองแดงรมดำ ระหว่างเตรียมการ ได้มีพิธีบวงสรวงและอัญเชิญพระบรมรูปครึ่งพระองค์องค์เดิมไปไว้ที่ห้องพระบารมีปกเกล้า อาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มีการทำพิธีบวงสรวงและอัญเชิญในวันที่ ๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๕ แล้วรื้อศาลาวงกลมใน พ.ศ. ๒๕๐๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงเททองหล่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (ครึ่งพระองค์) ณ กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร, ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๑๐ สำหรับประดิษฐานบนพระแท่นพระบรมราชานุสาวรีย์ หน้าหอประชุมกิตติขจร สส.จปร. ถนนราชดำเนินนอก

ต่อมาวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงเททองหล่อพระบรมรูปครึ่งพระองค์องค์ใหม่ ณ กองหัตถศิลป์ กรมศิลปากร หลังจากกรมศิลปากรดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้ว วันที่ ๒๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้มีพิธีอัญเชิญพระบรมรูปครึ่งพระองค์องค์ใหม่ไปประดิษฐานบนพระแท่นหินอ่อนหน้าหอประชุมกิตติขจร วันรุ่งขึ้น ได้มีพิธีอัญเชิญพระบรมรูปครึ่งพระองค์เดิมจากห้องพระบารมีปกเกล้าไปบรรจุไว้ในพระแท่นพระบรมราชานุสาวรีย์องค์ใหม่ตามดำริของผู้บัญชาการทหารบก

วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวองค์ใหม่ข้างต้น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ (สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง) และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาชิราลงกรณ (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร รัชกาลที่ ๑๐, ปีกองราชย์ พ.ศ. ๒๕๕๙) โดยเสด็จฯ ด้วย ในคำวันเดียวกัน ทั้ง ๓ พระองค์ได้เสด็จฯ ไปทรงร่วมงานราตรีสโมสรเนื่องในโอกาสวันคล้ายวันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ ๘๐ ปี อาคารเก่า สวนอัมพร พระราชวังดุสิต

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงกดปุ่มเปิดแพรคลุมพระบรมราชานุสาวรีย์แล้วทรงเจิม
ในพิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
๕ สิงหาคม ๒๕๑๐

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงรับการส่วนสนามตวยการเคารพ
ในพิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
๕ สิงหาคม ๒๕๑๐

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ และ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
(สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง)
และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้ามหาวิราลาภทรง (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐)
เสด็จฯ ไปในงานราตรีสโมสร เนื่องในวันคล้ายวันพระราชทานกำเนิด รร.จป.ร. ครบ ๕๐ ปี
อาคารเก่า ส่วนอัมพร, ๕ สิงหาคม ๒๕๑๐

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๙๐ ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ โปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าสร้างพระบรมรูปและเหรียญพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเนื่องในโอกาสโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๙๐ ปี นอกจากนั้น ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐) เสด็จฯ ไปทรงประกอบพิธีเททองหล่อพระบรมรูป ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ ถนนราชดำเนิน

ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พล.ต.จวน วรรณรัตน์ พ.ศ. ๒๕๑๙-๒๕๒๒) เข้าเฝ้าฯ ทูลเกล้าฯ ถวายพระบรมรูปและเหรียญพระบรมรูปดังกล่าวแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ ๑๐ สิงหาคม และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐) ณ พระที่นั่งอัมพรสถาน วันที่ ๓๐ สิงหาคม

วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๐ สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนราชสุดา กิติวัฒนาดุลย์โสภาคย์ (สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี (สมเด็จพระเจ้าน้องนางเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี กรมพระศรีสวางควัฒน วรขัตติยราชนารี) เสด็จฯ ไป ส.จ.ป.ส. ในงานราตรีสโมสรเนื่องในวันคล้ายวันพระราชทานกำเนิด ส.จ.ป.ส. คสข ๙๐ ปี

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๙๔ ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงวางศิลาฤกษ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่จะก่อสร้างใหม่ ณ บริเวณเขาชะงัก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก พร้อมด้วยสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงวางศิลาฤกษ์ ส.จ.ป.ส. จังหวัดนครนายก, ๕ สิงหาคม ๒๕๒๔

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๙๙ ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงประกอบพิธีเปิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อำเภอเมืองนครนายก และทรงปลูกต้นประดู่ บริเวณสนามหน้าหอประชุมโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงทอดปฐมเปิดแพรคลุมป้าย สส.จปส. ในพิธีเปิด สส.จปส. จังหวัดนครนายก, ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ พระราชทานพระบรมราโชวาทในพิธีเปิด สส.จปส. จังหวัดนครนายก, ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงปลูกต้นประดู่บริเวณสนามหน้าหอประชุม สส.จปส., ๕ สิงหาคม ๒๕๒๙

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๑๐๐ ปี)

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงเปิดพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวครึ่งพระองค์ ณ ศาลาวงกลมหลังใหม่ จากนั้นทรงเททองหล่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประทับพระราชอาสน์ สำหรับสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์หน้าอาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จากพระจุลจอมเกล้า แล้วเสด็จพระราชดำเนินไปยังพลับพลาพิธีหน้ากองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ทรงรับการสวนสนามถวายการเคารพของนักเรียนนายร้อย และพระราชทานพระบรมราโชวาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงพระสุหร่ายพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
ในพิธีเปิดพระบรมรูป ณ ศาลาวงกลม
๕ สิงหาคม ๒๕๓๐

พระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวครึ่งพระองค์ ณ ศาลาวงกลมหลังใหม่ประดิษฐานภายในพระแท่นพระบรมราชานุสาวรีย์ที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเดิม (อัญเชิญไว้เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๐)

พันเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) ทรงรับเสด็จและร่วมพิธี และในวันเดียวกันนี้ พันเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงวางศิลาฤกษ์อาคารโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ๑๐๐ ปี สำหรับเป็นอาคารพิพิธภัณฑสถานโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต่อมาเสด็จฯ ไปทรงเปิดพิพิธภัณฑสถาน วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๓

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงทบกองหล่อพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประทับพระราชอาสน์ เพื่อประดิษฐานบนพระแท่นพระบรมราชานุสาวรีย์, ๕ สิงหาคม ๒๕๓๐

พิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์องค์ใหม่ซึ่งประดิษฐานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวประทับพระราชอาสน์ หน้าอาคารกองบัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีขึ้นวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณฯ สยามมกุฎราชกุมาร (พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐) ขณะที่สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) เสด็จฯ ไปล่วงหน้ารับเสด็จ

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ ทรงประกอบพิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประทับพระราชอาสน์ หน้าอาคารกองบัญชาการ รร.จปร. ๒๗ ธันวาคม ๒๕๓๑

๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าครบ ๑๑๙ ปี)

เนื่องจากพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าครั้งพระองค์องค์เดิมซึ่งอัญเชิญมาจากโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเดิม ประดิษฐาน ณ ศาลาวงกลม ใน พ.ศ. ๒๕๓๐ ชำรุดจากแกนเหล็กเป็นสนิม พลโท กมล แสนอิสระ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๐) จึงได้ดำเนินการบูรณะ และได้รับพระบรมราชานุญาตให้หล่อพระบรมรูปครั้งพระองค์องค์ใหม่ขนาดเท่าองค์เดิมด้วยโลหะสัมฤทธิ์

พลเอกหญิง สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี) เสด็จฯ ไปทรงเททองหล่อพระบรมรูปองค์ใหม่ในวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ ต่อมา เสด็จฯ ไปทรงเปิดพระบรมรูปองค์ใหม่ที่ศาลาวงกลม วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๐ เป็นวันแรกที่โรงเรียนสอนวิชาการทหารเปิดสอน พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งโรงเรียนแห่งนี้สำหรับผลิตนายทหารบก โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าซึ่งมีพัฒนาการสืบมาจากโรงเรียนดังกล่าว จึงได้จัดงานพิธีรำลึกถึงพระมหากษัตริย์องค์ผู้พระราชทานกำเนิดในวันที่ ๕ สิงหาคม การจัดงานพิธีมีขึ้นครั้งแรก พ.ศ. ๒๕๙๐ เมื่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีอายุครบ ๖๐ ปี (ชื่อในขณะนั้นคือ โรงเรียนนายร้อยทหารบก) หลังจากนั้นมีการจัดงานพิธีสืบต่อมา นอกจากนั้น ยังได้จัดให้มีงานพิธีสำคัญของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าขึ้นในวันที่ ๕ สิงหาคมอยู่เสมอ เช่น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙ เสด็จฯ ไปทรงวางศิลาฤกษ์โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแห่งใหม่ บริเวณเขาชะโงก อำเภอเมืองนครนายก จังหวัดนครนายก วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ และทรงเปิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแห่งใหม่ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๒๙ ขณะที่ พลเอกหญิง ดร. สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ศาสตราจารย์เกียรติคุณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เสด็จฯ ไปในงานพิธีนี้เป็นประจำทุกปีตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๙ จนถึงปัจจุบัน

แหล่งข้อมูลสำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติม

ตำนานโรงเรียนนายร้อยและกรมยุทธศึกษาทหารบก. พระนคร : กรมยุทธศึกษาทหารบก, ๒๕๓๗.

ได้ร่วมพระบารมี ๑๒๐ ปี รร.จปร. กรุงเทพฯ : โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า, ๒๕๕๐.

ศรศักดิ์ เกิดชนะ, พ.อ. "เรื่องจากปก : ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๔ ครบ ๑๑๒ ปีวันที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

เสด็จฯ ทรงเปิด 'โรงเรียนนายร้อยชั้นมัธยม'." เสนาศึกษา. เล่มที่ ๘๗ ตอนที่ ๖ (พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๖๔) : ๑๙-๒๒.

ศรศักร ชูสวัสดิ์. พล.ต. "พระมหากษัตริย์องค์อย่างหาที่สุดมิได้ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (พ.ศ. ๒๔๙๙-๒๕๕๙)

พระราชทานแก่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า." เสนาศึกษา. เล่มที่ ๘๒ ตอนที่ ๖ (พฤศจิกายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) :

๑-๔๒.

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ทูลกระหม่อมอาจารย์กับ ประวัติศาสตร์โลกฉบับไม่เป็นทางการ ตอน ๒ เพื่อนบ้านอาเซียน

พันเอก ดร.สรศักดิ์ งามขจรกุลกิจ

“เราควรศึกษาประวัติศาสตร์ความเป็นมาของประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค ให้ดี ศึกษาจากมุมมองของเจ้าของประเทศ

นักประวัติศาสตร์หลายสำนัก ศึกษาเรื่องประเทศต่าง ๆ นอกภูมิภาค ที่มีอิทธิพลต่อประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะทำให้เรารู้จัก เข้าใจ เข้าถึง ประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนได้”

ความนำ

หลักการทรงสอนของพระองค์ ผู้อ่านคงจะเห็นได้ว่า นอกจากเนื้อหาที่ทันสมัยแล้ว สิ่งสำคัญที่ทรงเน้นเสมอก็คือ ความรอบด้านจากข้อมูลหลักฐาน และมุมมองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง มิใช่มองจากมุมของไทยฝ่ายเดียวตลอดมา ดังกรณีของอาเซียนนั้น พระองค์ทรงมีพระราชดำริส่งต่อเรื่องนี้ให้กับผู้เรียนผู้ฟังอย่างชัดเจนว่า เราควรจะต้องมองจากมุมไหนบ้าง และเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันดี

ที่จริงแล้ว พระองค์ทรงส่งเสริมให้ผู้เรียนทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนหรือผู้อ่านพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวโลกกว้างนั้น มีคำถาม มีข้อโต้แย้งและถกเถียงกันได้เสมอ โดยทรงเห็นด้วยกับความคิดเห็นของนักประวัติศาสตร์อเมริกันที่ว่า การพัฒนาลักษณะนิสัยทางประวัติศาสตร์ที่ดี “จะต้องรู้จักตั้งคำถาม” หรือช่างสงสัย และยังทรงเห็นต่อไปอีกว่า การมีความขัดแย้งหรือมีข้อโต้แย้งกันในประเด็นต่าง ๆ นั้น ย่อมถือเป็นเรื่องธรรมดาของวิชาประวัติศาสตร์ และสังคมมนุษย์ แต่ละสังคมต่างก็มีวิธีการในการบริหารจัดการให้ความขัดแย้งต่าง ๆ นั้น แต่วิธีการที่ดี

สามารถแก้ไขและดำเนินการไปด้วยดีบนเส้นทางอย่างสร้างสรรค์ นั่นก็คือ การใช้แนวทางสันติวิธีมากกว่าการใช้กำลัง ความรุนแรง

ที่จริงแนวทางสันติวิธีนี้ก็มีอยู่ใน “พระสไตส์” เสมอ เพราะเนื้อในของวิชาประวัติศาสตร์มีสิ่งนี้ไม่น้อยคือมีพอ ๆ กับด้านการใช้ความรุนแรง สงครามและการรบ ดังที่ปรากฏในการทรงสอนทั้งในชั้นเรียน เอกสารประกอบการทรงสอน และพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวโลกกว้าง ซึ่งอาจเรียกรวม ๆ ได้ว่าเป็น “ประวัติศาสตร์โลกฉบับไม่เป็นทางการ” ในความหมายเป็นฉบับ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก”

“ประวัติศาสตร์ทางเลือก” ในที่นี้โดยย่อก็คือ พระองค์ทรงให้ความหมายใหม่หรือการทรงมองประวัติศาสตร์จากมุมใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากกระแสความรู้ของประวัติศาสตร์เดิม หรือกระแสหลักของสำนักคิดแบบเก่านั้นเอง และประวัติศาสตร์ในความหมายใหม่ จากมุมมองใหม่ ๆ นี้ พระองค์ทรงสร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีความหมายในมิติกว้างและลึกซึ้ง ทั้งนี้ก็เพื่อการสร้างความเข้าใจถึงสิ่งอันดีงามต่อมนุษย์ด้วยกัน คือ สันติภาพ สันติสุข

ทั้งภายในสังคมไทยและไทยกับเพื่อนบ้านและสังคมโลก

เรื่องนี้มีตัวอย่างไม่น้อยใน “พระสไตล์” แต่กรณีเด่นเช่น พระองค์ทรงแปรเปลี่ยนวาทกรรมความคิดอ่าน ที่มีพลังต่อความรู้สึกรีกคิดของคนไทยต่อเมียนมาร์ พม่า จากเดิมที่มักคุ้นเคยแต่ด้าน “ไทยรบพม่า” ก็ถูกปรับเปลี่ยนไปเป็น “ไทยเที่ยวพม่า” ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๙ หรือทรงสะท้อนถึงความสำคัญของแนวทางสันติวิธี มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ แล้วในพระราชนิพนธ์ “คืนฟ้าใส” ความว่า “หมดสมัยที่จะปราบกันด้วยการประหารประหารแล้วละ ใช้สันติวิธีพูดกันดีกว่า” นั่นก็หมายความว่า พระองค์ทรงริเริ่มการปูพื้นฐานความรู้สึกรีกที่ดีกับเพื่อนบ้าน ก่อนนโยบายเปลี่ยนสนามรบเป็นการค้าและประชาคมอาเซียน และทรงนำแนวทางสันติวิธีเป็นส่วนหนึ่งของการให้การศึกษาแก่นักเรียนนายร้อยทหารรุ่นใหม่ โดยเฉพาะในช่วง ๓๐ กว่าปีที่ผ่านมา เมื่อเราต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้ง การใช้ความรุนแรงต่อกันอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นกรณีสงครามระหว่างสี่เสือคนรุ่นเก่ากับคนรุ่นใหม่ หรือแม้แต่สงครามที่ยังไม่จบสิ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ก็ตาม

ในบริบทเช่นนี้ คงไม่เป็นการเกินเลยที่จะสรุปความให้เห็นว่า ในฐานะ “ครูประวัติศาสตร์” และ “ทหารวิชาการ” พระองค์ทรงมีอุดมการณ์ไม่ต่างไปจากนักสันติวิธีและ “นักรบสันติวิธี” เพราะทรงยึดหลักและปฏิบัติตามปรัชญาการศึกษาที่ดี ดังเช่นเดียวกับปรัชญาที่ครูและนักการศึกษาที่ดีต่างก็ยึดไว้ตรงกัน ทว่า “การป้องกันสงคราม เป็นงานของนักการเมือง แต่การสร้างสันติภาพ เป็นงานของการศึกษา” (Averting war is the work of politicians; establishing peace is the work of education. By Maria Montessori)

การทรงริเริ่มและผลักดัน “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” และ/หรือสันติภาพ สันติวิธีของพระองค์ไปสู่สังคมในวงกว้างนั้น มีความหมายและความสำคัญในการรองรับกับกระแสของโลกใหม่หลังยุคสงครามเย็น และการก่อตัวของประชาคมอาเซียนได้เป็นอย่างดี จึงเชื่อว่า “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” ย่อมมีคุณค่ากับท่านและสังคมต่อไป และจะได้ยกตัวอย่างในประเทศสมาชิกอาเซียนก่อน เพราะเป็นกรณีใกล้ตัวกับเพื่อนบ้าน ดังความสัมพันธ์ไทยกับพม่าที่คนไทยมักคุ้นเคยกันมาอย่างดี

เพื่อนบ้านอาเซียน : พม่า

อันที่จริงแล้ว ไทยเรามีปัญหากับเพื่อนบ้านทุกด้านเลยก็ว่าได้ ทั้งนี้นอกจากมรดกจากอดีตแล้ว การเข้ามาของมหาอำนาจในแต่ละช่วง สมัยอาณานิคม สงครามโลกครั้งที่ ๒ และสมัยสงครามเย็น ต่างก็มีส่วนอยู่ไม่น้อย แต่พระองค์ทรงใช้ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก”

ในการมองอดีตที่ผ่านมาในเชิงสร้างสรรค์ให้กับนักเรียนนายร้อยและผู้ตามเสด็จฯ ตลอดมา ดังในการทัศนศึกษาทุกครั้ง

ตัวอย่างเช่น ในพระราชนิพนธ์ “คำนำ” “มิ่งกะลาบา เทียวเมืองพม่ายุคใหม่” ตามเสด็จฯ ทัศนศึกษา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๖) ความตอนหนึ่งว่า

“...คนไทยควรสนใจเรียนรู้เกี่ยวกับประเทศพม่า เพราะมีพรมแดนติดกับไทยยาวที่สุด คนพม่ามีลักษณะคล้ายคนไทย

ใน ค.ศ. ๒๐๑๕ เป็นปีที่กำหนดว่า ประเทศอาเซียนจะเข้ารวมกันเป็นประชาคมอาเซียน ที่มีสามเสาหลัก และขณะนี้ประเทศต่าง ๆ ล้วนสนใจพม่า เราจึงควรมีความรู้เรื่องพม่ามากขึ้นกว่าเดิม

...อาจจะศึกษาได้จากบันทึกของผู้ที่ได้เคยเดินทางไปประเทศพม่ามาแล้ว เช่น “บันทึกเรื่องการเดินทางไปประเทศพม่ามาแล้ว” ของสมเด็จฯ เจ้าฟ้ากรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๑ พระนิพนธ์ “เทียวเมืองพม่า” ของสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ พ.ศ. ๒๔๗๘

นอกจากนี้ยังมีบันทึกเรื่อง “ไทยเทียวพม่า” ซึ่งได้เคยเขียนไว้เมื่อครั้งเดินทางไปเยือนพม่าใน พ.ศ. ๒๕๒๙ เป็นต้น”

ในกรณีของพม่านี้นี้ จะเห็นได้ว่าพระองค์ทรงเน้นเรื่องการเทียวมากกว่าการรบถึง ๒ ครั้งด้วยกัน คือหนังสือ “เทียวเมืองพม่า” ของสมเด็จฯ กรมพระยา

ดำรงราชานุภาพ และ “ไทยเทียวพม่า” ของพระองค์ จึงน่าจะสนใจว่า ทำไมพระองค์ซึ่งแต่เดิมสมัย “ทรงพระเยาว์ ทรงจำได้ว่า พระพี่เลี้ยงอ่านหนังสือเรื่อง “ไทยรบพม่า” ถวายตั้งแต่พระชนมายุสองพรรษา โปรดมาก” หากเมื่อพระองค์ทรงเจริญพระชันษาในฐานะครูประวัติศาสตร์ ทูลกระหม่อมอาจารย์ของนักเรียนนายร้อย กลับทรงปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ของพระองค์แบบตรงข้ามกับผู้คนในสังคมสมัยเดียวกันนั้นอย่างชนิด “พลิกแผ่นดิน” ก็ว่าได้ และสิ่งนี้ถือได้ว่า พระองค์ทรงเข้าพระราชหฤทัยถึงหลักวิชาประวัติศาสตร์ และบทเรียนเชิงสร้างสรรค์อย่างถึงแก่น คือการก้าวข้ามอดีตที่ไม่ดี เพื่อปัจจุบันและอนาคตที่ดี มีสันติสุข

พระองค์ทรงสอนและให้ข้อคิดข้อตระหนักในเรื่องนี้อย่างดีว่า ทำไมและอย่างไรจึงต้องเรียนรู้จากเพื่อนบ้านหรือศัตรู แต่แทนที่จะทรงเน้นเฉพาะเรื่องการรบและสงครามในอดีต สร้างความรู้สึกนึกคิดที่เป็นศัตรูต่อกันอยู่เสมอ พระองค์กลับทรงเปลี่ยนจาก “ไทยรบพม่า” มาเป็น “ไทยเทียวพม่า” จึงแปรเปลี่ยนความรู้สึกเก่าและสร้างความรู้สึกรักนึกคิดใหม่ต่อกันให้กับผู้เรียนผู้อ่านได้อย่างดียิ่ง

จากนั้น พระองค์ทรงเน้นให้เห็นในทำนองว่า เพียงถ้าเราเปลี่ยนมุมมองจากศัตรูมาเป็นมิตรแล้ว นั่นก็หมายความว่า เราย่อมจะอยู่ในโลกใหม่และความหมายใหม่ก็ตามมา คือจากศัตรูก็สามารถกลายเป็นมิตรและพัฒนาาร่วมกันได้ ดังความตอนหนึ่งที่พระองค์ทรงเสนอให้ก้าวข้ามความเกลียดชังความเป็นศัตรู

ในอดีต แล้วหันมามองในฐานะมิตรเพื่อนบ้านกับพม่า กล่าวคือ

“ร่วมมือกันเพื่อให้เกิดสันติสุข ความเจริญรุ่งเรืองของทั้งสองประเทศและทั้งภูมิภาค เรื่องสงครามในอดีตก็พึงระลึกไว้เพียงเพื่อให้ชนรุ่นหลังได้อ่านักตระหนักถึงความยากลำบากของบรรพบุรุษที่ได้ธำรงรักษาแผ่นดินไว้เป็นที่อยู่อาศัยของเราจนทุกวันนี้เท่านั้น”

พระราชดำริเรื่องนี้ถือว่า มีลักษณะก้าวหน้าทันสมัยมากในยุคนั้น เพราะหากรู้จักสังเกต จะเห็นได้ว่า พระราชดำรินี้ปรากฏในปี พ.ศ. ๒๕๒๔ เมื่อพระราชนิพนธ์ “ไทยเที่ยวพม่า” ได้รับการเผยแพร่เป็นครั้งแรก ก่อนที่จะมีการริเริ่มประชาคมอาเซียนในยุคหลังสงครามเย็น และทรงใช้แนวทางเช่นนี้ในการเรียนการสอนและการเขียนพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทั่วโลกอย่างต่อเนื่องตลอดมาจนถึงสมัยปัจจุบัน

พินิจจากบริบทนี้คงปฏิเสธไม่ได้ว่า พระองค์ทรงริเริ่มแนวทางสันติภาพกับเพื่อนบ้านเพื่อประโยชน์ร่วมกันของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ก่อนที่จะมีนโยบายหันมาเป็นมิตรกับเพื่อนบ้านในช่วงหลังสงครามเย็นยุคดิลง ไม่ว่าจะป็นนโยบายการเปลี่ยนสนามรบให้เป็นสนามการค้า ในสมัยรัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ หรือ การสร้างเขตการค้าเสรีและประชาคมอาเซียนให้มีความเป็นปึกแผ่น และมั่นคงบนฐานของ ๓ เสาหลัก จากการริเริ่มของรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ก็ตาม

หากย้อนกลับไปในช่วงสงครามเย็น แน่นหนาว่า

“ประวัติศาสตร์ทางเลือก” ใน “พระสไตล์” มีความก้าวหน้าและมองการณ์ไกลกว่าผู้คนในยุคเดียวกันอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะถ้าสถานะของผู้เขียนนั้นรวมทั้งความเชื่อ ทศนคติของผู้นั้น มีแนวโน้มไปทางนิยมสงคราม การใช้ความรุนแรง ประวัติศาสตร์ย่อมจะถูกใช้ถูกตีความไปสนับสนุนความเชื่อที่อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในทางตรงข้าม ประวัติศาสตร์ก็จะถูกใช้ถูกตีความไปในทางสร้างสรรค์ได้เช่นกัน หากคน ๆ นั้นมีความเชื่อมั่นในแนวทางสันติวิธี สันติภาพ การอยู่ร่วมกันอย่างฉันมิตร ดังที่สะท้อนผ่านการตีความ การให้ความหมายใหม่ของพระองค์ ทั้งในชั้นเรียนและนอกห้องเรียนผ่านพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทั่วโลก

พระองค์ทรงสะท้อนเรื่องนี้ผ่านพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทั่วโลกไว้มากมายเช่นกัน นอกจาก “ไทยเที่ยวพม่า” (๒๕๒๔) แล้ว เรื่องสันติภาพ สันติวิธีจากสงครามและการใช้ความรุนแรงต่อกันนั้น ยังพบเห็นได้จากเรื่องเล่าต่าง ๆ ในลักษณะ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” อีกมาก อาทิ สันติภาพในสงครามเวียดนามใน “เยือนถิ่นอินเดียนแดง” (๒๕๓๗) และ “อันมัสยามมิตร” (๒๕๓๗) ซึ่งเรื่องนี้ทรงนำเสนอไว้ในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทั่วโลกในกลุ่มอินโดจีนเช่นกัน

เพื่อนบ้านอาเซียน : อินโดจีน

ในประเด็นเรื่องไทยกับเพื่อนบ้านที่มีปัญหานี้ พระองค์ทรงกล่าวไว้ในชั้นเรียนของนักเรียนนายร้อยเสมอ ไม่ว่าจะในชั้นเรียนวิชาประวัติศาสตร์ต่าง ๆ โดยเฉพาะวิชาประวัติศาสตร์ไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และยังคงปรากฏในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องเที่ยวทั่วประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

ดังเช่น “เขมรสามยก” (๒๕๓๖) “ลาวใกล้บ้าน” (๒๕๓๗) “ลาวตอนใต้” (๒๕๓๙) “ลาวเหนือเมื่อปลายหนาว” (๒๕๔๐) “อันมัสยามมิตร” (๒๕๓๗) และพระราชนิพนธ์ “นำคำ” คู่มือทัศนศึกษากับประเทศเพื่อนบ้านอาเซียนครบ ๙ ประเทศ ทั้งทางด้านพม่า ลาว กัมพูชา และมาเลเซีย

อย่างไรก็ดี เรื่องนี้จะเริ่มจากเรื่องเล็ก ๆ ก่อน เช่น ทรงเล่าถึงการทำงานด้านประวัติศาสตร์ที่ดีก็เช่นเดียวกับสาขาอาชีพอื่นๆ คือถ้ามีใจรัก ก็สนุก

ในการทำงาน ทั้งในการสอนและการค้นคว้าศึกษา อย่างมุ่งมั่น และเป็นส่วนหนึ่งของตัวเราต่อเนื่องไปตลอดชีวิต ทำนองคล้ายกับ “พระสไตล์” ของพระองค์ ดังส่วนหนึ่งที่พระองค์บันทึกเอาไว้ใน “เขมรสามยก” ความตอนหนึ่งที่ทรงกล่าวถึง อองรี มาร์ชาล ผู้ซัดค้นปราสาทบันทายศรีและอุทิศทั้งชีวิตไปกับการศึกษาเรื่องนี้ว่า

“ข้าพเจ้าไม่เคยรู้จักท่าน แต่อ่านหนังสือ “ถกเขมร” ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ก็รู้จัก “คุณปู่” มาร์ชาล ผู้มี “การเสียดสีอันยิ่งใหญ่ของคุณปู่ เพื่อความรู้ของมนุษยชาติ ด้วยวิธีเอาชีวิตของคุณปู่ทั้งชีวิตมาทิ้งจมอยู่ในกองหินปรักหักพังในป่า”

ที่จริงแล้ว สิ่ง “คุณปู่” มาร์ชาล ได้กระทำมา มีความเสียดสีมากกว่านักประวัติศาสตร์เป็นไหน ๆ แต่หากนักประวัติศาสตร์สามารถสร้างผลงานที่ดีแล้ว สังคมก็ย่อมให้ความสนใจเรื่องราวของประวัติศาสตร์นั้น และคงมิใช่เฉพาะด้านโบราณคดี หรือเรื่องราวของสงครามและการรบกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะกับพม่า ดัง “ตำนานสมเด็จพระนเรศวรมหาราช” เท่านั้น

ส่วนด้านลาว มีตัวอย่างทั้งเรื่องใหญ่ เรื่องเล็กไม่น้อยเช่นกัน ดังเช่น พระองค์ทรงบันทึกไว้ในคู่มือทัศนศึกษาของนักเรียนนายร้อย (ปี ๒๕๕๘) “เยือนลาว: เพื่อนใกล้บ้าน” ตามเสด็จฯ ทัศนศึกษาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ณ นครหลวง

เวียงจันทน์และเมืองหลวงพระบาง ความว่า

“ประเทศไทยและลาวเป็นประเทศที่อยู่ใกล้ชิดกัน พุดจากกันเข้าใจ “ต้องใช้ 언어ภาษา (ลาว)” ตั้งแต่เด็กคุณครูซึ่งเป็นชาวหนองคายเคยสอนให้ร้องเพลงที่คนลาวแต่ง

“...ทั้งสองฝั่งกันกลางด้วยสายน้ำ แต่ประเพณีนั้นต่างกัน ชาติไทยและลาวก่อนนี้ เคยร่วมสัมพันธ์ร่วมสายโลหิตเดียวกัน มีน้ำเท่านั้นมาแบ่งกลาง”

หลังจากที่มีการสู้รบกันบริเวณชายแดน คนลาวก็ได้แต่งเพลง “...อย่าให้หมางหมองหม่น หัวใจคนที่เคยรักกัน อยู่ใกล้เคียงกัน ช่วยเหลือกันเถิด เหล่าลาวไทย”

หลังจากที่ลาวเข้าเป็นสมาชิกสมาคมอาเซียน และปลายปีนี้สมาคมอาเซียนจะเปลี่ยนเป็นประชาคมอาเซียน ประเทศต่าง ๆ ไม่ว่าจะดีจะเป็นอย่างไร ก็ต้องปรับตัวเข้าหากันมากขึ้น จึงจะได้ประโยชน์ด้วยกันทุกชาติ

เราจึงควรทำความรู้จักกันมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนนายร้อย ซึ่งยังอยู่ในข่ายเป็นเยาวชนและเป็นทหาร ซึ่งถือกันว่าเป็นผู้ที่สร้างความสัมพันธ์ได้ดีที่สุด”

จะเห็นได้ว่า พระราชดำริในเรื่องนี้ ไม่ต่างไปจากครั้งที่พระองค์เสด็จฯ เยือนพม่า และตามมาด้วยพระราชนิพนธ์ไทยเที่ยวพม่า (ปี ๒๕๒๙) ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของ “พระสไตล์” ในการทรงสอนและทรงใช้

วิชาประวัติศาสตร์ในเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนาความคิดอ่านของผู้คน ซึ่งก็คือ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” เพื่อปัจจุบันและอนาคตที่ตึงงามและควรมีสันติสุข จึงถือได้ว่าเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ที่ผู้นำควรต้องเอาใจใส่และนำมาให้การศึกษแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

เรื่องใหญ่ ๆ ที่พระองค์ทรงนำเสนอจากสารคดีท่องเที่ยวโลกกว้างนี้ ล้วนอยู่ในกระแสหลักของโลก แต่มิใช่ประวัติศาสตร์กระแสหลัก เพราะทรงให้ความหมายใหม่ในฐานะ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” เป็นต้นว่า สงครามและสันติภาพ เช่น กรณีสงครามระดับภูมิภาค นอกจากระหว่างไทยกับพม่า ในไทยที่พม่า และสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ เช่น ที่ฟิลิปปินส์ “ขอให้เจ้าภาพจงเจริญ” (๒๕๓๕) ยังมีอีกหลายกรณีในสมัยสงครามเย็น สงครามเวียดนาม ดังเช่นใน “อนัมสยามมิตร” (๒๕๓๗) เป็นต้น

การเล่าเรื่องสันติภาพผ่านสงครามเวียดนาม ในเรื่องเล่าจาก “อนัมสยามมิตร” เมื่อครั้งพระองค์เสด็จฯ เยือนเวียดนามนั้น พระองค์มิได้กล่าวโทษหรือสร้างความแค้น ความเกลียดต่อกันในระหว่างชาติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมทั้งไทยด้วย แต่กลับทรงเน้นความเสียหาย ความตายจากการสู้รบ โดยเฉพาะการใช้สารเคมีในสงครามเวียดนาม ผ่านการเล่าเรื่อง “อุโมงค์กูจี้” อย่างน่าสนใจยิ่งนัก

“อุโมงค์กูจี้” นี้เป็นส่วนหนึ่งใน “ประวัติศาสตร์สงครามเวียดนามที่ตื้นตันที่สุด มีหนังสือที่เขียนเรื่องนี้อย่างละเอียดชื่อ The Tunnels of CUCHI: A Remarkable Story of the Vietnam War” เรื่องนี้พระองค์ทรงกล่าวน่าไว้อย่างน่าสนใจ

ชวนอ่านติดตาม และเป็นไปได้ว่า พระองค์ทรงอ่านหนังสือเล่มนั้นมาแล้ว และอาจทรงบอกเป็นนัยว่า ถ้าผู้อ่านสนใจก็ควรหาอ่านเพิ่มเติมได้

จากนั้นพระองค์ทรงนำเข้าเรื่องอย่างตื้นตันเป็นฉาก ๆ คล้ายบทภาพยนตร์ที่ฉายแบบม้วนเดียวจบ ไม่มีโฆษณามาขวางกั้นให้อารมณ์ต้องเสียไปแต่ประการใด ดังฉากหนึ่งใกล้ตอนจบ ความว่า

“ค.ศ. ๑๙๖๕ กองโจรเวียดกงได้ชัยชนะบริเวณอำเภอกูจี้ ทำให้รัฐบาลประธานาธิบดีจอห์นสันตัดสินใจส่งกองทหารอเมริกันเข้ารบในเขตกูจี้พยายามค้นหาอุโมงค์ แต่ไม่พบ ทำลายนาข้าว ตัดป่าทำลายหมู่บ้าน บางครั้งพันสารเคมีฆ่าพืช ทิ้งระเบิดนาปาล์ม เผาพืชพันธุ์ทุกอย่าง ต่อมาใช้สุนัขอัลเซเชียนดมกลิ่นหาประตูกลเข้าอุโมงค์ และค้นหาพวกกองโจร แต่พวกเวียดกงหลอกสุนัขโดยโรยพริกไทยตามที่ต่างๆ ให้สุนัขจนดมกลิ่นไม่รู้เรื่อง ใช้สุนัขอเมริกันแอบนำสุนัขนี้กว่าเป็นพวกเดียวกัน

เอาเสื้อผ้าทหารอเมริกันที่จับได้มาใส่ สุนัขไม่สามารถดมกลิ่นซากหรือกำระเบิดแสวงเครื่อง จึงตายหรือบาดเจ็บพิการไปมาก

ในที่สุดทหารอเมริกันหน่วย “หนูอุโมงค์” (Tunnel rats) เข้าไปรบในอุโมงค์ บาดเจ็บล้มตายไปจำนวนมาก...เวียดกงที่อยู่ในอุโมงค์มีชีวิตที่ยากลำบากและตายกันมากเช่นเดียวกัน ทหาร ๑๖,๐๐๐ คนรอดมาประมาณ ๖,๐๐๐ คนเท่านั้น ชาวบ้านถูกฆ่าไปมาก หลังปี ค.ศ. ๑๙๗๕ คนค่อย ๆ กลับมาอยู่ แต่มีปัญหาปลูกอะไรไม่ค่อยขึ้น เพราะฤทธิ์ยาเคมีฆ่าพืชยังตกค้าง”

การเล่าเรื่อง “อุโมงค์กูจี้” ในมุมมองของพระองค์ ก็คงไม่ต่างไปจากสงครามเวียดนามที่ผ่านนิทรรศการ Personal Legacy: the Healing of a Nation ในพระราชานิพนธ์สารคดี “เยือนถิ่นอินเดียนแดง” เพราะหลักใหญ่คือ พระองค์ทรงเล่าเรื่องราวสงครามก็เพื่อสันติภาพ ทำนองคล้ายกับข้อคิดจากผู้มีประสบการณ์ทั้งหลาย เช่น “ถ้าท่านปรารถนาสันติภาพ ก็ต้องเข้าใจสงคราม” บี.เอช. ลิตเติล ฮาร์ท,

Strategy (๑๙๖๗) หรือ “เรารู้จักสงครามมากกว่าที่เราจะรู้จักสันติภาพ” นายพล โอมาร์ แบลตเลย์” และ “สงครามนั้นแพงเกินกว่าจะใช้เป็นทางแก้ปัญหาที่ถูกต้อง” Clint Borgen

ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่ เป็นวาระแห่งชาติ แห่งภูมิปัญญาของสังคม แต่ไทยเรามากมีข้อถกเถียงหรือการศึกษาเรื่องทำงานองนี้คือ สงครามเพื่อสันติภาพน้อยมาก ไม่ว่าจะป็นระดับวิทยาลัยทหารหรือมหาวิทยาลัยพลเรือน เรามักมีแต่สงครามเพื่อความรักชาติ ชาตินิยมเท่านั้น นอกจากด้านอินโดจีน และพม่าแล้ว ทรงใช้และให้ข้อคิดในเรื่องนี้ทั้งทางใต้มาเลเซียและประเทศหมู่เกาะเช่นกัน

เพื่อนบ้านอาเซียน : ทางใต้และหมู่เกาะ

นอกจากไทยกับประเทศเพื่อนบ้านทางพม่าและอินโดจีนแล้ว พระองค์ทรงมีตัวอย่างในลักษณะเดียวกันนี้อีกไม่น้อย ที่ทรงฝากไว้เป็นข้อคิดข้อตระหนักให้กับผู้อ่านเสมอมา เป็นต้นว่าในกรณีของความขัดแย้งและการรบในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๒ ที่เคยเกิดขึ้นทางใต้และหมู่เกาะ

ตัวอย่างเช่น ประเทศฟิลิปปินส์ซึ่งมีเรื่องเล่าไม่ต่างไปจากไทยและประเทศอื่น ๆ ทั้งหลาย เพราะประชาชนชาวฟิลิปปินส์ (ฟิลิปปิโน) ต่างก็เคยผ่านความ

ขัดแย้งและการสู้รบในสถานที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ เช่นกัน ในเรื่องสงครามหรือความขัดแย้งในอดีตของฟิลิปปินส์นั้น พระองค์ทรงไม่สามารถแก้ไขในทางประวัติศาสตร์ได้ แต่ทรงให้ความหมายใหม่เช่นเดียวกับกรณีของไทยกับพม่าได้เช่นกัน

หลักคิดของพระองค์ในเรื่องนี้มีพลังในการกระตุ้นความรู้สึกรักของผู้น้อยอย่างง่าย ๆ เพียงกลับหัวคิดมาอีกด้านหนึ่งจากกระแสหลักที่นิยมกันมา คือแทนที่จะจดจำเพื่อการแก้แค้น ทรงกลับเสนอผลกระทบและความเสียหายจากสงครามเพื่อเป็นบทเรียนอันมีค่าของมนุษยชาติ ที่ควรหลีกเลี่ยง และจริง ๆ แล้วผู้คนที่สามารถหลีกเลี่ยงสงครามหรือการใช้ความรุนแรงต่อกันได้ หากรู้จักคิด หรือใช้ “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” ในการปลูกฝัง “Cultures of Peace” ความรักชาติแบบใหม่หรือการมี “นักรบสันติวิธี” อยู่ในจิตใจ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมิใช่เพียงระดับผู้นำ หากรวมถึงประชาชนด้วย

ตัวอย่างการให้ความหมายใหม่ ในกรณีประวัติศาสตร์สงครามของฟิลิปปินส์ เช่น เมื่อครั้งเสด็จฯ เกาะ Corrigidor ของประเทศฟิลิปปินส์ และทรงทอดพระเนตรพิพิธภัณฑสถานและอนุสาวรีย์ซึ่งเคยเป็นสนามรบอย่างดุเดือดระหว่างทหารฝ่ายอเมริกัน ฟิลิปปินส์กับฝ่ายญี่ปุ่น ในช่วงสงครามโลก

ครั้งที่ ๒ นั้น พระองค์ทรงบันทึกและเล่าเรื่องไว้ใน “ขอให้เจ้าภาพจงเจริญ” (๒๕๓๕) ความตอนหนึ่งว่า “อนุสรณ์สถานแห่งนี้ ทั้งที่อุโมงค์มาลินดำ สิ่งก่อสร้างที่ยังคงเหลือ พิพิธภัณฑสถานและอนุสาวรีย์เป็นเครื่องเตือนใจคนให้นึกถึงเรื่องเก่า ไม่ใช่คิดให้คู่สงครามมีความแค้นเคืองต่อกันไปอย่างไม่จบสิ้น แต่คิดเพื่อให้รำลึกอยู่เสมอว่า ความขัดแย้งที่รุนแรงถึงเพียงนี้ ทำความเสียหาย สูญเสียชีวิต เลือดเนื้อ และน้ำตา”

ข้อคิดข้อตระหนักจากพระองค์นี้ หากมองจากมุมมองกว้างก็ไม่ต่างไปจากคู่ของไทยกับพม่า และคู่สงครามอื่น ๆ ในสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งมีอนุสาวรีย์การสู้รบ อยู่เต็มบ้านเต็มเมืองไม่น้อยกว่ากัน แต่ทุกครั้งทุกที่เสด็จฯ พระองค์ทรงให้ความหมายใหม่จากมุมมองสันติภาพและสันติวิธีเสมอ

สรุปและส่งท้าย

หลักคิดอย่างง่าย ๆ จาก “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” ใน “พระสไตส์” คือการมองเพื่อนบ้านอาเซียนตามความเป็นจริงและยอมรับความจริงในด้านต่าง ๆ กับเพื่อนบ้านได้ เรื่องนี้ผู้อ่านก็ควรเรียนรู้และนำไปคิดต่อไปว่าจะ “เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาความรู้จักเพื่อนบ้านอาเซียน ในฐานะมิตร ทำไมและอย่างไร” ซึ่งความหมายจากพระราชสารของพระองค์อาจยาว แต่น่าสนใจสำหรับผู้ใหญ่และเยาวชนซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของขบวนการสร้างสรรค์นี้ ดังความตอนหนึ่งว่า

“ประเทศเพื่อนบ้านนั้น ยากที่จะแยกออกจากกัน ความที่อยู่ใกล้กัน ทำให้ประชาชนส่วนหนึ่งเป็นญาติกัน เป็นเผ่าพันธุ์เดียวกัน มีวัฒนธรรมเดียวกัน หรือแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกันมานานแล้ว จนไม่ทราบว่าเป็นเจ้าของวัฒนธรรม

เรื่องของความเหมือนกัน ความต่างกัน ความต้องการสิ่งเดียวกัน พื้นที่เดียวกัน ทำให้มีโอกาสกระทบกระทั่งกันจนทำให้เสียความเป็นมิตรได้ เหมือนที่กล่าวว่า ลี้นกับพินมั่งจะกระทบกันได้

นอกจากนั้นปัญหาการเมือง หรือเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีความซับซ้อนหลายระดับ ได้แก่ ระดับพื้นที่ และระดับประเทศ ซึ่งอาจจะขยายเป็นระดับนานาชาติได้ ”

สิ่งนี้จึงเป็นเหตุผลว่า ทำไมเราจะต้องเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนาความรู้จักเพื่อนบ้านอาเซียน ซึ่งในเรื่องนี้ พระองค์ทรงแสดงให้เห็นว่า

“ถึงแม้ว่าเราจะมีได้มีโครงการที่จะจัดตั้งประชาคมอาเซียน ในสถานะปัจจุบัน เราจะต้องเข้าใจ เข้าถึง และรู้จักเพื่อนบ้านอาเซียนให้ดีขึ้นทั้งด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเชื่อ เพื่อที่จะอยู่กันได้ โดยมีความผูกพันกัน ไม่มุ่งร้ายต่อกัน สามารถช่วยกันได้เมื่อเกิดภัยธรรมชาติและเหตุร้ายต่าง ๆ สามารถช่วยรักษาความมั่นคง เช่น ตำรวจสามารถตามจับผู้ประพฤติน่ากลัว หรือผู้ร้ายข้ามแดน ผู้ค้ายาเสพติดให้โทษ ผู้ประพฤตินิดด้านการเงิน”

จะเห็นได้ว่า “พระสไตส์” การทรงสอนของพระองค์นั้น ทรงเน้นด้านวิธีการในการจัดการกับข้อมูลอย่างถูกต้องและรอบด้าน และการใช้บทเรียนทางประวัติศาสตร์สำหรับปัจจุบันและอนาคตที่ดี โดยทรงกระตุ้นให้ผู้เรียนผู้อ่าน “คิดอ่าน” และชวนติดตามต่อไปได้ด้วยตนเองอย่างเท่าทัน โดยมีเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและคุณภาพในการบริหารจัดการหรือนำทางไปสู่เป้าหมายอย่างสันติ อย่างบัณฑิตผู้รู้หรือมีความเป็นผู้ใหญ่ทั้งด้านความคิดและประสบการณ์ ซึ่งมีอยู่อย่างสมบูรณ์ทั้งในเชิงแนวคิดและตัวอย่างในอดีตใน “ประวัติศาสตร์ทางเลือก” หรือ ประวัติศาสตร์โลกฉบับไม่เป็นทางการ

การอ่านประวัติศาสตร์โลกฉบับนี้ จึงคล้ายผู้อ่านได้ไปเห็นโลกที่ไม่เคยเห็น ได้รับรู้เรื่องราวที่ไม่คุ้นเคย ได้เห็นสถานที่ ที่เราไม่เคยไป ได้ฟัง ได้รับรู้ความคิด ประสบการณ์ เรื่องราว ที่เราไม่เคยได้ยิน

มาก่อน ก็ยิ่งน่าสนใจน่าตื่นเต้น แถมยังเต็มไปด้วย
ข้อคิดต่าง ๆ คือผู้อ่านจะรู้สึกถูกกระตุ้นให้สนใจ เรียนรู้
สังคมเพื่อนบ้านของไทยและที่ไกลออกไปในโลกกว้าง
เพื่อทำความเข้าใจ ความเป็นมาและแนวโน้มอยู่เสมอ
และในระหว่างท่องโลกกว้างนั้น ผู้อ่านย่อมจะเรียนรู้
“พระสไตล์” ในแบบเดียวกับที่ทรงเน้นความสำเร็จ
ในการศึกษาซึ่งมีเคล็ดลับอยู่ที่ “การอ่านมาก ฟังมาก
และคิดมาก”

เรื่องนี้มีตัวอย่างไม่น้อยและผู้อ่านอาจพบเห็น
จากแหล่งข้อมูลความรู้อื่น ๆ เช่นกัน แต่ในพระราช-
นิพนธ์ก็สะท้อนถึงสิ่งนี้ด้วย ดังข้อคิดข้อตระหนัก
ที่พระองค์ทรงหยิบยกส่วนหนึ่ง จากการทรงสนทนา
และเปลี่ยนความเห็นในเรื่องการท่องเที่ยวกับผู้นำ
สิงคโปร์ (นายกรัฐมนตรี ลี กวนยู) ความตอนหนึ่ง
ใน “สิงคโปร์สัญจร” (๒๕๒๘) ว่า

“ข้าพเจ้าบอกกับท่านนายกฯว่า การไป
ต่างประเทศนั้นมีประโยชน์แก่ข้าพเจ้ามากในด้าน
การศึกษา เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ศึกษาต่อต่างประเทศ
และไม่ค่อยจะมีเวลาศึกษาเพิ่มเติมในเมืองไทย เวลา
ไปต่างประเทศจะถือโอกาสหาความรู้ ท่านนายกฯว่า
เป็นการดี ครั้งหนึ่งท่านได้ไปเที่ยวชมวิหารพาร์เธนอน
ที่ประเทศกรีซ โกดี้ให้ข้อคิดว่า การมาฟังโกดี้อธิบาย
ชั่วโมงสองชั่วโมง ถ้าไม่เคยศึกษามาก่อนจะไม่ได้
ประโยชน์อะไรมาก ตั้งแต่นั้น ก่อนจะไปไหนท่านต้อง
ศึกษาก่อน เช่นเมื่อเร็ว ๆ นี้ท่านไป สุลาวีสได้ขอให้
เอกอัครราชทูตอินโดนีเซียนำเอกสารภูมิหลังเกี่ยวกับ
สถานที่ที่ไปมาให้อ่านคร่าว ๆ เพื่อให้รู้เรื่องไปก่อน...”

เรื่องข้อคิดจากบทสนทนากับผู้นำสิงคโปร์นี้
พระองค์ทรงนำมากล่าวในชั้นเรียนบ่อยครั้ง โดยเฉพาะ
ในการเตรียมตัวก่อนไปทัศนศึกษาทั้งภายใน
และต่างประเทศในระยะ ๑๐-๒๐ ปีให้หลังนี้

ตัวอย่างก่อนจะเดินทางไปทัศนศึกษา
ประเทศมาเลเซีย (๒๕๕๔) ในวิชาหัวข้อพิเศษ
ทางประวัติศาสตร์: มุสลิมศึกษาในโลกปัจจุบัน
“มุสลิมศึกษา: ศึกษาอะไร ทำไม และอย่างไร” ซึ่งมี
วัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจโลกมุสลิมจากอดีตถึงปัจจุบัน
และส่วนหนึ่งคือ “จะมีหัวข้อต่าง ๆ ในเรื่องของพวก

มุสลิมที่เรายังไม่เข้าใจชัด และพยายามหาคำตอบ
โดยการสนทนากันในชั้นเรียน หรือฟังคำอธิบายจาก
ผู้ที่เป็นมุสลิม” รวมถึงการทัศนศึกษาประเทศที่เป็น
มุสลิมสายกลางด้วย

ในพระราชนิพนธ์สารคดีท่องโลกกว้าง
ก็เช่นกัน พระองค์ทรงเล่าเรื่องในแนวใหม่ เพื่อ
แสดงให้เห็นว่าความเข้าใจความรู้นี้มีอะไร
เด่น ๆ ที่ต่างจากเดิม แต่น่าสนใจต่อการพัฒนา
ความคิดอ่าน ถ้าผู้เรียนผู้อ่านมีพื้นฐานสิ่งนี้อยู่ในใจ
ในหัวคิด เพราะทรงเสนอทั้งวิธีการหลักคิด
และเป็นบทเรียนที่มีคุณค่า ในฐานะความรู้ใหม่ ๆ
เพื่อเป็น “ทางเลือก” ซึ่งก็คือความรู้ใหม่ที่ผ่านมุมมอง
หรือการกลั่นกรองจากพระองค์แล้ว เพื่อเป็นแนวทาง
พัฒนาตามให้ทันกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก
ที่จำเป็นสำหรับเราทุกคน มีใจเฉพาะในสังคมไทยและ
ในฐานะสมาชิกของอาเซียนเท่านั้น หากยังรวมไปถึง
ประชาคมโลกอีกด้วย ซึ่งในตอนต่อ ๆ ไป จะได้นำ
ไปไกลสู่อเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และทางตะวันตก

เส้นทางอันยาวไกล บนเวทีถวายงานผ่านภาษา

บทความเล่าประสบการณ์ : การแข่งขันการประกวดสุนทรพจน์อุดมศึกษา

เฉลิมพระเกียรติพระบรมราชจักรีวงศ์ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๖๓

ซึ่งถวายพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

น.ร.สฤดี สิริวงศ์เครือ : เขียน

ท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ทุกคนต่างมีเรื่องเล่าในแบบของตนเองด้วยกันทั้งนั้น สำหรับตัวผมประสบการณ์ที่ผ่านมาในชีวิตเปรียบเสมือนการบันทึกเรื่องราวของตนเองลงในหนังสือแห่งชีวิต เพื่อหวังว่า สักวันหนึ่งจะได้เปิดหน้าหนังสือเหล่านั้นและอ่านให้พลอยหาคิดถึงความหลังที่อุดมไปด้วยความรู้สึกหลากหลายมี สุข ทุกข์ ปะปนกัน นอกจากนี้ผมยังหวังว่าหนังสือเรื่องราวชีวิตของผมเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์แก่องาน น.ร. ในปีต่อ ๆ ไป ที่จะเข้าสู่เวทีประกวดการพูดเสมือนการศึกษาบทเรียนจากการรบในอดีตที่จะทำให้เราเห็นถึงข้อดีและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเพื่อสามารถนำมาแก้ไขและประยุกต์ใช้ในปัจจุบันให้ดียิ่งขึ้นนั่นเอง

เมื่อย้อนไปเปิดอ่านหนังสือแห่งชีวิตของผม มีประสบการณ์หนึ่งที่ผมใคร่จะถ่ายทอดออกมาด้วยเห็นว่า พิเศษอยู่ ๒ ประการ ประการแรกคือเป็นประสบการณ์การทำกิจกรรมร่วมกับพลเรือนในฐานะ ผู้เข้าแข่งขันการประกวดสุนทรพจน์ระดับอุดมศึกษาเฉลิมพระเกียรติพระบรมราชจักรีวงศ์ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๖๓ ซึ่งถวายพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องจากชีวิตการเป็นนักเรียนนายร้อย มักจะอยู่ในกรอบของกองทัพหรือทหารเสียเป็นส่วนมาก ซึ่งการแข่งขันในรายการนี้จึงถือเป็นการเปิดมุมมองใหม่สำหรับผมเพราะได้เห็นถึงแนวความคิด ทักษะคิดของบุคคลพลเรือนอีกประการหนึ่งคือผมมีความประสงค์ อย่างแรงกล้าที่ตั้งใจจะแสดงให้เห็นบุคลิกภายนอกเห็นว่าทหารก็มีศักยภาพและขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ ไม่ได้ด้อยไปกว่าบุคคลพลเรือนเช่นกัน

จุดเริ่มต้นของเส้นทางการประกวดฯ เริ่มจากตอนที่ผมเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๒ ผมได้มีโอกาสไปคัดเลือกที่กองวิชาอักษรศาสตร์เพื่อเป็นตัวแทนของโรงเรียนฯ โดยได้รับการเชิญชวนจากอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นเรียนของผม ด้วยท่านเห็นว่าผมมีทักษะการพูดในที่สาธารณะและมีไหวพริบในการพูดแบบฉับพลัน อาจารย์จึงเป็นผู้หยิบยื่นโอกาสนี้ให้กับผม หากไม่ได้รับความกรุณาจากท่าน ผมต้องพลาดประสบการณ์ที่ดีเช่นนี้เป็นแน่ สำหรับบททดสอบที่ใช้ในการคัดเลือกมีอยู่ ๒ บท ได้แก่ ๑. การอ่านตามบทที่กำหนด เพื่อพิจารณาในเรื่องของน้ำเสียงและการพูดตามอักขระวิธี ๒. การพูดแบบฉับพลันในหัวข้อที่จับสลากได้ ผลการคัดเลือกปรากฏว่า ผมได้เป็นตัวแทนโรงเรียนฯ ร่วมกับพี่อาร์ม (น.ร.อนุพงศ์ ถือคำ) ซึ่งเราได้ร่วมกันมุ่งมั่นตั้งใจฝึกซ้อม หากนับตั้งแต่การชักซ้อมในครั้งแรก จนกระทั่ง

การคัดตัวแทนในการแข่งขัน :
การอ่านตามบทความที่กำหนด

บรรยากาศในการคัดตัวแทนในการแข่งขันสุนทรพจน์

ฝึกซ้อมในรอบเตรียมตัว ระดับภูมิภาค

การซ้อมในรอบฉับล้าน ระดับภูมิภาค

ถึงการแข่งขันในรอบภูมิภาค (ภาคกลาง) และรอบชิงชนะเลิศระดับประเทศ นับเป็นระยะเวลากว่า ๒ ปี ซึ่งเป็น ๒ ปี ที่ไม่ได้มีเพียงภารกิจการแข่งขัน แต่ยังอัดแน่นไปด้วยกิจกรรมทั้งการเรียน และการฝึก

การฝึกซ้อมครั้งแรก ย้อนไปเมื่อปี ๒๕๖๓ ซึ่งตอนนั้นผมเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๒ กำลังจะขึ้นชั้นปีที่ ๓ ชั้นแรกเราได้ประชุมวางแผนซักซ้อมร่วมกันไม่ว่าจะเป็นการวางแผนคิดบทพูดในรอบเตรียมตัว ในตอนนั้นผมได้เริ่มต้นที่จะหาข้อมูลอย่างจริงจังเกี่ยวกับการแข่งขันสุนทรพจน์จากคลิ่ววิดีโอการแข่งขันในปีที่ผ่านมา เพื่อให้ทราบรูปแบบของการกล่าวสุนทรพจน์ รวมถึงบรรยากาศของการแข่งขัน นอกเหนือจากนั้นยังหาข้อมูลเกี่ยวกับพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระมหากษัตริย์ไทยในราชวงศ์จักรีตั้งแต่รัชกาลที่ ๑ ถึงรัชกาลปัจจุบัน เพื่อนำมาเขียนบทรอบเตรียมตัวซึ่งมีชื่อหัวข้อว่า “ความสุจริต ยุติธรรม นำความเจริญ สู่สังคมและประเทศชาติ” และการฝึกซ้อมทุกครั้งจะมีการฝึกซ้อมการพูดรอบฉับล้าน อาจารย์จะให้โจทย์ในหัวข้อที่เคยใช้ประกวดครั้งก่อน ๆ รวมถึงหัวข้อที่ท่านได้คิดเองเพื่อให้เกิดความหลากหลายและครอบคลุมในทุกมิติ ซึ่งในแต่ละหัวข้อที่ได้รับมีความยาก-ง่ายแตกต่างกัน เปรียบเหมือนสถานการณ์จริง ที่ไม่ว่าจะได้รับหัวข้อมาในรูปแบบใด ผู้เข้าประกวดต้องใช้ไหวพริบปฏิภาณและความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอเพื่อให้ การกล่าวสุนทรพจน์มีความงดงามในด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้

การแข่งขันรอบภูมิภาค (ภาคกลาง) : มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

หลังจากที่ผมได้เสร็จสิ้นภารกิจการฝึกภาคสนามของ นนร.ชั้นปีที่ ๒ ผมได้เริ่มทบทวนเนื้อหาเพื่อฝึกซ้อมและเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันแรกของผมในรอบภูมิภาค (ภาคกลาง) ณ ห้องประชุมอาคารเรียนรวมและอาคารอเนกประสงค์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี ซึ่งมีเวลาในการเตรียมตัว ๒ สัปดาห์ เราออกเดินทาง จาก รร.จปร. ในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๔ เข้าพักที่อาคารรับรองของมหาวิทยาลัย ๑ คืน เมื่อถึงเวลา ผมต้องพูดบทรอบเตรียมตัวในช่วงเช้า ความรู้สึกที่ต้องอยู่ท่ามกลางห้องที่เต็มไปด้วยผู้ชมที่สวมเครื่องแบบจากหลากหลายสถาบันการศึกษา ช่างแตกต่างเหลือเกินกับห้องเรียนสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ ซึ่งเป็นสถานที่ฝึกซ้อมประจำของผมห้อง ๒๐๔ กองอักษรศาสตร์ ความประหม่าและกดดันเริ่มก่อตัวขึ้นจากการที่ได้ยินทั้งเชียร์ และได้เห็นสายตาคู่จ้องมองมายังผู้ที่กำลังพูด ณ วินาทีนั้นผมได้พยายามรวบรวมสติและตั้งสมาธิระลึกถึงสิ่งที่เราได้ฝึกซ้อมมาตลอด และแสดงออกมาเสมือนกับว่ากำลังซ้อมอยู่ที่ห้องสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ แห่งนั้น ทำให้ในระหว่างที่กล่าวสุนทรพจน์ผมได้เปลี่ยนความรู้สึกจากความประหม่ากลับกลายเป็นมั่นใจว่า **“ไม่มีสิ่งใดจะเสียแล้ว จงทำอย่างเต็มที่ และทำให้ออกมาดีที่สุด”** ประกอบกับการได้เห็นสายตาคู่ที่ต่างส่งกำลังใจให้กับผม ยิ่งเพิ่มความมั่นใจให้แก่ผมเป็นอันมาก เหมือนหยดน้ำที่คอยขโลมจิตใจอันเหี่ยวแห้งของผมให้กลับมาสดชื่น อีกครั้ง

หลังจากการพูดในช่วงเช้าจบลง ในช่วงบ่ายผมต้องแข่งขันต่อในรอบฉับพลัน โดยหัวข้อที่ได้รับคือ **“พอเพียงจึงเพียงพอ”** ซึ่งมีเวลาในการเตรียมตัวก่อนขึ้นพูด ๓ นาทีแม้จะเป็นหัวข้อที่คล้ายคลึงกับที่เคยฝึกซ้อมมาจากโรงเรียน แต่ในสถานการณ์จริงด้วยระยะเวลาที่จำกัดเพียง ๓ นาที ก็ทำให้เกิดความกดดัน แต่สุดท้ายก็สามารถเรียบเรียงถ้อยคำที่จะใช้ขึ้นพูดได้ หลังจากพูดจบก็เข้าสู่ช่วงเวลารอคอยการตัดสินจากคณะกรรมการประกวด ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ตื่นเต้น ลุ้นระทึกที่สุดของการแข่งขัน ซึ่งผลปรากฏว่าผมได้รับรางวัลชนะเลิศการประกวดสุนทรพจน์เฉลิมพระเกียรติพระบรมราชจักรีวงศ์ในรอบภูมิภาค (ภาคกลาง)

บรรยายการแข่งชัน ในระดับภูมิภาค

รางวัลชนะเลิศการแข่งชัน ในระดับภูมิภาค

สร้างความปิติยินดี และภูมิใจให้กับผมเป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่ผมประทับใจมากที่สุดไม่ใช่การได้รับรางวัลชนะเลิศแต่อย่างใด แต่เป็นการได้ถวายงานผ่านภาษาและเชิญชวนให้คนไทยตามรอยพระยุคลบาทพระบรมราชจักรีวงศ์ ซึ่งตลอดระยะเวลากว่า ๒ ศตวรรษที่พระมหากษัตริย์ไทยแห่งราชวงศ์จักรี ทรงบำเพ็ญพระราชกรณียกิจนานัปการเพื่อบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ราษฎรเสมอมา อีกทั้งเป็นสิ่งที่พสกนิกรชาวไทยทุกคนควรจะศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง สังคม และประเทศชาติ ประดุจสะพานที่ทอดไปสู่ความสำเร็จอย่างแท้จริง อีกความประทับใจหนึ่งคือ หลังจากที่ประกาศรางวัลชนะเลิศ ผู้ฟังทุกคนต่างปรบมือชื่นชมกับความสำเร็จของเราอย่างจริงใจ ตามที่ผมกล่าวไปข้างต้นว่าความตั้งใจหนึ่งของผมที่เข้ามาแข่งขันรายการนี้คือ ต้องการให้บุคคลภายนอกได้เห็นถึงศักยภาพของนักเรียนนายร้อย ซึ่งในครั้งนี้ผมได้เติมเต็มสิ่งที่ผมปรารถนาได้สำเร็จ ผมได้สร้างชื่อเสียงให้แก่สถาบันอันเป็นที่รักยิ่งของผม เป็นความรู้สึกที่ประทับใจมากจนยากเกินกว่าจะอธิบายให้ผู้อื่นได้ทราบถึงความในใจทั้งหมดของผม

หลังจากเสร็จสิ้นการแข่งขันรอบภูมิภาค ผมได้กลับมาพักผ่อนคลายความเมื่อยล้าจากการที่เราฝึกซ้อมมาตลอด ๒ สัปดาห์ที่ผ่านมา เวลาการพักผ่อนผ่านไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเรากลับมาเตรียมตัวแข่งขันในรอบสุดท้าย คือรอบชิงชนะเลิศซึ่งจัดการแข่งขันขึ้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยหัวข้อในรอบเตรียมตัวคือ “ภัยพิบัติขจัดปัดเป่า ด้วยพระมหากษัตริย์คุณ” ผมมีเวลาในการเตรียมตัวอีกไม่ถึง ๑ เดือน แต่ทว่าช่วงปลายเดือนเมษายนของปี ๒๕๖๔ เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา - ๒๐๑๙ อีกระลอก รัฐบาลจึงได้ประกาศมาตรการควบคุมโรคอย่างเข้มงวดอีกครั้งหนึ่ง ส่งผลทำให้การแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศที่จะมีขึ้นในช่วงพฤษภาคมต้องเลื่อนออกไปอย่างไม่มีกำหนด

ในช่วงเวลาที่เว้นว่างปราศจากการแข่งขัน ผมได้ใช้ชีวิตอย่างปกติในฐานะของการเป็นนักเรียนนายร้อย มีการเรียน การฝึกอยู่ตลอด และที่สำคัญคือในตอนนั้นผมอยู่ชั้นปีที่ ๓ ซึ่งก่อนจะขึ้นเป็นชั้นปีที่ ๔ ผมต้องเข้ารับการฝึกในหลักสูตรส่งทางอากาศ ที่โรงเรียนสงครามพิเศษ ศูนย์สงครามพิเศษ จ.ลพบุรี ทำให้ผมต้องใช้เวลากับการเตรียมร่างกาย และจัดแจงเรื่องธุรการการฝึก จนผมหลงลืมเรื่องการแข่งขันในรอบชิงชนะเลิศ เวลาล่วงเลย ๑ ปี จนช่วงต้นเดือนมิถุนายน ผมได้รับข่าวว่าจะมีการจัดการแข่งขันรอบชิงชนะเลิศขึ้นในช่วงกลางเดือนมิถุนายน ซึ่งในตอนนั้นผมได้ว่างเว้นจากการฝึกซ้อมมาอย่างยาวนาน ต้องกลับมาปัดฝุ่นองค์ความรู้เก่า อาจกล่าวได้ว่าปัดฝุ่นคงยังไม่พอ ต้องใช้เครื่องดูดฝุ่นถึงจะถูก เพราะช่วงเวลาที่ผ่านมามีภารกิจมากมายที่ผมต้องทำ แม้กระทั่งตอนที่ได้รับแจ้งผมก็กำลังติดภารกิจของคณะกรรมการดูแลเรื่องการเชียร์กีฬาประเพณีโรงเรียนทหาร-ตำรวจ ครั้งที่ ๕๘ อยู่ แต่ถึงอย่างไรผมต้องทุ่มเทกับการฝึกซ้อมแม้จะมีเวลาเหลือไม่มากก็ตาม ผมกลับมาฝึกซ้อมอีกครั้ง โดยเริ่มต้นจากการที่มาปรับแก้บทในรอบเตรียมตัว ซึ่งก็ได้เก็บบทเรียนจากการแข่งขันในรอบภูมิภาค มาปรับใช้ โดยเพิ่มรายละเอียดของเนื้อหาให้มีการจัดลำดับ และคุณค่ามากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังได้แสวงหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจ เพราะสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้เราพูดได้ดี คือการที่เรามีความรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น (Knowledge) อย่างชัดเจน และความรู้อื่น ๆ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้

เพื่อนำเสนออย่างสร้างสรรค์ ผมได้พัฒนาบทจนมีความสมบูรณ์ จึงได้นำมาฝึกซ้อมเพื่อหาแนวทางในการนำเสนอประกอบ ภาษากาย น้ำเสียง และบุคลิกภาพ นอกจากนี้แล้วยังได้ฝึกซ้อมการแข่งขันในรอบฉัปล้นควบคู่กันไป โดยในช่วงแรกก็ได้ใช้เวลาในการวางโครงเรื่อง ๕ นาที แต่ต่อมาก็ได้ลดเวลาลงจนเหลือ ๓ นาที ตามกติกาการแข่งขัน สำหรับการแข่งขันในรอบนี้ ความรู้สึกของผมแตกต่างไปจากการแข่งขันในรอบที่แล้ว เนื่องจากผมได้เติบโตเป็นชั้นปีที่ ๔ มีหน้าที่และความรับผิดชอบที่มากขึ้น ทำให้ผมไม่ได้ทุ่มเทกับการฝึกซ้อมเหมือนเมื่อก่อน ผมจำต้องแบ่งเวลาในการทำภารกิจต่าง ๆ ให้เกิดความสมดุลกันมากที่สุดเพื่อที่จะไม่ทำให้เสียภารกิจการแข่งขัน รวมถึงการเรียน การฝึก ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเรา ผมได้ฝึกซ้อมและปรับแก้ทรอบเตรียมตัวมา ๒ สัปดาห์จนถึงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นวันที่ผมจะต้องเข้าร่วมการแข่งขันในรอบสุดท้าย หลังจากทีรอคอยมาเป็นระยะเวลากว่า ๑ ปี ซึ่งจะเป็นอีกหนึ่งบททดสอบในฐานะตัวแทนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าอีกครั้งหนึ่ง

การฝึกซ้อมรอบเตรียมตัว ในระดับประเทศ

การฝึกซ้อมรอบฉัปล้น ในระดับประเทศ

การแข่งขันรอบชิงชนะเลิศระดับประเทศ : ณ สมาคมนิสิตเก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เช้าของวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๖๕ เป็นอีกวันที่ผมรู้สึกตื่นเต้นอย่างบอกไม่ถูก ไม่ได้เป็นเพราะการมาในสถานที่แห่งนี้ (สมาคมนิสิตเก่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) เป็นหนแรก หากแต่เป็นความตื่นเต้นที่วันนั้น จะต้องกล่าวสุนทรพจน์บทเวทีใหญ่ที่เต็มไปด้วยผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ที่ถือเป็นหัวใจของแต่ละภูมิภาคมารวมตัวกันในการแข่งขันรอบสุดท้ายนี้ สำหรับกำหนดการและกฎกติกาการแข่งขันยังคงเหมือนเดิม

ช่วงเช้าในการแข่งขันรอบเตรียมตัวผมได้จับฉลากและได้ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์เป็นคนแรก ไม่คิดว่าความคิดชั่วขณะของเราก่อนจับฉลากจะเป็นจริง ผมสังหรณ์ใจชอบกล่าวจะได้เป็นคนแรกที่ขึ้นกล่าว ซึ่งเมื่อผลออกมาเป็นเช่นนั้น หัวใจผมเต้นแบบรัว ๆ ประกอบกับเสียงในห้องประชุมที่ให้กำลังใจ

ผมอย่างไม่ขาดสาย ราวกับถูกรางวัลที่ ๑ อย่างไม่อย่างนั้น ส่วนช่วงบ่ายในรอบฉับพลันผมได้ลำดับที่ ๑๓ หลังจากที่ทราบว่าเป็นคนแรกที่ขึ้นกล่าว แม้ว่าจะเกินความคาดหมาย แต่ได้ชื่อว่าทหารแล้ว จิตใจต้องแข็งแกร่ง ดุจเหล็กกล้าที่ทนต่อสภาพต่าง ๆ และพร้อมฟันฝ่าอุปสรรคอยู่ทุกเมื่อ เพราะ ฉะนั้นผมจึงรวบรวมสติให้จดจ่อกับภารกิจที่ผมต้องทำรวมถึงนึกถึงบทพูดที่เราเตรียมมา ก่อนที่ผมจะ เข้าแข่งขัน ผมได้ผ่านการฝึกซ้อมหลายครั้ง **การที่จะทำให้เราไม่รู้สึกรีบร้อน และเกร็งมากเกินไป คือคิดว่าการแข่งขันในครั้งนี้เปรียบเสมือนการชกซ้อมอีกรอบหนึ่งของเรา** แต่จะต้องเป็นรอบที่เรา ทำอย่างเต็มที่มากที่สุด แม้ผลจะออกมาเป็นเช่นไรแต่สิ่งที่จะชดเชยกับความรู้สึกของเราคืออย่างน้อย เราก็ได้ทำอย่างสุดความสามารถแล้ว จึงไม่มีอะไรที่ต้องกังวลแม้จะขึ้นกล่าวเป็นคนแรกก็ตาม

ต่อมาในช่วงบ่ายผมเข้าแข่งขันรอบฉับพลัน หัวข้อ **“การให้ความรู้มีค่ามากกว่าการให้ สิทธิประโยชน์”** หลังจากจบการแข่งขันทั้ง ๒ รอบก็เป็นช่วงเวลาการประกาศผลการแข่งขัน ในครั้งนี้ผม ได้รับรางวัลรองชนะเลิศการแข่งขันการประกวดสุนทรพจน์อุดมศึกษา เฉลิมพระเกียรติพระบรม ราชจักรีวงศ์ ครั้งที่ ๓ ประจำปี ๒๕๖๓ ระดับประเทศ ผมรู้สึกดีใจที่สามารถคว้ารางวัลได้สำเร็จ แม้จะแอบผิดหวังเล็กน้อย เพราะเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ นั่นคือ การได้รับถ้วยพระราชทาน แต่ผมยังคงภูมิใจ กับรางวัลจากการแข่งขันครั้งนี้ เพราะผมได้ตั้งใจฝึกซ้อมและลงมือทำอย่างสุดความสามารถแล้วเต็มที่ ที่สุดแล้ว อันที่จริงนับว่ามาไกลมากสำหรับตัวผมที่เดินทางมาถึงจุดนี้ จากเด็กหนุ่มต่างจังหวัดที่สอบเข้า มาเป็นนักเรียนทหาร ผ่านการเรียน ฝึกศึกษา มาตั้งแต่เป็นนักเรียนเตรียมทหาร จนกระทั่งเติบโตเป็น นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ ที่อีกเพียงปีเดียวก็จะจบการศึกษา และรับราชการเป็นนายทหารของ กองทัพบก ไม่เคยคิดว่าครั้งหนึ่งในชีวิตจะได้มาเป็นตัวแทนของสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ นับเป็น ความภาคภูมิใจของชายคนหนึ่งทีนอกจากจะได้แสดงความสามารถของตนเองให้เห็นเป็นที่ประจักษ์แล้ว ก็ยังได้มีโอกาสตอบแทนพระคุณของครูอาจารย์ และโรงเรียนที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา อบรมสั่งสอน และ ให้ออกาสในการทำสิ่งต่าง ๆ ซึ่งผมเชื่อว่าบุคคลผู้มีความระลึกถึงเหตุที่เป็นความเจริญแห่งตน ไม่ว่าจะ เป็นพระคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ มิตรสหายหรือแม้กระทั่งบุญคุณของป่าไม้ แม่น้ำ และสรรพสิ่ง อื่น ๆ ย่อมเป็นบุคคลผู้เจริญด้วยปัญญาและจิตใจเป็นที่เคารพน่านับถือของบุคคลทั่วไป นอกเหนือจากนั้น ผมต้องขอขอบคุณทีมงานเพื่อน ๆ ของผมที่คอยช่วยเหลือหาข้อมูลและให้กำลังใจตลอดการเดินทาง ที่

นนร.ผู้เข้าแข่งขัน อาจารย์ผู้คุมการฝึกซ้อม

ทีมงานของผม

ผู้เข้าแข่งขัน
และคณะกรรมการการตัดสิน
การแข่งขันในระดับประเทศ

นร.ผู้เข้าแข่งขัน คณาจารย์
และทีมงาน รร.จปร.

ผ่านมาจะสังเกตว่าในเรื่องราวประสบการณ์ที่ผมได้บันทึกลงหนังสือแห่งชีวิตของผมนี้ ผมได้กล่าวถึงความสำเร็จเพียงไม่กี่บรรทัด แต่ผมกลับบันทึกเกี่ยวกับความทรงจำและความประทับใจต่าง ๆ มากกว่าเส้นชัยที่ผมไปถึง เพราะฉะนั้นความสวยงามของเรื่องราวต่าง ๆ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลลัพธ์ของมันเสมอไป หากแต่มันสวยงามในระหว่างทางที่เราด้วยกันเดิน มิตรภาพ ความประทับใจต่าง ๆ ยังคงติดตรึงในใจทุกครั้ง ที่กลับไปอ่านหนังสือแห่งชีวิตและจะเป็นสิ่งที่สวยงามในความทรงจำของผมตลอดไป...

เปิดโลกความรู้ เทคโนโลยีป้องกันประเทศ

เรื่อง การวิจัยและพัฒนาระบบจำลองยุทธ์และการฝึก
เสมือนจริงของสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ (สทป.)

บทความจาก สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ

การจำลองยุทธ์และเครื่องฝึกเสมือนจริง (Simulation and Simulator) เป็นสิ่งที่กองทัพต่าง ๆ ทั่วโลกให้ความสำคัญและนำมาใช้งาน เพื่อช่วยพัฒนาขีดความสามารถของกำลังพลและทดสอบแผนการทหารในทุกระดับและในปัจจุบันมีการนำมาประยุกต์ใช้งาน ทั้งด้านความมั่นคงและภาคพลเรือน ทั้งนี้เพราะการใช้เครื่องฝึกจำลองยุทธ์และฝึกเสมือนจริงจะช่วยลดค่าใช้จ่าย ลดปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงาน อีกทั้งสามารถทำการฝึกให้กับกำลังพลได้เป็นจำนวนมาก ภายใต้สภาพแวดล้อมหรือภาพสถานการณ์ (Scenarios) ต่าง ๆ ตามหลักการ 3S ได้แก่ ความปลอดภัย (Safety) ประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะ (Skills) และความประหยัด (Save) รวมทั้งช่วยให้สามารถวิเคราะห์ประเมินค่า และนำหลักนิยมและยุทธวิธีมาทดสอบก่อนการนำไปใช้งานจริงได้อีกด้วย

ปัจจุบันสถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศ หรือ สทป. ได้ดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจำลองยุทธ์และการฝึกเสมือนจริง จำนวน 3 โครงการ ได้แก่ 1) โครงการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง 2) โครงการวิจัยและพัฒนาต้นแบบระบบเครื่องช่วยฝึกใช้อาวุธเสมือนจริงขั้นสูง และ 3) โครงการวิจัยและพัฒนาเครื่องช่วยฝึกยานรบเสมือนจริง โดยมีรายละเอียดของแต่ละโครงการ ดังนี้

1) โครงการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง

สทป. ได้ดำเนินโครงการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนยุทธ์วิธีเสมือนจริง ในช่วงปี 2556 ถึงปี 2560 เพื่อตอบสนองความต้องการเครื่องช่วยฝึกเทคโนโลยีสูงของหน่วยผู้ใช้ เป็นการสนับสนุนการฝึกกำลังพลให้มีความรู้ ความชำนาญในการใช้ระบบอาวุธและการปฏิบัติการยุทธ์ในระดับหมวดและหมู่ทหารราบ และได้ผลผลิตเป็นต้นแบบสำหรับการฝึก ทั้งนี้ สทป. ได้เข้าไปมีส่วนร่วม กับหน่วยปฏิบัติ ในการนำนโยบายของกองทัพไปพิจารณาหาแนวทางและความเป็นไปได้ในการ

ให้หน่วยในระดับกองทัพที่ต้องฝึกเจ้าหน้าที่ในระดับปฏิบัติให้มีความชำนาญในการใช้อาวุธประจำกาย จึงได้ข้อสรุปร่วมกันในการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง ซึ่งมีแนวคิดในการวิจัย และพัฒนาระบบที่มุ่งเน้นฮาร์ดแวร์ที่จัดหาได้ในท้องตลาดหรือจัดหาเพิ่มเติมที่หน่วยผู้ใช้ในราคาไม่แพงแต่มีคุณภาพดี ส่วนซอฟต์แวร์ของระบบจะมีข้อดีทางด้านราคาที่ไม่แพงและเป็นทรัพย์สินทางปัญญา (Intellectual Property) ของ สทป. ผู้ใช้สามารถกำหนดความต้องการให้ปรับสถานการณ์ฝึกตามความต้องการผู้ใช้ได้ อีกทั้งกระบวนการวิจัยและพัฒนายังอยู่ภายใต้มาตรฐาน ISO 29110

โครงการวิจัยและพัฒนาระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง ได้รับงบประมาณอุดหนุนจาก วช. (สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ) นอกเหนือจากงบประมาณของ สทป. โดย สทป. ได้วิจัยและพัฒนาระบบดังกล่าว เริ่มตั้งแต่ระบบที่มี 4 ช่องยิง โดยใช้อุปกรณ์พื้นฐานภายในประเทศ และพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้เป็นชุดประหยัดที่มี 2 ช่องยิง ชุดเล็กที่มี 4 ช่องยิง และชุดใหญ่ที่มี 16 ช่องยิง ซึ่งประกอบจากการนำระบบของชุดเล็ก 4 ระบบ ระบบละ 4 ช่องยิง มาประกอบกันเป็นระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริงพื้นฐานชุดใหญ่ และติดตั้ง เพื่อให้ทดสอบใช้งาน ณ กองวิชาทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร (รูปที่ 1) และมีการดำเนินการเพื่อพัฒนาต่อยอดให้ดียิ่งขึ้น

รูปที่ 1 ระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง กองวิชาทหาร โรงเรียนเตรียมทหาร

2) โครงการวิจัยและพัฒนาต้นแบบระบบเครื่องช่วยฝึกใช้อาวุธเสมือนจริงขั้นสูง

สทป. ได้ดำเนินงานตามแผนแม่บทการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจำลองยุทธและการฝึกเสมือนจริง (พ.ศ. 2555-2564) โดยได้จัดตั้งส่วนงานระบบเครื่องช่วยฝึกเสมือนจริง (Virtual Simulation Division : RVS) ขึ้น และบรรจุนักวิจัยที่มีความรู้ในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นในการวิจัยและสร้างต้นแบบ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

เช่น นักวิจัยด้านเครื่องกล ด้านอิเล็กทรอนิกส์และระบบตรวจจับ ด้านซอฟต์แวร์และการโปรแกรมเกมส์ ด้านคอมพิวเตอร์และงานกราฟฟิก พร้อมทั้งได้จัดหาอุปกรณ์และซอฟต์แวร์พื้นฐานหลายอย่าง เพื่อประโยชน์ในการวิจัยและพัฒนาต้นแบบ เช่น 3D Printer, CNC 2D, อุปกรณ์ด้านอิเล็กทรอนิกส์, Xylink FPGA, ซอฟต์แวร์ Unity และอื่น ๆ ทำให้ระยะเวลาที่ผ่านมา นักวิจัยได้ดำเนินการวิจัยขั้นพื้นฐานหลายอย่างที่จะเป็นฐานความรู้ให้กับการพัฒนาระบบเครื่องช่วยฝึกทั้งในปัจจุบันและอนาคต สทป. ได้จัดตั้งโครงการวิจัยและพัฒนาต้นแบบระบบเครื่องช่วยฝึกใช้อาวุธเสมือนจริงขั้นสูง โดยเริ่มดำเนินการในปี 2561 และได้นำองค์ความรู้ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโครงการวิจัยและพัฒนาต้นแบบระบบสนามฝึกยิงปืนเสมือนจริง มาพัฒนาปรับปรุง เพื่อให้ได้ระบบที่มีประสิทธิภาพและมาตรฐานเทียบเท่าระดับสากลต่อไป

นอกเหนือจากความต้องการของเหล่าทัพแล้ว ระบบที่ดีควรต้องสนองตอบกับงานที่คล้ายคลึงกันได้ด้วยการวิจัยและพัฒนา ระบบนี้ควรให้ตอบโจทย์หน่วยงานด้านความมั่นคง เช่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ หน่วยงานทหารพราน หน่วยงานกรมป่าไม้ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงยุติธรรม รวมถึงหน่วยงานที่รักษาความปลอดภัยของภาครัฐและเอกชน เช่น หน่วยงานรักษาความปลอดภัยการทำอากาศยานแห่งประเทศไทย หน่วยงานรักษาความปลอดภัยในภาครัฐวิสาหกิจอื่น ๆ ได้ด้วย

เมื่อระบบสนามฝึกฯ ได้รับการพัฒนาและทดสอบเรียบร้อยแล้ว การทำวิจัยและพัฒนาต้นแบบให้ไปสู่ระบบเชิงอุตสาหกรรมมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากระบบที่วิจัยและพัฒนาต้องได้รับการทดสอบว่ามีความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง ความทนทาน และอื่น ๆ รวมถึงผ่านการทดสอบความสมจริงและความสำเร็จ (Realism and Effectiveness) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการวัดคุณภาพของระบบทดสอบ

3) โครงการวิจัยและพัฒนาเครื่องช่วยฝึกยานรบเสมือนจริง : เครื่องช่วยฝึกรถถัง (DTI Tank Simulator)

ในการวิจัยและพัฒนาเครื่องช่วยฝึกรถถัง (DTI Tank Simulator) สทป. ได้ทำการศึกษาวิจัยกับหน่วยทหารม้ารถถัง ซึ่งเป็นหน่วยทหารม้าที่ดำเนินกลยุทธ์หลัก โดยมีรถถังเป็นยานรบไม่ว่าจะในกองพันรถถังของกองพลทหารราบ หรือกองพันรถถังในอัตราของกรมทหารม้า จัดอยู่ในประเภททหารม้ารถถังทั้งสิ้น หน่วยทหารม้าที่เป็นกำลังรบในปัจจุบัน ทั้งที่จัดตั้งแล้วและยังอยู่ระหว่างดำเนินการจัดตั้งมีอยู่ 3 กองพล, 7 กรม, 31 กองพัน และ 5 กองร้อยอิสระ และอีก 1 กองร้อยทหารม้าอากาศ มีที่ตั้งอยู่ทั่วทุกภาคของประเทศ จังหวัดที่มีหน่วยทหารม้าอยู่ นอกจากกรุงเทพมหานครแล้ว ได้แก่ สระบุรี ปราจีนบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น ร้อยเอ็ด เพชรบูรณ์ พิษณุโลก น่าน อุตรดิตถ์ แพร่ กาญจนบุรี นครศรีธรรมราช และปัตตานี

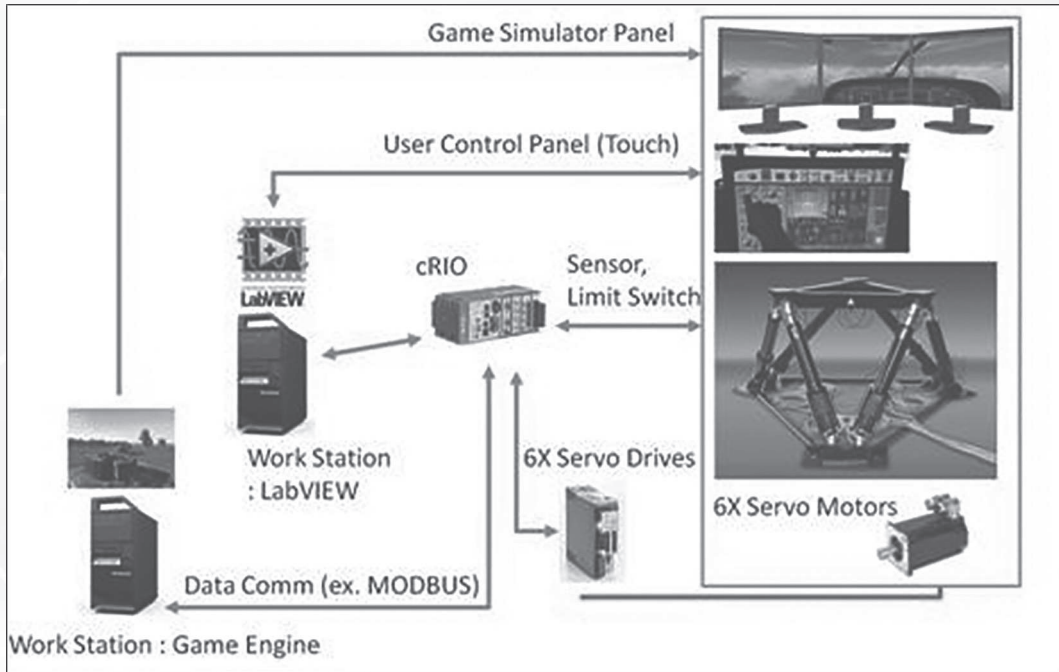
เครื่องช่วยฝึกยานรบเสมือนจริง Tank Sim Product Specification

	ผู้สถานฝึกพลขับรถถัง (สาธิตงานวิจัย)	Sub-contractors โมเดินเทคเซอร์วิสกรุ๊ปจำกัด
	ผู้สถานฝึกพลประจำรถถัง (สาธิตอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ)	Sub-contractors CRJ Group
	ฐานการเคลื่อนที่ 6 ทิศทาง (6 Degree of Freedom; 6DOF)	Sub-contractors WM

รูปที่ ๒ คุณลักษณะของเครื่องช่วยฝึกยานรบเสมือนจริง Tank Sim ที่ สทป. วิจัยและพัฒนาสนับสนุน คสม.

ระบบเครื่องช่วยฝึกยานรบเสมือนจริง ที่กองทัพบกใช้งานอยู่ที่ศูนย์การทหารม้า (คสม.) เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องช่วยฝึกเสมือนจริง (Virtual Training System) คุณลักษณะที่สำคัญของระบบต้องจำลองสภาวะแวดล้อมให้ผู้เข้ารับการฝึกได้รับรู้ (Immersive) ได้เหมือนกับปฏิบัติการฝึกอยู่กับระบบจริง ซึ่งสามารถประเมินสภาพเสมือนจริง 2 ลักษณะ คือ 1) ความเสมือนจริงของสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้ฝึก (Realism) 2) ผู้ฝึกจากสภาพเสมือนจริงที่จำลองขึ้นนี้ สามารถไปปฏิบัติงานจริงกับระบบจริงได้อย่างถูกต้อง (Effectiveness) โดยระบบเครื่องช่วยฝึกพลประจำรถถัง (Tank Gunnery and Combat Simulator หรือ TACOS) เป็นระบบใช้สำหรับฝึกกำลังพลของหน่วยรถถัง ระดับหมวด และกองร้อยสำหรับรถถังแบบ M60A3 โดยติดตั้งใช้งานที่แผนกวิชาหลักยิงและตรวจการณ์ กองการศึกษา โรงเรียนทหารม้า ค่ายอดิศร อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นเครื่องช่วยฝึกแบบเดียวกับงานวิจัยโครงการนี้เพื่อดำเนินการวิจัยให้ได้ต้นแบบ และจะนำมาเปรียบเทียบผลการทดลองใช้งานโดย พัน ม.17 รอ. และกองการศึกษา โรงเรียนทหารม้า ซึ่งกระบวนการในการเปรียบเทียบ ใช้บทเรียนการฝึกที่หน่วยทั้งสองใช้ฝึกกับระบบ TACOS และใช้ฝึกภาคสนามกับรถถังจริง เป็นรายละเอียดดำเนินการ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการวิจัยลักษณะวิศวกรรมย้อนกลับ (Reverse Engineering) คือ การสร้างต้นแบบจากการอ้างอิงต้นแบบที่มีอยู่แล้ว ให้ได้คุณลักษณะการใช้งานตรงกัน

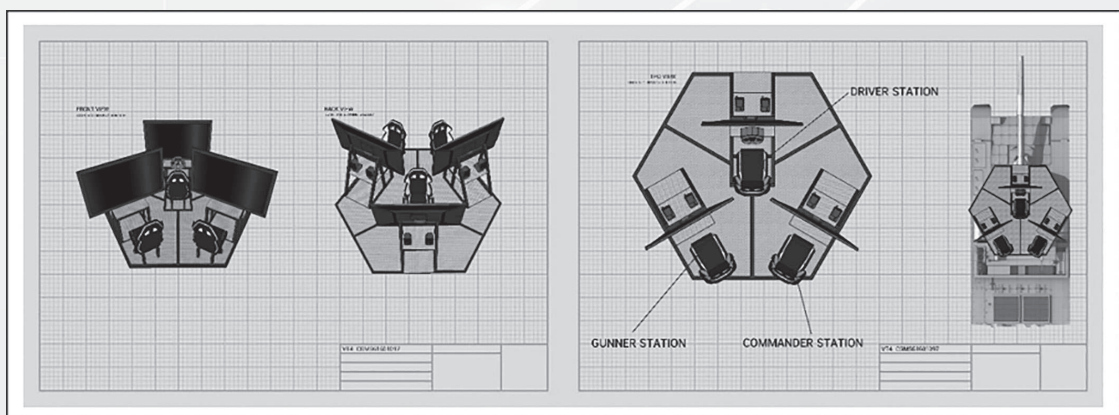

รูปที่ 3 สถาปัตยกรรมระบบสาดิตเครื่องช่วยฝึกพื้นฐานสำหรับพลขับประจำยานรบของ สทป.

ลักษณะของระบบ DTI Tank Simulator รุ่นที่ 1 (รูปที่ 4)

- เป็นซอฟต์แวร์ใช้งานบนคอมพิวเตอร์ทั่วไป รองรับระบบ Interactive Touch Screen
- มีฟังก์ชันจำลองอุปกรณ์ภายในห้องพลยิง ห้องพลขับ และห้องผู้บังคับรถแบบ 3 มิติ
- จำลองฟังก์ชันการทำงานของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ ครบทุกฟังก์ชัน

รูปที่ 4 การจำลองพื้นที่ภายในห้องขับรถถังซึ่งถอดรูปแบบสำหรับออกแบบ DTI Tank Simulator

อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของทหารม้า คือ การรบในระยะประชิดตัวและการรบในป่าทึบ เนื่องจากข้อจำกัดด้านอาวุธที่ติดตั้ง โดยเฉพาะเมื่อถูกโจมตีจากด้านหลัง อีกทั้งวิสัยทัศน์การมองของพลประจำรถถังเองก็ถูกจำกัด ทำให้พลประจำรถถังหรือผู้ใช้งาน ต้องมีการปรับตัว เรียนรู้ชุดอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้น เพื่อให้สามารถใช้งานได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ในขณะที่เดียวกันนักวิจัยของ สทป. ได้เล็งเห็นถึงปัญหาและแนวทางในการสร้างเครื่องช่วยฝึก เพื่อสนับสนุนกองทัพบกในการฝึกพลประจำรถถัง โดยได้เลือกเทคโนโลยี Virtual Reality (VR) มาใช้ในการพัฒนา โดยมีความมุ่งหมายที่จะให้กำลังพลของกองทัพบกกระดัดกองพัน ในสังกัดของกองพลทหารม้าที่ 3 จำนวน 9 กองพัน คิดเป็นกำลังพลประมาณ 5,000 คนได้รับการฝึก และพัฒนาทักษะในการใช้ยุทธโปกรณ์ที่ทันสมัยของกองทัพบก ดังนั้น Virtual Reality เป็นเทคโนโลยีที่ตอบโจทย์การสร้างฉากสถานการณ์ฝึกรถถัง การใช้อุปกรณ์ประจำรถถังตลอดจนเป็นเครื่องแนะนำการใช้ระบบยานรบประเภทรถถัง โดยการพัฒนา Virtual Tank Simulation System นี้จะเป็นการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพระบบป้องกันประเทศที่ทันสมัยให้เกิดความชำนาญและมีความปลอดภัย อีกทั้งเป็นการช่วยลดงบประมาณการนำเข้าระบบ Simulator จากต่างประเทศที่มีราคาสูง เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณของกองทัพและประเทศชาติ และยังเป็นการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องช่วยฝึกเสมือนจริงภายในประเทศให้ได้รับการสนับสนุน เพื่อใช้ในเหล่าทัพได้จริงในอนาคต

สรุป

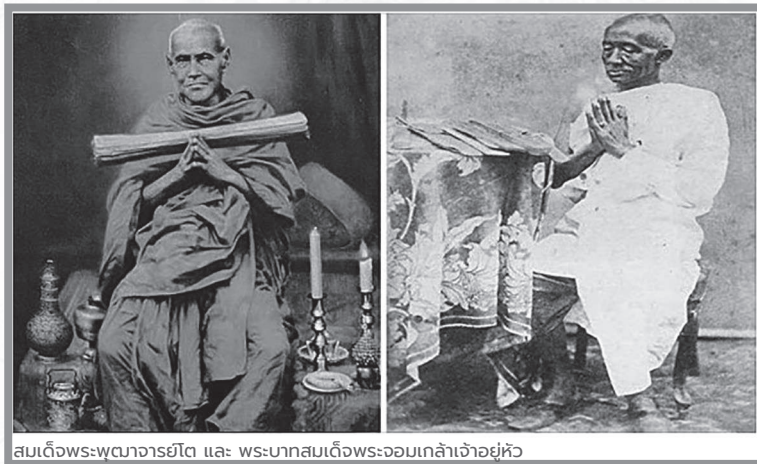
สทป. ตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีการจำลองยุทธและการฝึกเสมือนจริง โดยเฉพาะการพัฒนาเครื่องช่วยฝึกยุทธโปกรณ์และระบบจำลองยุทธอย่างบูรณาการ และมีประสิทธิภาพตรงตามความต้องการของกองทัพ เพื่อเตรียมความพร้อมด้านกำลังพลในการป้องกันประเทศ โดยมุ่งหวังให้ประเทศไทยสามารถพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน อีกทั้งสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีไปสู่ภาคอุตสาหกรรม เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศได้อีกด้วย ดังนั้น สทป. จึงได้จัดทำแผนแม่บทการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจำลองยุทธและการฝึกเสมือนจริง และได้เริ่มดำเนินการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการจำลองยุทธและการฝึกเสมือนจริง ตามแนวทางในแผนแม่บทตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิจัยและพัฒนาเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญในการฝึกให้กำลังพลหน่วยรบ สามารถทำการฝึกได้โดยไม่มีข้อจำกัด โดยวิจัยและพัฒนาจากสถานการณ์ฝึกในพื้นที่ในแต่ละกองทัพอากาศ และพัฒนาสถานการณ์ฝึกให้สอดคล้องกับหลักนิยมของกองทัพ สามารถสนับสนุนภารกิจของเหล่าทัพจนถึงขั้นได้ต้นแบบเครื่องช่วยฝึกเสมือนจริง ซึ่งสามารถนำไปต่อยอดขยายผลในภาคอุตสาหกรรมของประเทศไทย และพัฒนาส่งเสริมต่อยอดอุตสาหกรรมการป้องกันประเทศในเชิงพาณิชย์ต่อไป

แผ่นดินไทยทุกทัมมีเรื่องเล่า (ตอน ๘)

ศ.กิตติคุณ

เรื่องเล่าของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี

สมเด็จพระพุฒาจารย์โต และ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑. จุดไต้กลางวัน

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) มักจะทำในสิ่งที่แปลกและมีความหมาย ครั้งหนึ่ง จะเป็นด้วยประสงค์จะทำให้เป็นปริศนาแก่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในเรื่องอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งยังสืบความไม่ได้ชัด

เล่ากันว่า วันหนึ่งสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้จุดไต้ เข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ในยามเที่ยงวัน นัยสำคัญของเรื่องนี้ทราบเฉพาะแต่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) กับ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเท่านั้น และการจุดไต้เข้าเฝ้าฯ ในยามกลางวันเช่นนี้ถ้าผิดไปจากสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) แล้ว ก็จะทำให้ผู้อื่นกล้ากระทำเช่นนี้ต่อพระพักตร์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ยากเต็มที

เรื่องจุดไต้กลางวัน สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้มีอีกครั้งหนึ่ง ครั้งนี้ได้เกิดขึ้นภายหลังพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตแล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้รับเถลิงถวัลยราชสมบัติ สืบสันตติวงศ์เป็นพระมหากษัตริย์องค์ที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์

โดยเหตุที่ขณะนั้น พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ฯ มีพระชนมพรรษาเพียง ๑๖ พรรษา ที่ประชุมพระบรมวงศานุวงศ์ และสมเด็จพระสังฆราช จึงประชุมกันให้มีคณะผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน อันมีท่านเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ และสมเด็จพระเจ้าฟ้ามหามาลา กรมขุนบำราบปรปักษ์ ท่านเจ้าพระยา

ภูธรภักย์ เป็นคณะผู้สำเร็จราชการ แต่ครั้งนั้นได้เป็นที่ปริวิตกกันมากตั้งแต่ในหมู่เจ้านาย ข้าราชการ ภิกษุ สมณะ และประชาชน คือ วิตกกันว่าจะมีผู้คิดแย่งราชสมบัติ

กระแสน้ำพุ่งตรงไปยังท่านเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ซึ่งราชทินนามของท่านผู้นี้ เรียกขานกันในหมู่ประชาชนว่า “ท่านเจ้าพระยากลาโหม” โดยตำแหน่งหน้าที่ สร้อยราชทินนาม มีคำว่า “สุริยวงศ์” อยู่ด้วย บังเอิญไปพ้องกับนามเจ้าพระยากลาโหมสุริยวงศ์ ซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในรัชสมัยสมเด็จพระเชษฐาธิราช พระโอรสของสมเด็จพระเจ้าทรงธรรม ครั้งกรุงศรีอยุธยา ซึ่งครั้งนั้นสมเด็จพระเชษฐาธิราช มีพระชนมพรรษาได้ ๑๔ พรรษา เจ้าพระยากลาโหมสุริยวงศ์ เป็นผู้สำเร็จราชการแผ่นดิน ได้คุมสมัครพรรคพวกเข้าชิงราชสมบัติจับสมเด็จพระเชษฐาธิราชสำเร็จโทษ แล้วสถาปนาองค์เองขึ้นเป็นพระเจ้าปราสาททอง

พงศาวดารกรุงศรีอยุธยาตอนนี้ หมอบรัดเลย์ได้ตีพิมพ์ขึ้นในรัชกาลที่ ๔ เป็นฉบับที่สมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรสทรงเรียบเรียง ซึ่งมีผู้ได้ศึกษาและอ่านทราบเรื่องตอนเจ้าพระยากลาโหมสุริยวงศ์แย่งราชสมบัติกันแพร่หลาย ประเพณีการมีผู้สำเร็จราชการแผ่นดินครั้งกรุงศรีอยุธยามีอยู่รวม ๔ ครั้ง แต่แต่ละครั้งล้วนแต่พระเจ้าแผ่นดินถูกสำเร็จโทษบ้าง ถูกแย่งราชสมบัติบ้าง และผู้สำเร็จราชการแผ่นดินได้ขึ้นเป็นพระเจ้าแผ่นดินทั้งสิ้น

ครั้งนี้ได้มาเกิดมีผู้สำเร็จราชการแผ่นดินขึ้นในกรุงรัตนโกสินทร์ ประกอบทั้งสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระชนมพรรษาเพียง ๑๖ พรรษาเท่านั้น จึงพากันปริวิตกว่า ประวัติศาสตร์จะมาซ้ำรอยขึ้นในกรุงรัตนโกสินทร์อีกเป็นแน่แท้ เพราะข่าวลืออันน่าปริวิตกนี้เองที่ทำให้สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ได้จุดไต้กลางวันขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ภายหลังที่พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสวรรคตแล้ว คือ ท่านได้จุดไต้เข้าไปหาสมเด็จพระเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ที่บ้าน และกล่าวกับเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์เป็นความว่า “อาตมาภาพ ได้ยินว่าทุกวันนี้แผ่นดินมีดม้วนัก เพราะมีคนคิดร้ายจะเอาแผ่นดิน ไม่ทราบว่าจะเท็จจริงประการใด ถ้าแม้เป็นความจริงอาตมาใคร่จะขอขบถเขาเสียสักครั้งหนึ่ง”

เล่ากันมาว่า ท่านเจ้าพระยาศรีสุริยวงศ์ตอบแก่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ว่า “พระคุณเจ้าอย่าได้วิตกเลย ตราบใดที่กระผมยังมีชีวิตอยู่ จะไม่ให้แผ่นดินมีดม้วนักด้วยมีผู้ใดแย่งแผ่นดินได้เด็ดขาด”

๒. พระวัตระฆังทะเลาะกัน

พระวัตระฆังทะเลาะกัน และฝ่ายหนึ่งได้ตีฝ่ายหนึ่งศีรษะแตก ฝ่ายศีรษะแตกได้เข้าฟ้อง สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) เจ้าอาวาส ๆ ก็ชี้หน้าว่า “คุณตีเขาก่อน” พระองค์หัวแตกเถียงว่า “ผมไม่ได้ทำอะไร องค์กรนั้นตีกระผม” สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ว่า “ก็เรอดีเขาก่อน เขาก็ต้องตีเรอบ้าง” พระนั้นก็เถียงว่า “เจ้าคุณเห็นหรือ” สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) เเถียงว่า “ถึงฉันไม่เห็นก็จริง แต่ฉันรู้อยู่นานแล้วว่า คุณตีเขาก่อน คุณอย่าเถียงฉันเลย” พระองค์ศีรษะแตกเสียใจมาก จึงได้อุตส่าห์เดินลงไป วัดอรุณเข้าอุทธรณ์ต่อสมเด็จพระวันรัต (เซ่ง) เจ้าคณะกลาง

ส่วนสมเด็จพระวันรัต (เซ่ง) จึงเรียกตัวสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ไปชำระตามคำอุทธรณ์ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ก็ได้คำอุทธรณ์และตอบสมเด็จพระวันรัตว่า “ผมรู้ดีที่เจ้าคุณอีก เจ้าคุณได้แต่รู้ว่า เห็นเขาหัวแตกเท่านั้น ไม่รู้ถึงเหตุในกาลเดิมมูลกรณี ผมรู้ว่า คุณรูปนั้นได้ตีคุณรูปนั้นก่อน และเขาบ่หอนจะรู้สึกตัว เขามามัวแต่ถือหัว หัวเขาจึงแตก” สมเด็จพระวันรัต (เซ่ง) ฟัง ๆ ก็นึกแปลก แยกวินิจฉัยก็ไม่ออก กลับจะเป็นคนถือเอาแต่คำบอก จึงย้อนถามว่า “เจ้าคุณเห็นอย่างไร จึงรู้ได้ว่า พระองค์นี้ตีพระองค์นั้นก่อน แจ้งให้ฉันฟังสักหน่อย ให้แลเห็นบ้าง จะได้ช่วยกันระงับอิทธิฤทธิ์” สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ว่า “พระเดชพระคุณจะมีวิจารณ์ยกขึ้นพิจารณาแล้ว กระผมก็เต็มใจ อ้างอิงพยานถวาย” พระวันรัตว่า “เอาเถอะ ผมจะตั้งใจฟังเจ้าคุณชี้พยานอ้างอิงมา” สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) จึงว่า “ผมทราบตามพุทธฎีกา บอกให้ผมทราบว่า นหิเวรา นิวปสัมมันติ ว่า เหวต่อเวร ย่อมเป็นเวรกันรำไป ถ้าจะระงับเสียด้วยไม่ตอบเวร เหวย่อมระงับ นี่แหละ พระพุทธเจ้าบอกผมเป็นพยาน กระผมว่า เหวต่อเวร มันจึงทำกันได้ ผมเห็นตามคำพระพุทธเจ้าบอกผมเท่านั้น ผมจึงวิจารณ์พิจารณาถากถ้าวได้ว่า คุณตีเขาก่อน”

สมเด็จพระวันรัต (เซ่ง) ชักงิ้วใหญ่ จะเถียงก็ไม่ขึ้น เพราะท่านอ้างพุทธภาษิต จึงล้มเข้าหา สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ว่า “ถ้ากระนั้น เจ้าคุณต้องระงับอิทธิฤทธิ์ เรื่องนี้ว่า ใครเป็นผู้ผิด ผู้ถูกโทษ จะตกกับผู้ใด แล้วแต่เจ้าคุณ จะตัดสินเถิด” สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) มัดคำพระวันรัตว่า “พระเดชพระคุณอนุญาตตามใจผม ผมจะชี้โทษคุณให้ยินยอมพร้อมใจกันทั้งคู่ความ ทั้งพิพากษาให้อิทธิฤทธิ์ระงับได้ ให้เวรระงับด้วย” สมเด็จพระวันรัต (เซ่ง) ก็อนุญาต สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ก็ประเล้าประโลมโน้มน้าวกล่าวอัมมิกถา พรรณนาอันสังคข์ของผู้ระงับเวร พรรณนาโทษของผู้ต่อเวร ให้โจทก์จำเลยสลัดจิต คิดเห็นบาปบุญคุณโทษ ปราโมทย์ เข้าหากัน ท่านจึงแก้ห่อผ้าไตรออกกับเงินอีกสามตำลึง ทำขวัญรูปที่ศีรษะแตก แยกบทชี้เป็นสามสถาน ผู้ตีตอบเอาเป็นหมดเวร จักไม่ตีใครต่อไป ถ้าขึ้นไปตีใครอีก จะลงโทษว่าเป็นผู้ก่อเวร ฝืนต่อพระบวรพุทธศาสนา มีโทษหนักฐานละเมิด

ผู้ที่ถูกตีก็ระงับใจไม่อาฆาต ไม่มุ่งร้ายต่อก่อเวรอีก “ถ้าขึ้นคดีในใจทำหน้าที่ให้หลังหลอกเอาฉันเป็นผู้ปกครอง หรือขึ้นฟ้องร้องกันต่อไป ว่าฉันเอนเอียงไม่เที่ยงธรรมแล้ว จะต้องโทษฐานบังอาจหาโทษผู้ใหญ่ โดยหาความผิดมิได้ ทั้งจะเป็นเสี้ยนหนามต่อพระบวรพุทธศาสนา เป็นโทษใหญ่ ร้อนถึงรัฐบาล จะต้องลงอาญาตามรบบิลเมืองฯ” “ฝ่ายฉันเป็นคนผิด เอาแต่ธุระอื่น ไม่สอดส่องดูแลลูกวัด ไม่คอยชี้แจงสั่งสอนอันเตวาสิก สัทธิวาหาริก ให้รู้ธรรมวินัย จึงลงโทษตามพระวินัยว่าไม่ควร

ย่อมเป็นโทษแท้ ขอคดีเรื่องนี้จึงเลิกระงับไปตามวินัยนี้” พระฐานะที่นั่งฟังทั้งมหาบาเรียนและพระ
อันดับพระคู่ความ ก็สาธุการเห็นดีพร้อมกันอย่างเย็นใจ พระวันรัต (เซ่ง) ก็เห็นดี สงบเรื่องลงเท่านั้น”

๓. แก้ปัญหาพระอวดบ่ง

ครั้งหนึ่งพระวัตรระฆัง เต็นดำทำทนายกันขึ้นอีกคู่ สมเด็จพะพุฒาจารย์ (โต) ท่านเอกเขนกนั่ง
อยู่นอกกุฏิท่าน ท่านแลเห็นเข้า ทั้งได้ยินพระทะเลาะกันด้วย จึงลุกเข้าไปในกุฏิ จัดดอกไม้ธูปเทียนใส่พาน
รีบเดินเข้าไปในระหว่างวิวาท ทรวดลงนั่งคุกเข้าไปถวายดอกไม้ธูปเทียนพระคู่นั้น แล้วอ่อนวอนฝากตัว
ว่า “พ่อเจ้าประคุณ พ่อจงคุ้มครองฉันด้วย ฉันฝากตัวกับพ่อด้วย ฉันเห็นจริงแล้วว่า พ่อเก่งเหลือเกิน
เก่งพอได้ เก่งแท้แท้ พ่อเจ้าประคุณ ลูกฝากตัวด้วย” เลยพระคู่นั้นเลิกทะเลาะกัน มาคุกเข่ากราบสมเด็จ
พะพุฒาจารย์ (โต) ๆ ก็คุกเข่ากราบตอบพระ กราบกันอยู่นั้น หมอบกันอยู่นั้นนาน

๔. เมตตาด่อเสื่อ

ครั้งคราวหนึ่ง นักองค์ด้วง เจ้าแผ่นดินเขมร กลุ่มพระฤทธิย์ มีใบบอกเข้ามากราบบังคมทูล พระกรุณาให้ทรงทราบ จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เผด็จ (นิมนต์) สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ให้ออกไปแสดงธรรมโปรดนักองค์ด้วง ณ เมืองเขมร คราวนี้สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ถึงกับบ่น ที่วัดระฆังว่า สมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ก็ไม่ใช่ใจ แต่จะใช้ขรัวโตไม่ได้ สมเด็จพระจอมเกล้าฯ ฉลาดดวงไว กลับมาได้ใช้ขรัวโตฯ

ครั้นถึงวันกำหนด ท่านก็พาพระธรรมา ๔ รูป ไปลงเรือสยามูปลดัมภ์ เจ้าพนักงานไปส่ง ถึงเมืองจันทบุรี แล้วขึ้นเกวียนไปทางเมืองตราด ไปถึงหมู่บ้านใหญ่แห่งหนึ่ง แขวงเมืองตราดนั้น เป็นตำบล ที่มีเสื่อชุมมาก มันแผ่นเข้าขวางหน้าเกวียน เวลารอน ๆ จวนค่ำ คนนำทางหน้าเกวียนสมเด็จพระพุฒาจารย์ จรดพลอง เล่นตีกับเสื่อ เจ้าเสื่อแยกเขี้ยว ทื่อใส่ รุกขนาบ คนถือพลองถอยหลังทุกที จนถึงหน้าเกวียนสมเด็จพระพุฒาจารย์ คนหน้าเกวียนยกเท้ายันคนถือพลองไว้ไม่ให้ถอย สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) ท่านเห็นเสื่อมีอำนาจดูมาก ท่านจึงบอกว่า เสื่อเขาจะรูดฉันคนเดียวดอกจ๊ะ ฉันจะพูดจาขอทุเลาเสื่อสักคืนในที่นี้ ครั้นแล้วท่าน ก็ลง ส่งเกวียน ส่งคนให้ไปคอยอยู่ข้างหน้า ท่านก็นอนขวางทางเสื่อเสีย เสื่อก็นั่งเฝ้าท่านคืนหนึ่ง เสื่อ ก็ไปไหนไม่ได้ จะไปไล่คนอื่นก็ไปไม่ได้ ต้องเฝ้ายามสมเด็จพระพุฒาจารย์ ครั้นเวลาเช้า ท่านเชิญเสื่อให้กลับไป แล้วท่านลาเสื่อว่า ฉันทาก่อนจ๊ะ เพราะมีราชกิจใช้ให้ไปจ๊ะ ว่าแล้วท่านก็เดินตามเกวียนไปทันกัน แล้ว ท่านเล่าให้พระครูปลัดฟุ้ง (พระครูปลัดคือพระธรรมถาวร) พวกครวก็หุงต้มเลี้ยงท่าน เลี้ยงกันเสร็จแล้ว ก็นิมนต์สมเด็จพระพุฒาจารย์ขึ้นเกวียนคนลาก ท่านไม่ชอบวัวควายเทียมเกวียน

๕. โทโสเป็นกิลเลสสำคัญ

การจะนิมนต์ สมเด็จพระพุฒาจารย์ ถ้ากำหนดเวลาท่านไม่รับ ถ้าไม่กำหนดเวลาท่านรับทุกแห่ง ตามแต่ท่านจะไปถึง คราวหนึ่งเขานิมนต์ท่านไปเทศน์ที่วัดหนึ่งในคลองมอญ สมเด็จพระพุฒาจารย์ไปถึงแต่เช้า เจ้าภาพเลยต้องจัดให้มีเทศน์พิเศษขึ้นอีกกัณฑ์หนึ่ง เพราะกำหนดเอาไว้ว่า จะมีเทศน์คู่ตอนฉันเพลแล้ว

เมื่อสมเด็จพระเจ้าเอกทัศมาถึงก่อนเวลา เลยต้องนิมนต์ให้เทศน์เป็นพิเศษเสียก่อนกัณฑ์หนึ่ง พอ ๔ โมงกว่า พระพิมลธรรม (ถึก) คู่เทศน์ก็ไปถึง สมเด็จพระเจ้าเอกทัศก็หยุดลงฉันเพล ครั้นฉันแล้วก็ขึ้นเทศน์ สมเด็จพระเจ้าเอกทัศถามท่านเจ้าถึก ท่านเจ้าถึกติด เลยนิ่ง สมเด็จพระเจ้าเอกทัศถามว่า คุณะคุณเกิดจะ ท่านเจ้าถึกเขาอธิบายฉัน เขาเห็นฉันเทศน์ ๒ กัณฑ์ เขาเทศน์ยังมิได้สักกัณฑ์ เขาจึงอธิบายฉัน ฉันถามเขา เขาจึงไม่พูด ถามไม่ตอบ นิ่งอม... ได้ยินว่าทนายเขาจัดเครื่องกัณฑ์ให้ท่านเจ้าถึก ได้เท่ากับ ๒ กัณฑ์ เครื่องเท่ากันแล้ว ท่านเจ้าถึกจึงถามบ้างว่า เจ้าคุณ โทโสเป็นภิกษุสำคัญ พาเอาเจ้าของต้องเสียทรัพย์ เสียชื่อเสียงเงินทอง เสียชื่อเสียงที่เสียที่เสียทาง เสียอย่างเสียธรรมเนียม เสียเหลี่ยมเสียเต็ม เพราะลูกแก่อำนาจโทโสให้คุณให้ทุกข์แก่เจ้าของมากนัก ก็ลักษณะแรก โทโสจะเกิดขึ้น เกิดตรงที่ไหนก่อนนะขอรับ ขอให้แก้ให้ขาว

สมเด็จพระเจ้าเอกทัศถามว่า ความเป็นไปได้ยินคำถาม ท่านเจ้าถึกก็ถามซ้ำอีก ๒-๓ ครั้ง สมเด็จพระเจ้าเอกทัศนิ่งเฉย ท่านเจ้าถึกชักฉิว ตวาดแหวออกมาว่า ถ้ามแล้วไม่ฟัง นิ่งกลับไป ท่านเจ้าถึกตวาดเข้าไป สมเด็จพระเจ้าเอกทัศตกใจตื่น แล้วต้อออกไปด้วยว่า อ้ายเปรต อ้ายกาก อ้ายห้า อ้ายถึกกวนคนหลับๆ ท่านเจ้าถึกมีพื้นฉิวอยู่ก่อนแล้ว ครั้นถูกต้อเสียเกียรติในที่ประชุมชนเช่นนั้น ก็ชักโกรธ ชักฉิวลี้มสังวร จึงจับกระโถนปามาตรงสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ สมเด็จพระเจ้าเอกทัศนั่งภาวนากันตัวอยู่ กระโถนไปโดนเสาศาลา กระโถนแตกเปรี๊ยะดังสมเด็จพระเจ้าเอกทัศผสมซ้ำ แก่ลักษณะโทโสว่า สัปบุรสดูซิ เห็นไหม ๆ เจ้าคุณพิมลธรรมองค์นี้ ท่านดีแต่ชอบคำเพราะ ๆ แต่พอได้ยินเสียงต้อ ก็เกิดโทโสโอหัง เพราะ อนิฐารมณ์ รูปร่างที่ไม่อยากจะดูมากกระทบยับย่นตา เสียงที่ไม่น่าฟัง มากกระทบหู กลิ่นที่ไม่น่าดมมากกระทบจมูก รสที่ไม่น่ากินมากกระทบลิ้น สัมผัสความกระทบถูก มากกระทบถึงกาย ความคิดที่ไม่สมคิดผิดหมายมากกระทบใจ ให้เป็นมูลมารับเกิดสัมผัสชาเวทนาขึ้นภายใน สรรวมไม่ทันจึงดันออกข้างนอก ให้คนอื่นเขารู้ว่าโกรธ ดังเช่นเจ้าคุณพิมลธรรม เป็นตัวอย่าง ถ้าเขาขอท่านพระเดชพระคุณแล้วท่านยิ้ม พอเขาคำก็โกรธ โทโสเกิดในทวาร ๖ เพราะถูกกระทบกระเทือนสิ่งที่เป็นอนิฐารมณ์ไม่พอใจ ก็เกิดโกรธ แต่โทโสก็ไม่มีอำนาจกดขี่เจ้าของเลย เว้นแต่เจ้าของโง่ เผลอสติ เช่นพระพิมลธรรมถึกนี้ โทโสจึงกดขี่ได้ ถ้าฉลาดแล้ว ระวังตั้งสติไม่พุ่มพলাম โทโสเป็นสหาชาติเกิดกับด้วยจิต ไม่ได้ติดอยู่กับใจ ถึงเป็นรากเหง้าเค้ามูลก็จริง แต่เจ้าของไม่นำพา หรือคอยห้ามปรามข่มขู่ไว้ โทโสก็ไม่เกิดขึ้นได้ เปรียบเช่นพีชพันธุ์เครื่องเพาะปลูก เจ้าของอย่าเอาไปดอง อย่าเอาไปแช่ อย่าเอาไปหมักในที่ฉ่ำแฉะแล้ว เครื่องพีชพันธุ์ เพาะปลูกทั้งปวงไม่ถูกขึ้นแล้วออกไม่ได้ โทโสก็เช่นกัน ถ้าไม่รับให้กระทบถูกแล้ว โทโสก็ไม่เกิดขึ้นได้ ดูแต่ท่านเจ้าถึกเป็นตัวอย่างตัวท่านเป็นเพศพระ ครั้นท่านขาดสังวรท่านก็กลายเป็นพระกระโถนเลยพลอยแตกโพละ เพราะโทโสของท่าน ท่านรับรองยึดถือทำให้มูลแฉะขึ้น จงจำไว้ทุกคนเทอญ

๖. พัดโบกใต้คลื่น

ครั้งหนึ่ง สมโภชพระราชวังบนเขามไหศวรรค์ เมืองเพชรบุรี สังฆการีวางฎีกาท่านไปเรือยวน ๔ แจว ออกทางปากน้ำบ้านแหลม เวลานั้นทะเลเป็นบ้า คลื่นลมจัดมาก ชาวบ้านอ่าวบ้านแหลมช่วยกันร้องห้ามว่า เจ้าประคุณอย่าออกไป จะล้มตาย ท่านตอบไปว่า ไปจ๊ะ ไปจ๊ะ ท่านออกยืนหน้าแก่งเอาพชนีใบตาลโบกแหวกลมหน้าเรือ ลูกคลื่นโตกว่าเรือท่านมาก บังเรือมิด แต่ทางหน้าเรือคลื่นไม่มี

มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พึงท้ม ๆ คราง ๆ ไปเท่านี้นาน กล่าวพึมพำสองคำนี้สักชั่วโมง
หนึ่ง สมเด็จพระประสาธลูกขึ้นจีตะโปกสมเด็จพระฯ แล้วกระซิบเตือนว่า ขยายคำอื่นให้ฟังบ้าง สมเด็จพระ
พุทธาจารย์ (โต) ก็เปล่งเสียงดังขึ้นกว่าเดิมอีกชั้นหนึ่ง ขึ้นเสียงว่า พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหา-
พิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา ฯลฯ ว่าอยู่นานสัก
หนึ่งชั่วโมงอีก สมเด็จพระประสาธลูกขึ้นมาจีตะโปกสมเด็จพระฯ อีก ว่าขยายคำอื่นให้เขาฟังรู้บ้างซิ สมเด็จพระ
เลียดะโกนดังกว่าครั้งที่สองขึ้นอีกชั้นหนึ่งว่า พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา
มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา พิจารณา มหา-
พิจารณา พิจารณา มหาพิจารณา อธิบายว่า การของโลกก็ดี การของชาติก็ดี การของศาสนาก็ดี
กิจที่จะพึงกระทำต่าง ๆ ในโลกก็ดี กิจควรกระทำสำหรับข้างหน้าก็ดี กิจควรทำให้สิ้นธุระทั้งปัจจุบันและ
ข้างหน้าก็ดี สำเร็จกิจเรียบร้อยดังงามได้ ด้วยกิจพิจารณาเป็นชั้น ๆ พิจารณาเป็นเปลาะ ๆ เข้าไปตั้งแต่
หยาบ ๆ และปุนกลาง ๆ และชั้นสูง ชั้นละเอียด พิจารณาให้ประณีตละเอียดเข้า จนถึงที่สุดแห่งเรื่อง
ถึงที่สุดแห่งอาการ ให้ถึงที่สุดแห่งกรณี ให้ถึงที่สุดแห่งวิธี ให้ถึงที่สุดแห่งประโยชน์ ยืดยาว พิจารณา
ให้รอบคอบทั่วถึงแล้ว ทุก ๆ คนจะรู้จักประโยชน์คุณเกื้อกูลตน ตลอดทั้งเมื่อนี้เมื่อหน้า จะรู้ประโยชน์
อย่างยิ่งได้ ก็ต้องอาศัยกิจพิจารณา เลือกรู้ค้นคว้าของดี ของจริงเด่นเห็นชัด ปรากฏแก่คน ก็ด้วย
การพิจารณาของคนนั่นเอง ถ้าคนใด สติน้อย ถ้อยปัญญา พิจารณาหาเหตุผล เรื่องราว กิจการงาน
ของโลก ของธรรม แต่พื้น ๆ ก็รู้ได้พื้น ๆ ถ้าพิจารณาด้วยสติปัญญาเป็นอย่างกลาง ก็รู้เพียงชั้นกลาง
ถ้าพิจารณาด้วยสติปัญญาอันละเอียดลึกซึ้ง ในข้อนั้น ๆ อย่างสูงสุด ไม่หลบลี้หลบลบตา ไม่มกมายแล้ว
อาจจะเห็นผลแก่ตน ประจักษ์แท้ แก่ตนเอง ดังปริยายมาทุกประการ

ครั้นจบแล้วท่านลงจากบัลลังก์ ก็ไม่มีนักปราชญ์ชาติอื่น ๆ ภาษาอื่น ๆ มีแขกแลฝรั่ง เป็นต้น
ก็ไม่อาจออกปากขัดคอ คัดค้านถ้อยคำของท่านสักคน อัดอั้นตุ้หมัด สมเด็จพระเจ้าพระยาภิรมย์ภักดี ให้หมุ-
่นักปราชญ์ในชาติทั้งหลายที่มาประชุมคราวนั้นให้ขึ้นบัลลังก์ ก็ต่างคนต่างแหง ไม่อาจนำออกแสดง
แถลงในที่ประชุมได้ ถึงต่างคนต่างเตรียมเขียนมาก็จริง แต่คำของสมเด็จพระพุทธาจารย์ (โต) ครอบไปหมด
จะยกย้ายโวหาร หรือจะอ้างเอาศาสนาของตน ๆ มาแสดงในที่ประชุมเล่า เรื่องของตัวก็ซึกจะเก้อ
จะต่ำจะขึ้นเหนือความพิจารณาที่สมเด็จพระฯ ที่วัดระฆังกล่าวนั้นไม่ได้เลย ลงนั่งพยักหน้าเก็งให้กัน
ขึ้นบัลลังก์ ใครก็ไม่อาจขึ้น สมเด็จพระประสาธเองก็ซิมทราบได้ดี เห็นจริงตามปริยายของทางพิจารณา
รู้ได้ตามขั้น ตามภูมิ ตามกาล ตามบุคคลที่ยิ่งและหย่อน อ่อนและกล้า จะรู้ได้ก็ด้วยการพิจารณา ถ้าไม่
พิจารณา ก็หาความรู้ไม่ได้เลย ถ้าพิจารณาต่ำ หรือน้อยวันพิจารณา หรือน้อยพิจารณา ก็มีความรู้
ห่างความรู้จริงของสมเด็จพระฯ ทุกประการ วันนั้นก็เป็นอันเลิกประชุมปราชญ์ ต่างคนต่างลากลับ

HOW TO...

เริ่มต้นเรียนภาษาอังกฤษขั้นที่ "0"

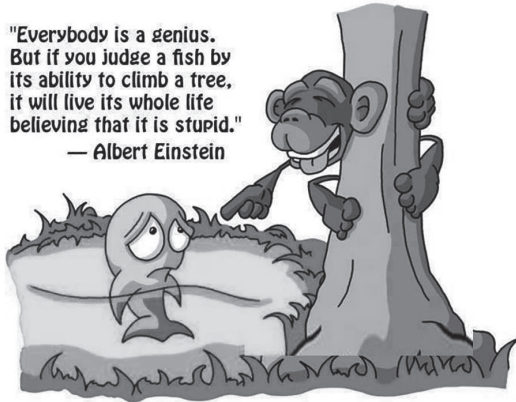
ประเมินสไตล์การเรียนรู้ของตัวเองจากสื่อออนไลน์ที่ง่าย กังฟูริ

ร้อยเรียงโดย อาจารย์กัญญ

ในบทความที่แล้วผู้เขียนได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับท่านผู้อ่านที่รักไว้ว่า บทความนี้จะนำเสนอแหล่งเรียนภาษาอังกฤษในอินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันต่าง ๆ ให้แก่ผู้อ่านได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ขั้นที่ 0 ที่ทั้งง่ายและฟรีกันตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

เริ่มต้นขั้นที่ 0 ตามหัวข้อ หมายถึง ท่านผู้อ่านจะได้รับการแนะนำวิธีการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษหรือภาษาใด ๆ ก็ตามในขั้นที่ 0 จากนั้นท่านผู้อ่านก็จะได้รับการแนะนำเว็บไซต์เรียนภาษาอังกฤษราคาเริ่มต้นเพียง 0 บาท

"Everybody is a genius.
But if you judge a fish by
its ability to climb a tree,
it will live its whole life
believing that it is stupid."
— Albert Einstein

Knowing how to learn คือการเรียนรู้ที่จะทำความรู้จักตัวเองว่าจะเรียนด้วยตนเองด้วยวิธีใดได้อย่างเหมาะสมและมั่นใจที่สุด นั่นหมายถึงเรียนด้วยวิธีไหนแล้วเราเข้าใจเนื้อหาที่สุด เพราะไอน์สไตน์เคยพูดว่า "Everyone is a genius. But if you judge a fish by its ability to climb a tree, it will live its whole life believing that it is stupid." หมายความว่า ทุกคนคืออัจฉริยะ แต่ถ้าหากคุณตัดสินปลาโดยการที่ห้ามปีนต้นไม้ เจ้าปลาตัวนั้นก็จะใช้ทั้งชีวิตคิดว่าตัวเองโง่ไร้ความสามารถ ดังนั้นท่านผู้อ่านที่รักคะ เราจะไม่เป็นปลาตัวนั้น เพราะเราจะต้องค้นพบว่าวิธีการเรียนที่ดีที่สุดแบบของเรากันคะ เราจะปลาที่ไม่เลือกตัดสินตัวเองด้วยการปีนต้นไม้ แต่เราจะหาแหล่งน้ำที่เหมาะสมกับเรามาตัดสินตัวเราเองคะ

ดังนั้นสุดท้ายอดคัดค้านการเรียนรู้อะไรก็ตามให้สำเร็จได้ เพียงแค่เรารู้ธรรมชาติการเรียนรู้ของตนเองว่าตนเองถนัดหรือทำอะไรได้ดีที่สุด ในการเรียนภาษาอังกฤษก็เช่นกัน เราต้องรู้ว่าตัวเราอยู่ที่ไหนของมหาสมุทรภาษาอันกว้างใหญ่ การเริ่มต้นด้วยการทดสอบระดับภาษาอังกฤษของเราเองนั้นจะเป็นขั้นที่ 0 ค่ะ ในขั้นนี้ผู้เขียนขอแนะนำเว็บไซต์ประเมินว่าท่านผู้อ่านมีสไตล์การเรียนรู้แบบใด โดยในเว็บไซต์นี้จะมีคำถามทั้งหมด 20 ข้อ (แอบกระซิบว่าเป็นภาษาอังกฤษล้วนนะคะ แต่ไม่ต้องกังวลไปค่ะ เดี่ยวผู้เขียนแปลไว้ให้ในนี้เลย เวลาเปิดทำก็กางบทความนี้พร้อม ๆ กับคลิกคำตอบ หรือหากอยากฝึกภาษาอังกฤษของตนเอง ก็อ่านไปคลิกคำตอบไปได้เลยคะ ^^) เนื่องจากนักการศึกษาหลายท่าน เช่น David Kolb, Peter Honey and Alan Mumford, Neil Fleming, Anthony Gregorc เสนอสไตล์การเรียนรู้ของมนุษย์เราไว้ 3 แบบ ได้แก่

1. เรียนรู้ดีที่สุดด้วยการมองเห็น หากท่านผู้อ่านได้รับการประเมินให้เป็น A visual learner คือ

ผู้เรียนเก่งจากการมองเห็น ท่านจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้อ่านหรือได้เห็นภาพ กล่าวคือท่านจะเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่เรียนได้ด้วยการมองเห็นจินตนาการเนื้อหาต่าง ๆ จดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษด้วยการมองเห็นเป็นภาพ เรียนไวยากรณ์ เช่น tense ด้วยการจินตนาการและจำเป็นภาพเหตุการณ์ หรือหลายท่านอาจจะชอบอ่าน ชอบตัวหนังสือเยอะ ๆ ผู้เขียนแนะนำให้เริ่มต้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการจำตัวอักษร

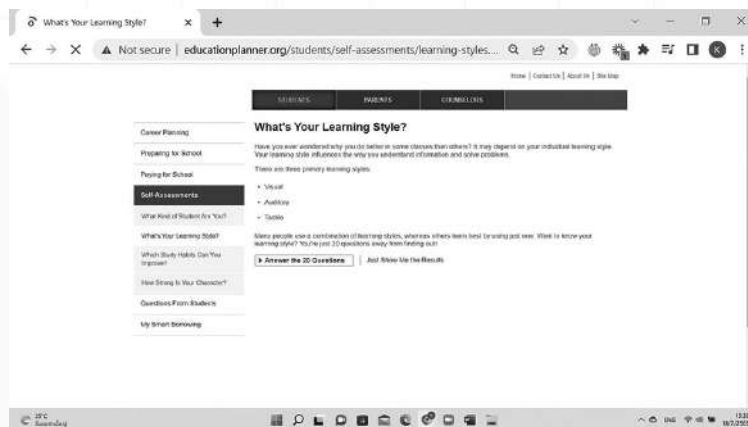
ภาษาอังกฤษด้วยรูปภาพรูปแบบบัตรคำภาษาอังกฤษค่ะ

2. เรียนรู้ดีที่สุดด้วยการได้ยินและได้ฟัง An auditory learner ผู้เรียนเก่งจากการได้ยินและได้ฟัง ท่านจะเข้าใจและจดจำคำศัพท์ หรือเนื้อหาการเรียนด้วยการได้ยิน เพราะท่านจะกักเก็บข้อมูลต่าง ๆ ด้วยหูและเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดายเมื่อได้มีคนพูดให้ฟังมากกว่าการเขียนหรืออ่าน ถ้าท่านผู้อ่านมีสไตล์การเรียนรู้แบบนี้ ท่านจะชอบอ่านหนังสือออกเสียงดัง ๆ

ให้หูของตนเองได้ยินข้อมูล ดังนั้นการเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ อาจจะเริ่มต้นจากการฟังเพลง ฟังเสียงตัวอักษร ภาษาอังกฤษแล้วพูดตาม หรือฟังเสียงตัวอักษร ฟังคำศัพท์ซ้ำ ๆ เพื่อสร้างคลังคำศัพท์และความเข้าใจภาษา ภาษาอังกฤษ เป็นต้น

3. เรียนรู้ที่ดีที่สุดด้วยการสัมผัส การได้ลงมือทำ A tactile learner ผู้เรียนเก่งจากการได้สัมผัส หรือลงมือทำด้วยตนเอง ท่านจะเข้าใจได้ดีเยี่ยมเมื่อได้ลงมือปฏิบัติด้วยตัวเอง ชอบสัมผัส ทดลอง สร้างสรรค์ หรือวาดเขียนสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง กิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ร่างกายนั้นเป็นหนทางที่ท่านจะเรียนรู้ได้ดีที่สุด ลองสังเกตเวลาที่ท่านพูด ท่านจะต้องวาดมือไปมาหรือแสดงท่าทางประกอบไปด้วย ดังนั้นท่านที่เป็นผู้ปฏิบัติ จะเรียนภาษาอังกฤษก็จากการขีดเขียน การใช้การลงมือปฏิบัติ เช่น ได้เรียนคำศัพท์มา 1 คำ ท่านจะจำได้ดีมากเมื่อท่านได้นำคำศัพท์นั้นไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริง หรือพูดออกมาในบริบทที่หลากหลายนั่นเอง

เมื่อเราทราบถึงสไตล์การเรียนรู้ของมนุษย์เราแล้ว เรามาเริ่มขั้นตอนที่ 0 กันค่ะ โดยเข้าถึง <http://www.educationplanner.org/students/self-assessments/learning-styles.shtml> แล้วเริ่มกันเลยคะ

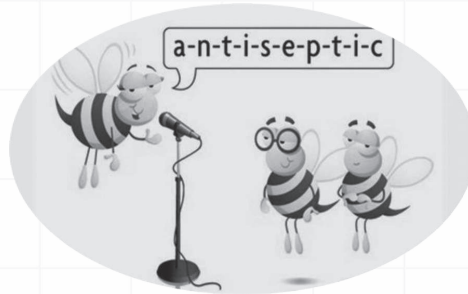
1. What kind of book would you like to read for fun? หนังสือประเภทไหนที่ท่านอ่านเพื่อความบันเทิง?

- a. A book with lots of pictures in it หนังสือประเภทที่เต็มไปด้วยรูปภาพ
- b. A book with lots of words in it หนังสือที่มีแต่ตัวอักษรเต็มไปหมด
- c. A book with word searches or crossword puzzles หนังสือที่มีเกมส์ เช่น หาคำ หรือ ปริศนาอักษรไขว้

2. When you are not sure how to spell a word, what are you most likely to do? เมื่อท่านไม่แน่ใจในการสะกดคำศัพท์ท่านมักจะอย่างไร

- a. Write down to see if it looks right ท่านจะเขียนลงไปกระดาษดูว่าสะกดถูกต้องหรือไม่
- b. Spell it out loud to see if it sounds right ท่านจะสะกดคำนั้นดัง ๆ เพื่อฟังว่าสะกดถูกต้องหรือไม่
- c. Trace the letters in the air (finger spelling) ท่านจะเอามือวาดตัวอักษร เพื่อสะกดไปในอากาศ

3. You're out shopping for clothes, and you're waiting in line to pay. What are you most likely to do while you are waiting? ท่านออกไปช้อปปิ้งเสื้อผ้า และกำลังรอต่อแถวชำระเงิน ท่านมักจะทำอะไรต่อไปนี้ในระหว่างต่อแถว

- a. Look around at other clothes on the racks. ดูไปที่ราวเสื้อผ้ารอบ ๆ
- b. Talk to the person next to you in line. พูดคุยกับคนที่ต่อแถวจ่ายเงินเช่นกัน
- c. Fidget (อยู่ไม่สุข) or move back and forth. เคลื่อนไหวตัวไปมา แบบคนอยู่ไม่สุข

4. When you see the word “cat,” what do you do first? เมื่อคุณเห็นคำว่า “แมว” คุณจะทำอะไรเป็นอันดับแรก

- Picture a cat in your mind. จินตนาการถึงแมวในใจ
- Say the word “cat” to yourself. พูดคำว่าแมวออกมาเพื่อให้ตนเองได้ยิน
- Think about being with a cat (petting it or hearing it purr). คิดถึงตัวท่านเองเมื่อได้อยู่กับแมว (เช่น กำลังลูบแมว หรือได้ยินเสียงแมวคราง)

5. What’s the best way for you to study for a test? อะไรคือวิธีการที่ดีที่สุดในการเตรียมตัวสอบของท่าน

- Read the book or your notes and review pictures or charts. อ่านหนังสือหรือดูรูปภาพหรือกราฟ
- Have someone ask you questions that you can answer out loud. ให้มีเพื่อนถามคำถามและท่านก็จะตอบออกมาเสียงดัง
- Make up index cards that you can review. ทำเป็นบัตรคำ หรือบัตรสรุปย่อเนื้อหาเพื่อทำการทบทวน

6. What’s the best way for you to learn about how something works (like a computer or video game)? อะไรคือวิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้ว่าอะไรบางอย่างทำงานอย่างไร (เช่น คอมพิวเตอร์ หรือ วิดีโอเกม)

- a. Get someone to show you. ให้ใครซักคนแสดงวิธีการใช้ให้ท่านดู
- b. Read about it or listen to someone explain it. ท่านจะอ่านหรือฟังใครซักคนอธิบายวิธีการใช้
- c. Figure it out on your own. ท่านจะลงมือเรียนรู้ด้วยการเปิดใช้อุปกรณ์นั้นด้วยตัวท่านเอง

7. If you went to a school dance, what would you be most likely to remember the next day? หากท่านได้ไปงานเต้นของโรงเรียน ท่านมักจะสามารถจดจำอะไรได้ในวันต่อมา

- a. The faces of the people who were there จดจำหน้าตาของผู้ที่อยู่ในงานเต้นรำคืนนั้น
- b. The music that was played จดจำเพลงที่เล่นในคืนนั้น
- c. The dance moves you did and the food you ate จดจำท่าทางการเต้นที่เต้นและอาหารที่รับประทานในคืนนั้น

8. What do you find most distracting when you are trying to study? อะไรที่คุณคิดว่าเป็นสิ่งรบกวนคุณเมื่อคุณพยายามจะเรียนหนังสือ

- a. People walking past you ผู้คนที่เดินผ่านคุณไปมา
- b. Loud noises เสียงดังรบกวน
- c. An uncomfortable chair ที่นั่งที่ไม่ค่อยสบายเท่าใดนัก

9. When you are angry, what are you most likely to do? เมื่อคุณโกรธ คุณมักจะทำอะไรต่อไปนี้

- a. Put on your “mad” face ทำหน้าอแสดงว่าโกรธ
- b. Yell and scream ตะโกนและกรีดร้อง
- c. Slam doors ปิดประตูเสียงดัง

10. When you are happy, what are you most likely to do? เมื่อคุณอารมณ์ดี
คุณมักจะทำอะไรต่อไปนี้

- a. Smile from ear-to-ear ยิ้มจนปากจะฉีกไปถึงหู
- b. Talk up a storm พูดด้วยความกระตือรือร้นเต็มไปด้วยพลังงาน
- c. Act really hyper แสดงถึงอาการไม่อยู่นิ่งเป็นคนสมาธิสั้น

11. When in a new place, how do you find your way around? เมื่ออยู่ในสถานที่ใหม่ ๆ
ท่านจะไปไหนต่อไหนด้วยวิธีการใดต่อไปนี้

- a. Look for a map or directory that shows you where everything is กางแผนที่ดูหรือ
แผนผังที่แสดงว่าจะได้อยู่ตรงไหนบ้าง
- b. Ask someone for directions. ถามคนแถวนั้นว่าไปทางไหน
- c. Just start walking around until you find what you're looking for เริ่มเดินสำรวจไปเรื่อย ๆ
จนกว่าจะหาสถานที่นั้นเจอ

12. Of these three classes, which
is your favorite? 3 วิชานี้ ท่านชอบเรียนวิชาใด
มากที่สุด

- a. Art class วิชาศิลปะ
- b. Music class วิชาดนตรี
- c. Gym class วิชาพลศึกษา

13. When you hear a song on the radio, what are you most likely to do?
เมื่อท่านได้ยินเพลงบนวิทยุ ท่านมักจะทำอย่างไร

- a. Picture the video that goes along with it จินตนาการภาพวิดีโอประกอบทำนองเพลง
- b. Sing or hum along with the music ร้องหรือฮัมเพลงไปพร้อมกับเพลง
- c. Start dancing or tapping your foot เริ่มเต้นหรือเคาะเท้าเข้าจังหวะ

14. What do you find most distracting when in class? อะไรที่รบกวนคุณมากที่สุดเวลาเรียนในห้อง?

- a. Lights that are too bright or too dim แสงในห้องเรียนที่มันอาจจะสว่างเกินไปหรือมืดเกินไป
- b. Noises from the hallway or outside the building (like traffic or someone cutting the grass) เสียงจากโถงนอกห้องหรือเสียงนอกตึก (เช่น เสียงบนท้องถนน หรือเสียงตัดหญ้านอกตึก)
- c. The temperature being too hot or too cold อุณหภูมิของห้องที่ร้อนเกินไปหรือเย็นเกินไป

15. What do you like to do to relax?
ท่านชอบทำอะไรเพื่อเป็นการผ่อนคลายตัวเอง

- a. Read อ่านหนังสือ
- b. Listen to music ฟังเพลง
- c. Exercise (walk, run, play sports, etc.) ออกกำลังกาย (เช่น เดิน วิ่ง เล่นกีฬา เป็นต้น)

16. What is the best way for you to remember a friend's phone number?

อะไรคือวิธีที่ดีที่สุดที่ท่านจะใช้จดจำเบอร์โทรศัพท์เพื่อน

- a. Picture the numbers on the phone as you would dial them จินตนาการเบอร์เพื่อนราวกับว่ากำลังจะกดเบอร์โทรหาเพื่อน
- b. Say it out loud over and over and over พูดเบอร์โทรเพื่อนซ้ำไปซ้ำมาอย่างไม่หยุดหย่อน
- c. Write it down or store it in your phone contact list เขียนหรือบันทึกตัวเลขลงบนมือถือ

17. If you won a game, which of these three prizes would you choose? ถ้าคุณชนะการแข่งขันเกม คุณจะเลือกรับอะไรเป็นรางวัล

- a. A poster for the wall โปสเตอร์รูปภาพติดผนัง
- b. A music CD or mp3 download ซีดีเพลงหรือเพลง mp3
- c. A game of some kind (or a football or soccer ball, etc.)

เกมส์ เช่น เกมฟุตบอล

18. Which would you rather go to with a group of friends? ถ้าเลือกทำกิจกรรมกับเพื่อนคุณจะเลือกอะไร

- a. A movie ดูหนังสักเรื่อง
- b. A concert ดูคอนเสิร์ตด้วยกัน
- c. An amusement park ไปเที่ยวสวนสนุก

ด้วยกัน

19. What are you most likely to remember about new people you meet?

เมื่อทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่ ๆ อะไรที่คุณมักจะจำได้

- a. Their face but not their name จำหน้าได้แต่จำชื่อไม่ได้
- b. Their name but not their face จำชื่อได้แต่จำหน้าตาไม่ได้แล้ว
- c. What you talked about with them จำได้แต่เรื่องราวที่คุยกัน

20. When you give someone directions to your house, what are you most likely to tell them? เวลาที่ท่านบอกทางมาบ้านของท่าน ท่านมักจะทำอย่างไรต่อไปนี่

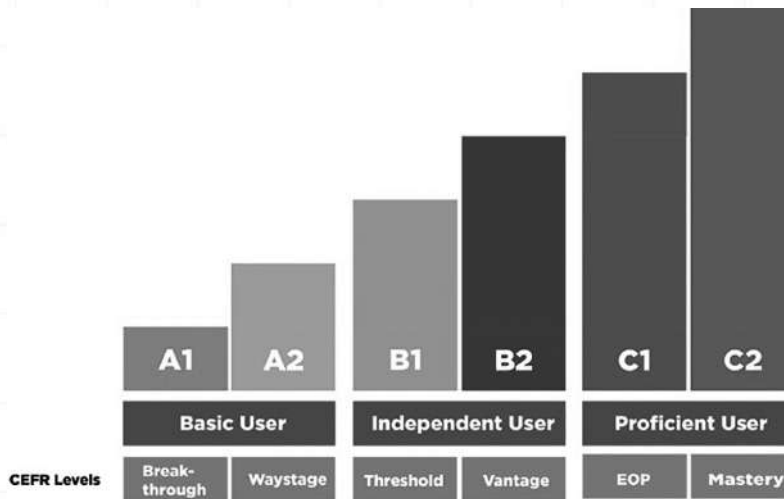
a. A description of building and landmarks they will pass on the way บรรยายภาพตึกและจุดเด่นที่เห็นได้ชัด ๆ ที่จะต้องผ่าน

b. The names of the roads or streets they will be on ชื่อของถนน หรือซอย

c. "Follow me—it will be easier if I just show you how to get there." ตามฉันมา มันง่ายกว่าถ้าฉันจะนำทางให้คุณเห็นเลย

เมื่อท่านผู้อ่านคลิกคำตอบครบ 20 ข้อเรียบร้อยแล้ว ท่านก็จะได้ทราบผลการวิเคราะห์สไตล์การเรียนรู้ของท่านเป็นรูปแบบเปอร์เซ็นต์ ที่คำนวณว่า ท่านมีสไตล์การเรียนรู้ด้วยการฟัง ด้วยภาพ และด้วยการปฏิบัติ ก็เปอร์เซ็นต์ พร้อมกับคำบรรยายว่าท่านควรเลือกเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างไรบ้าง

ท่านผู้อ่านเก่งมาก ผู้เขียนเป็นกำลังใจให้หะคะ เมื่อมาถึงจุดนี้แล้ว ผู้เขียนอนุญาตให้หยุดพัก ทำสมาธิให้ปลอดโปร่ง หรือวางบทความนี้ลง เมื่อพร้อมค่อยกลับมาเปิดอ่านอีกครั้ง เนื่องจากท่านผู้อ่านยังจะต้องทำการทดสอบระดับภาษาอังกฤษของท่าน โดยเทียบกับมาตรฐานสากลที่เรียกว่า ระดับภาษา CEFR

Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) คือมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา CEFR ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในทวีปยุโรป และมีการยอมรับเพิ่มมากขึ้นทั่วโลก EF SET เป็นมาตรฐานการทดสอบภาษาอังกฤษเดียวที่วัดระดับทักษะทั้งหมดได้อย่างแม่นยำ ตั้งแต่ระดับเริ่มต้นไปจนถึงระดับชำนาญ โดยอ้างอิงตามกรอบ CEFR แบบทดสอบภาษาอังกฤษที่ได้รับมาตรฐานอื่น ๆ สามารถประเมินระดับความเชี่ยวชาญได้บ้าง แต่ไม่ใช่ระดับทั้งหมดของ CEFR

ข้อสอบมาตรฐานต่าง ๆ เช่น IELTS TOEFL TOEIC CU-TEP และ TU-GET ล้วนเชื่อมโยงกับกรอบมาตรฐาน CEFR ที่จะอ้างอิงมาตรฐานการอธิบายระดับความเชี่ยวชาญภาษาอังกฤษของท่าน และจะทราบว่าตนเองมีความเชี่ยวชาญในระดับใด ท่านจะสามารถเข้าไปเริ่มเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้อย่างตรงจุดและไม่เสียเวลาเลยคะ จริง ๆ แล้ว ถ้าจะกล่าวถึงคำอธิบายระดับภาษาของ CEFR บอกได้เลยว่าเล่าภายในบทความนี้ไม่หมดแน่นอน ดังนั้น ผู้เขียนจะขอเก็บไว้ไปเล่าในบทความครั้งหน้านะคะ ครั้งนี้ท่านผู้อ่านที่รัก ลองคลิกลิงก์เข้าไปทำการทดสอบระดับภาษาอังกฤษของท่านฟรี ๆ ใช้เวลาทำเพียง 15 นาทีเท่านั้นคะ คลิกเลย <https://www.efset.org/th/>

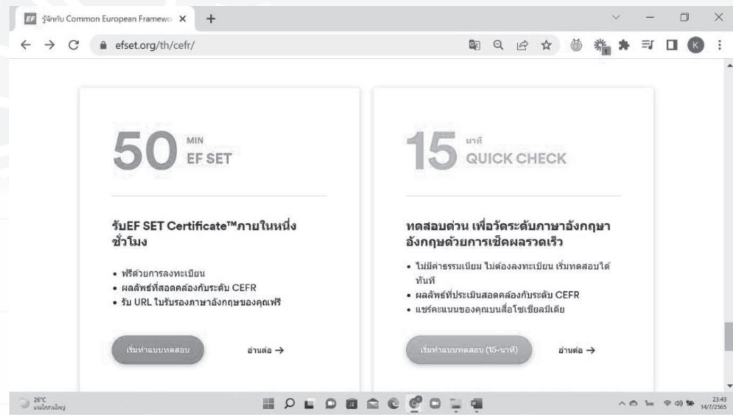
เป็นอย่างไรบ้างคะ ไม่นานอย่างที่คิดเลย 15 นาทีผ่านไปไวเหมือนโกหกเลยคะ เมื่อได้ผลการทดสอบเรียบร้อยแล้วท่านสามารถอ่านคำอธิบายว่า ระดับภาษาอังกฤษที่ท่านได้นั้น ท่านสามารถใช้ภาษาทำอะไรได้บ้าง ประโยชน์ของการรู้ระดับภาษานั้น สามารถทำให้เมื่อท่านเลือกเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษท่านสามารถเลือกได้ตรงตามความถนัด และเริ่มพัฒนาจากจุดที่ท่านถนัดเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่น่าทึ่งเลยคะ ต่อไปนี้ท่านจะเป็น

ปลาที่เลือกประเภทของน้ำได้เหมาะสมแก่การว่ายน้ำอย่างรวดเร็วของท่านจนใครก็หยุดไม่อยู่ การประเมินตนเองก็เช่นกัน

ก่อนจากกันวันนี้ ผู้เขียนขอฝากคำคมภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์แอนิเมชันเรื่อง Kung Fu Panda ภาค 3 ที่อาโปแพนด้ากล่าวไว้ว่า “Your real strength

comes from being the best you can be. Who are you? What are you good at? What makes you, you?” ความแข็งแกร่งที่แท้จริงของเรามาจากการที่เราเป็นเราให้ดีที่สุด โดยที่คุณรู้ว่าคุณคือใคร ถนัดอะไร ถึงเป็นคุณในปัจจุบันนี้ ผู้เขียนหวังว่าท่านจะเริ่มขั้นที่ 0 อย่างมั่นใจ และพร้อมที่จะก้าวตาม HOW TO ต่อไปด้วยกันนะคะ ท่านผู้อ่านที่รัก

Reference

<https://www.mosalingua.com/en/english-level-assessment/>

<http://www.educationplanner.org/students/self-assessments/learning-styles.shtml>

<https://www.efset.org/th/>

เจ้าหญิงอลกาแห่งเคียฟ: หักบงกช้ำมชาติ ช้ำมชิกาย ยูเครนและรัสเซีย

พ.ท.ศ.ท. อภิเชษฐ์ มนเกียรวิชัยวิทย์

บทนำ

เหตุการณ์สู้รบระหว่างรัสเซียกับยูเครนอย่างก้าวสู่วันที่ 180 แล้วระหว่างการเขียนบทความนี้ และไม่มีทีท่าจะจบลงอย่างง่ายตาย ทั้งสองฝ่ายยังคงฆ่าฟันกันตามเมืองชายฝั่งและในพื้นที่ตอนตะวันออกของประเทศยูเครน และใช้ทุกวิถีทางเพื่อบรรลุเป้าหมายของตน ยูเครนใช้เครื่องมือทางการทูตเพื่อสร้างความตระหนักกลัวและเรียกร้องความช่วยเหลือจากกลุ่มประเทศตะวันตก ในขณะที่รัสเซียใช้การส่งออกทรัพยากรสำคัญ โดยเฉพาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ เป็นอาวุธในการกดดันกลุ่มประเทศตะวันตกและสร้างผลกระทบไปทั่วโลก ราคา น้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงแปลงสถานการณ์ท้องถิ่นเป็นปัญหาของรัฐบาลบนทุกทวีป ไม่เว้นไทย

การที่ทั้งสองประเทศใช้แทบจะทุกมาตรการในการต่อสู้ครั้งนี้สะท้อนถึงแนวความคิดว่า การสู้รบครั้งนี้เกี่ยวข้องกับการอยู่รอดของทั้งสองชาติ แต่ทั้งสองประเทศเคยมีประวัติศาสตร์ร่วมกัน รัสเซียยกกำเนิดที่กรุงเคียฟ ในสมัยราชอาณาจักรเคียฟ (Kievan Rus) และทั้งสองประเทศมีบุคคลในประวัติศาสตร์ที่นับถือร่วมกัน หนึ่งในบุคคลนั้นคือ เจ้าหญิงอลกาแห่งราชอาณาจักรเคียฟ (Princess Olga of Kiev) บุคคลสำคัญในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 10 ในพื้นที่ของประเทศยูเครนปัจจุบัน โดยมีบทบาทในการป้องกันประเทศจากการรุกรานและเผยแพร่ศาสนาคริสต์

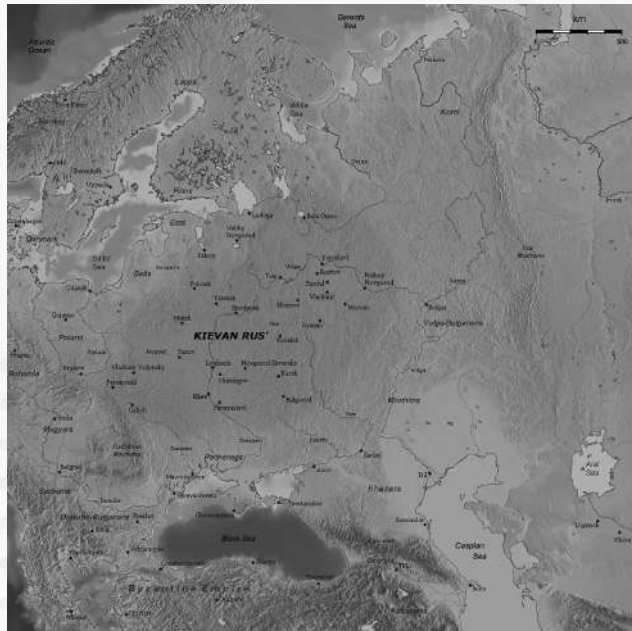
เจ้าหญิงจอมโหด...แต่เป็นนักบุญของ 2 ภูมิภาค

เจ้าหญิงอลกาแห่งราชอาณาจักรเคียฟประสูติเมื่อ ค.ศ. 890 และอภิเษกสมรสกับพระเจ้าอีกรที่ 1 แห่งราชอาณาจักรเคียฟ (King Igor I of Kiev) เมื่อประมาณ ค.ศ. 903 มีพระราชโอรส 1 พระองค์ มีพระนามว่า ซิฟยาโตสลาฟ (Svyatoslav) ในเวลาต่อมา พระเจ้าอีกรที่ 1 ถูกปลงพระชนม์ระหว่างเสด็จฯ เยือนพื้นที่ของชาวเดรฟเลียน (Drevlyans) เพื่อเรียกเก็บภาษี แต่ชาวเดรฟเลียนไม่พอใจจึงจับพระเจ้าอีกรมัดไว้ระหว่างต้นสนซึ่งมีการจับโค้งลงมาสองต้น และดำเนินการปล่อยต้นไม้ ทำให้พระวรกายของพระเจ้าอีกรที่ 1 ฉีกขาดเป็นสองส่วน เจ้าหญิงอลกาจึงจำเป็นต้องทรงดำรงตำแหน่งเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระราชโอรส

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

เมื่อ ค.ศ. 945 ซึ่งในขณะนั้นมีพระชนม์มายุเพียง 3 พรรษา

พื้นที่ราชอาณาจักรเคียฟซึ่งครอบคลุมพื้นที่ในยูเครน เบลารุส และรัสเซียปัจจุบัน

ตามธรรมเนียมท้องถิ่นในสมัยนั้น หากมีผู้ใดอภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงที่ครองเมืองสำเร็จ ผู้นั้นจะได้รับสิทธิเป็นผู้ครองเมืองแทนเจ้าหญิงองค์นั้นรวมถึงพระราชโอรสด้วย ชาวเดรฟเลียน ซึ่งได้ใจจากการปลงพระชนม์พระเจ้าอีกรที่ 1 จึงวางแผนบังคับให้เจ้าหญิงออกกายอมอภิเษกสมรสกับเจ้าชายมาล (Prince Mal) ผู้นำของชาวเดรฟเลียน เพื่อเปิดทางให้ราชวงศ์ของชาวเดรฟเลียนสืบอำนาจเหนือราชอาณาจักรเคียฟต่อไป เจ้าหญิงออกาทรงทราบตีว่า ราชอาณาจักรเคียฟอยู่ในขั้นวิกฤตแล้ว จึงทรงมีแผนจัดการกับชาวเดรฟเลียนเพื่อทั้งแก้แค้นพระเจ้าอีกรที่ 1 ปกป้องราชบัลลังก์ให้พระราชโอรส อีกทั้งอธิปไตยของราชอาณาจักรเคียฟ

แผนดังกล่าว เริ่มจากการที่เจ้าหญิงออกาทรงตอบสนองความต้องการของชาวเดรฟเลียน โดยการขอให้ชาวเดรฟเลียนส่งคณะเจรจาเพื่อโน้มน้าวให้พระองค์ทรงตัดสินใจอภิเษกสมรสกับผู้นำของฝ่ายเดรฟเลียน เมื่อได้รับคำขอนี้แล้ว ชาวเดรฟเลียนจึงรีบส่งคณะเจรจาทางเรือไปยังกรุงเคียฟ คณะดังกล่าวประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและนักการทูตที่ฉลาดที่สุดในดินแดนของชาวเดรฟเลียน เมื่อคณะมาถึงที่หมายแล้วและเห็นว่า ฝ่ายราชอาณาจักรเคียฟมิได้ให้การต้อนรับอย่างสมเกียรติ พวกเขาจึงปฏิเสธที่จะลงจากเรือเพื่อแสดงอำนาจและความไม่พอใจ เจ้าหญิงออกาจึงมีพระราชกระแสให้ทหารอาณาจักรเคียฟดำเนินการขนเรือที่มีคณะเจรจายังนั่งอยู่ขึ้นฝั่งเพื่อมาเข้าเฝ้าในพระราชวัง การกระทำดังกล่าวเป็นการให้เกียรติคณะเดรฟเลียนอย่างมาก ในขณะที่ชาวเคียฟตื่นตระหนกและเสียใจมาก โดยคิดว่า ราชอาณาจักรเคียฟถึงคราวสิ้นสุดแล้ว แต่แล้ว เมื่อทหารของเคียฟได้แบกเรือพร้อมคณะมาถึงลานหน้าพระราชวัง เจ้าหญิงออกาทรงสั่งให้ทหารโยนทั้งเรือพร้อมคณะเจรจาเดรฟเลียนที่ยังนั่งอยู่บนเรือลงไปในหลุมลึกซึ่งพระองค์ทรงสั่งเตรียมการขุดไว้ก่อนหน้านั้น และสั่งให้กองทหารเคียฟดำเนินการฝังคณะเจรจาทั้งเป็นพร้อมกับเรือ

หลังกลบดิน (และหลักฐาน) การสังหารหมู่เสร็จสิ้นแล้ว เจ้าหญิงอลกามีพระราชสาส์นไปถึงชาวเดรฟเลียนอีกครั้ง มีความว่า พระองค์ไม่สามารถรอการเจรจาได้แล้ว และยินยอมที่จะเดินทางออกจากกรุงเคียฟเพื่ออภิเษกสมรสกับเจ้าชายมาล แต่ในเมื่อช่วงนี้มีอันตรายบนท้องถนนเยอะ (ซึ่งสะท้อนในการ

เพา “โสวอบ อบ นวด”

อยู่ข้างในพร้อมกับตึกทั้งหมด

ด้วยวิธีนี้ เจ้าหญิงอลกาจึงทรงสามารถกำจัดผู้ทรงคุณวุฒิและนายทหารอันเก่งกาจของชาวเดรฟเลียนได้ โดยเหลืออยู่เพียงแค่ 2 อย่างที่ยังคงต้องจัดการ กล่าวคือ กองทัพและเมืองหลวงของชาวเดรฟเลียน เจ้าหญิงอลกาจัดการกองทัพเดรฟเลียนโดยเชิญให้กองทัพเดรฟเลียนมางานกินเลี้ยงเพื่อรำลึกถึงพระเจ้าอีกรที่ 1 ซึ่งเป็นการทำตามประเพณีท้องถิ่น เจ้าหญิงอลกาจัดอาหารและเครื่องดื่มอย่างไม่อั้น กองทัพเดรฟเลียนกว่า 5,000 นาย เมาเหล้าจนไม่สามารถป้องกันตัวเองได้เมื่อเจ้าหญิงอลกาส่งสัญญาณให้กองทัพของตนเริ่มสังหารกองทัพฝ่ายตรงข้ามจนไม่เหลือแม้แต่ชีวิตเดียว

เมื่อเจ้าหญิงอลกาทรงจัดการกองทัพของชาวเดรฟเลียนเสร็จสิ้นแล้ว จึงกรีธาทัพไปตีเมืองหลวงของชาวเดรฟเลียน หลังจากดำเนินการโอบล้อมเมืองประมาณ 1 ปี โดยฝ่ายเคียฟไม่สามารถตีเมืองได้ ทั้งสองฝ่ายเริ่มเหนื่อยล้าจากการทำสงคราม จึงมีการเจรจาเกิดขึ้น ฝ่ายเดรฟเลียนเสนอที่จะจ่ายค่าชดใช้ในรูปแบบผ้าคุณภาพดี หนังสัตว์ และน้ำผึ้งซึ่งเป็นของขึ้นชื่อของชาวเดรฟเลียน แต่เจ้าหญิงอลกากลับทรงปฏิเสธ และทรงขอให้ทุกครัวเรือนในเมืองหลวงของชาวเดรฟเลียนส่งนกพิราบมา 3 ตัวแทน ซึ่งถือเป็นค่าชดใช้ที่ถูกลง เนื่องจากทุกบ้านสมัยนั้นมีรังนกพิราบอยู่เยอะ ชาวเดรฟเลียนจึงรีบดำเนินการจับและส่งนกพิราบให้ เมื่อเจ้าหญิงอลกาทรงรับนกพิราบมาครบแล้ว พระองค์ทรงสั่งให้ทหารพันสารเคมีไวไฟ และถ่านที่ยังคุอยู่ไปกับเท้าของนกพิราบ และดำเนินการปล่อยตอนช่วงพระอาทิตย์ตกดิน เมื่อนกพิราบถูกปล่อยแล้วก็บินกลับสูรังของตนในบ้านต่าง ๆ ในเมืองหลวงของชาวเดรฟเลียนตามสัญชาตญาณ ส่งผลให้มีไฟลุกโชนพร้อมกันทั่วกรุงชาวเดรฟเลียนจำเป็นต้องเปิดประตูเมืองเพื่อหนีไฟ ซึ่งเป็นโอกาสที่กองกำลังฝ่ายเคียฟเฝ้ารออยู่ เจ้าหญิงอลกาจึงทรงสามารถยึดเมืองหลวงของชาวเดรฟเลียนได้สำเร็จ และกวาดต้อนชาวเดรฟเลียนที่ยังมีชีวิตอยู่ไปเป็นทาส ถือเป็นอวสานของชาวเดรฟเลียนเนื่องจากนักโบราณคดีและนักประวัติศาสตร์ในยุคปัจจุบัน

แทบจะไม่พบหลักฐานที่บ่งบอกถึงรายละเอียดว่าด้วยภาวะการเมือง เศรษฐกิจ หรือสังคมและวัฒนธรรมของชาวเดรฟเลียนเลย

รูปเคารพ (Icon) ของนักบุญ/เจ้าหญิงออลกา ซึ่งแสดงถึงเหตุการณ์ในบทความ

เมื่อเจ้าชายซีฟยาโตสลาฟ พระราชโอรสของเจ้าหญิงออลกาบรรลุนิติภาวะ เจ้าหญิงออลกาทรงสละอำนาจและเปิดทางให้พระราชโอรสขึ้นครองราชย์เป็นพระเจ้าซีฟยาโตสลาฟที่ 1 แห่งราชอาณาจักรเคียฟ (ครองราชย์ ค.ศ. 945-972) แต่ยังคงทรงมีบทบาทในการส่งเสริมความมั่นคงของราชอาณาจักรเคียฟ ในยุคสมัยนั้น มหาอำนาจของภูมิภาคคือจักรวรรดิโรมันตะวันออกหรือไบแซนไทน์ (Eastern Roman / Byzantine Empire) ซึ่งเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมอันรุ่งโรจน์ของชาวโรมันหลังจากการล่มสลายของกรุงโรมเมื่อ ค.ศ. 476 นครหลวงของจักรวรรดินี้คือ กรุงคอนสแตนติโนเปิล (Constantinople) หรือนครอิสตันบูล (Istanbul) ในประเทศตุรกีปัจจุบัน พื้นที่ยุทธศาสตร์ของนครหลวง ก่อปรกกับการเป็นจุดหมายปลายทางของเครือข่ายการค้า ซึ่งไปไกลถึงจีน ส่งผลให้จักรวรรดิไบแซนไทน์มั่งคั่งอย่างมาก และเป็นที่ยกย่องของเหล่าอาณาจักรและกลุ่มเผ่าพันธุ์ที่อยู่ในพื้นที่ทางเหนือของจักรวรรดิ

เจ้าหญิงออลกาทรงประสงค์ที่จะใช้ประโยชน์จากเครือข่ายนี้ และสร้างพันธมิตรกับอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่ จึงทรงตัดสินใจเสด็จฯ เยือนกรุงคอนสแตนติโนเปิลด้วยตนเองในช่วงทศวรรษ 950 เพื่อเน้นย้ำการที่ราชอาณาจักรเคียฟให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์กับจักรวรรดิไบแซนไทน์ และเพื่อไปทรงสังเกตการณ์ว่า ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับจักรวรรดิที่ได้มาสามารถเชื่อถือได้มากน้อยเพียงใด ตามหลักฐานประวัติศาสตร์จากยุคสมัยนั้น จากทั้งฝ่ายเคียฟและไบแซนไทน์ เจ้าหญิงออลกาสร้างความตกตะลึงให้แก่ฝ่ายไบแซนไทน์อย่างมาก ไม่ว่าจะด้วยพระโสมที่ยังคงงามหรือพระอัจฉริยภาพในการทรงถามและถกเถียงประเด็นต่าง ๆ จนหลักฐานฝ่ายเคียฟเล่า (ไม่) ว่า จักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 7 (Constantine VII) มีพระราชประสงค์อภิเษกสมรสกับเจ้าหญิงออลกาด้วย อย่างไรก็ตาม ตามประวัติศาสตร์แล้ว เจ้าหญิงออลกาทรงยอมเปลี่ยนศาสนาเป็นศาสนาคริสต์เพื่อสร้างพันธมิตรกับจักรวรรดิไบแซนไทน์ ซึ่งเปิดทางสู่การกระชับความสัมพันธ์ทางการค้าและการทูตระหว่างราชอาณาจักรเคียฟและจักรวรรดิไบแซนไทน์ในเวลาต่อมา

เจ้าหญิงออลกาเสด็จ เยือนกรุงคอนสแตนติโนเปิล นครหลวงของจักรวรรดิไบแซนไทน์
และเข้าเฝ้าจักรพรรดิคอนสแตนตินที่ 7

นอกจากของกำนัลมากมายจากนครหลวงของจักรวรรดิไบแซนไทน์แล้ว เจ้าหญิงออลกาทรงนำศาสนาคริสต์กลับมาเผยแพร่ในราชอาณาจักรเคียฟด้วยความเลื่อมใสส่วนพระองค์และเพื่อเป็นเครื่องมือในการรวมเผ่าพันธุ์อันหลากหลายที่อยู่ภายใต้การปกครองของกรุงเคียฟเป็นหนึ่งเดียว หลังจากการเสด็จจากจักรวรรดิไบแซนไทน์ เจ้าหญิงออลกายังคงทรงอุทิศชีวิตเพื่อราชอาณาจักรเคียฟต่อไป โดยทรงดูแลพระราชนัดดาอย่างต่อเนื่อง และกรุงเคียฟในกรณีที่พระราชโอรสเสด็จไปราชการที่อื่น ซึ่งรวมถึงการป้องกันนครหลวงเคียฟจากการล้อมรอบของกองทัพชาวเพเชเนก (Pecheneg) เมื่อ ค.ศ. 968 ด้วย เจ้าหญิงออลกาสามารถรักษาเมืองได้จนกว่าพระราชโอรสจะกรีธาทัพมาช่วย ก่อนที่จะเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม ค.ศ. 969

แม้ในช่วงชีวิตของเจ้าหญิงออลกา ราชอาณาจักรเคียฟยังคงไม่เป็นประเทศคริสต์ แต่ทรงประสบความสำเร็จในการสร้างพื้นฐานให้รุ่นพระราชนัดดาภายใต้พระเจ้าวลาดีเมียร์มหาราช (Vladimir the Great) ซึ่งครองราชย์ระหว่าง ค.ศ. 980-1015 สนับสนุนภารกิจในการแปลงศาสนาประจำชาติของราชอาณาจักรเคียฟเป็นศาสนาคริสต์ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้ทั้งยูเครน รัสเซีย และประเทศอื่นในแถบนั้น ยังคงนับถือศาสนาคริสต์จนถึงทุกวันนี้ ความสำเร็จนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้พระศาสนจักรคริสต์ทั้งนิกายโรมันคาทอลิกและนิกายอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ (ซึ่งในยุคสมัยนั้นยังไม่มีแยกกันระหว่างสองนิกายนี้) นับถือทั้งเจ้าหญิงออลกาและพระเจ้าวลาดีเมียร์มหาราชในฐานะ “นักบุญ” โดยบางนิกายยกให้เจ้าหญิงออลกาทรง “เท่าเทียมกับอัครสาวก” (Isapóstolos) ของพระเยซูเจ้าด้วย

สรุป

จากพระชีวประวัติของเจ้าหญิงออลกาแห่งเคียฟจะเห็นว่า นอกจากการเป็นหนึ่งในนักบุญที่น่าจะโดดเด่นที่สุดในประวัติศาสตร์ของศาสนาคริสต์แล้ว จะเห็นถึงวีรสตรีที่มีความสามารถและไหวพริบที่สามารถแสดงออกในช่วงวิกฤต มรดกตกทอดจากการตัดสินใจและปฏิบัติในสมัยนั้นเห็นได้จนถึงทุกวันนี้ โดยเฉพาะในด้านศาสนา ดังเช่นในยุคปัจจุบัน กองกำลังและชาวยูเครนสามารถต่อต้านกองทัพรัสเซียได้อย่างมิดคาค แม้จะเสียหายอย่างหนักก็ตาม เช่นเดียวกับการตัดสินใจและการปฏิบัติของเจ้าหญิงออลกา การตัดสินใจ และ

ปฏิบัติการของชาวยูเครนในปัจจุบันจะมีรศกตกทอดไปอีกเป็นเวลายาวนาน ทั้งในด้านดีและไม่ดี

ในเวลาต่อมาราชอาณาจักรเคียฟได้ล่มสลายภายใต้แรงกดดันจากการรุกรานของชาวมองโกล ในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 13 ศูนย์กลางของวัฒนธรรมสลาฟได้โยกย้ายไปตั้งอยู่ที่เมืองอื่น อาทิ เมืองวลาดีเมียร์ (Vladimir) นอฟโกรอด (Novgorod) และมอสโก (Moscow) ซึ่งในเวลาต่อมาได้พัฒนาเป็นหนึ่งในศูนย์กลางสำคัญของศาสนาคริสต์นิกายอีสเทิร์นออร์ทอดอกซ์ ทั้งนี้ หลังจากที่กรุงคอนสแตนติโนเปิลล่มสลายและตกอยู่ภายใต้การปกครองของชาวเติร์กเมื่อ ค.ศ. 1453 กษัตริย์อิวานที่ 4 (Ivan IV ซึ่งทรงมีฉายาเป็น “ผู้เหี้ยมโหด” ครองราชย์ระหว่าง ค.ศ. 1533-1575) ของชาวรัสเซียได้ประกาศกรุงมอสโกเป็น “กรุงโรมที่ 3” (สืบเนื่องจากกรุงโรมแรกที่ล่มสลายและกลายเป็นศูนย์กลางของคริสตศาสนานิกายโรมันคาทอลิก และกรุงคอนสแตนติโนเปิลซึ่งเพิ่งล่มสลาย) และตั้งตนเองเป็น “พระเจ้าซาร์” (Tsar) องค์แรกของรัสเซียเมื่อ ค.ศ. 1547 ซึ่งพระยศใหม่นี้ มาจากพระยศ “ซีซาร์” (Caesar) ของจักรพรรดิไบแซนไทน์

ปัจจุบัน รัฐบาลของ “กรุงโรมที่ 3” และศูนย์กลางแรกของวัฒนธรรมรัสเซียกำลังสู้รบกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายล้วนแล้วแต่เป็นลูกหลานของเจ้าหญิงอลกาแห่งเคียฟ ความรุนแรงของสงครามนี้ซึ่งปรากฏให้เห็นจึงไม่น่าเป็นที่แปลกใจหากคำนึงถึงความโหดเหี้ยมของบุคคลที่ทั้งสองฝ่ายนับถือ

อ่านเพิ่มเติม

Gregory, T.E. (2005). A history of Byzantium. Blackwell Publishing.

Soloviev, S.M. (2014). History of Russia Volume I: The origins of Kievan Rus from earliest times to 1054. Academic International Press.

Watkins, B. (2016). The Book of Saints: A comprehensive biographical dictionary. Bloomsbury.

ที่มาของรูป

เจ้าหญิงอลกาเสด็จฯ เยือนกรุงคอนสแตนติโนเปิล https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Reception_by_Emperor_Constantine_Porphirogenitus_of_Princess_Olga_and_her_entourage.jpg

พื้นที่ราชอาณาจักรเคียฟ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Kievan_Rus_en.jpg

เผาโรงอบ อบ นวด <http://kiev-assist.com/princess-olga-female-ruler-of-kiev-rus>

รูปภาพเคารพเจ้าหญิงอลกา <https://medium.com/in-medias-res/fire-and-blood-grand-princess-olga-of-kiev-e24517a9a50e>

“อันตรายจากการใช้กัญชารักษาโรค”

เรียบเรียงโดย พ.อ.นพ. ยรรยงศ์ อิ่มสุวรรณ

ผู้อำนวยการกองแพทย์ สำนักงานสนับสนุน หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา กองบัญชาการกองทัพไทย

กัญชา (Cannabis)

กัญชา เป็นพืชในวงศ์ Cannabidaceae มี 3 สายพันธุ์ที่พบบ่อยคือ Cannabis sativa, Cannabis indica และ Cannabis ruderalis สำหรับสายพันธุ์ที่พบมากในประเทศไทยจะเป็นสายพันธุ์ Cannabis sativa ซึ่งสามารถเจริญเติบโตได้ดีในลักษณะอากาศแบบร้อนชื้น เป็นพืชล้มลุกจำพวกหญ้า ต้นสูงประมาณ 2-4 ฟุต ใบแตกเป็นแฉกคล้ายใบสำปะหลังหรือใบละหุ่ง ริมใบทุกแฉกมีลักษณะเป็นจัก ๆ ใบหนึ่งมีราว 5-8 แฉก ในก้านเดียวกัน ออกดอกตามง่ามกิ่งก้าน

กัญชาเป็นพืชที่มีผลออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทและใช้เป็นยารักษาโรค มาตั้งแต่ยุคโบราณหลายพันปีมาแล้วก่อนการเกิดศาสนา ซึ่งมีหลักฐานทางโบราณคดีที่เชื่อว่ามนุษย์ในสมัยนั้นใช้กัญชาเพื่อเหตุผลทางจิตวิญญาณ จากการขุดค้นพบโครงกระดูกมนุษย์อายุราว 10,000 ปี สันนิษฐานว่ามนุษย์ในยุคนั้นใช้กัญชาเผาไฟที่ด้านในสุดของลำ เพื่อสูดดมควันจากการเผาไหม้ของกัญชา นอกจากนั้นยังมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่บ่งชี้ว่ามีการใช้กัญชาเพื่อประโยชน์ในทางการแพทย์ ลักษณะการใช้กัญชาในอดีตมี 2 ลักษณะตามชื่อเรียกคือ การใช้ผงแห้งของใบและดอกมาบดเป็นบู่หรือสูบซึ่งชาวเม็กซิกันเรียกว่า มารีฮวนา (Marijuana) และการใช้ยางจากต้นมาเผาไฟและสูดดมตามภาษาอาหรับที่เรียกว่า แฮมมอิม (Hashish) จากประวัติศาสตร์พบว่าการใช้กัญชาเพื่อรักษาโรคนั้นเริ่มขึ้นในประเทศจีนเมื่อ 2,600 ปีก่อนคริสตกาล (BC) จักรพรรดิเสินหนิงของจีน (Shun Nung; 2737 ปีก่อนคริสตกาล) ซึ่งเป็นผู้ค้นพบวิธีการชงชาและการดื่มชา เป็นผู้อธิบายสรรพคุณทางยาของพืชกัญชาในตำรายาสมุนไพรจีนเป็นครั้งแรกและริเริ่มให้มีการเพาะปลูกพืชกัญชาเพื่อใช้เป็นยารักษาโรคนับจากนั้นเป็นต้นมา

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

การปลูกกัญชาได้ขยายไปในประเทศเพื่อนบ้านในแถบเอเชียและประเทศอินเดีย จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1839 (พ.ศ. 2382) นายแพทย์ชาวอังกฤษ (William O'Shaughnessy) ซึ่งขณะนั้นกำลังปฏิบัติงานอยู่ในประเทศอินเดียได้ทำการทดลอง และค้นพบว่ากัญชานั้นมีสรรพคุณทางการแพทย์สามารถใช้ระงับอาการปวด เพิ่มความอยากอาหาร ลดการอาเจียน คลายกล้ามเนื้อ และลดอาการชักได้ โดยได้ตีพิมพ์ผลงานวิจัยนี้ ในวารสารทางยาในสมัยนั้นและได้มีการใช้กัญชาเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์กันอย่างแพร่หลายทั้งในประเทศอังกฤษและ กลุ่มประเทศตะวันตกมีการกล่าวถึงการใช้กัญชาในการรักษาโรคมะเร็ง รักษาอาการปวดประจำเดือน ตลอดจนมีการซื้อขายกัญชาในร้านยาทั่วไปได้โดยไม่ผิดกฎหมาย มีการบรรจุสรรพคุณทางยาของสารสกัดจากกัญชา และยาทิงเจอร์ใน British Pharmacopoeia และ United States Pharmacopoeia มีการบันทึกในประวัติศาสตร์ด้วยว่า แพทย์มีการสั่งจ่ายกัญชาเพื่อใช้ลดอาการปวดประจำเดือนแก่พระราชินีวิกตอเรียของประเทศอังกฤษ และในปี พ.ศ. 2517 มีรายงานจากรัฐเวอร์จิเนีย สหรัฐอเมริกาว่าในกัญชาที่มีการแปรรูปแบบความเข้มข้นสูงจะโจมตีเซลล์มะเร็งในร่างกายและยังคงรักษาเซลล์ที่ดีไว้ โดยที่มิวิจัยสรุปว่ามันอาจเป็นการรักษาที่ถูกต้องสำหรับมะเร็ง เพราะมันทำงานได้อย่างรวดเร็วและทำงานได้เป็นอย่างดี ในประเทศไทยดูเหมือนมีการนำกัญชาเข้ามาจากประเทศอินเดีย โดยอ้างหลักฐานจากชื่อซึ่งคล้ายกับคำว่า Gunja (ในภาษาฮินดี) เดิมกัญชาใช้ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เป็นส่วนประกอบของอาหาร เครื่องเทศ ยา และเส้นใย และนับเป็นสมุนไพรพื้นบ้านมาหลายศตวรรษ ไทยมีประวัติการใช้กัญชาในตำรับยารักษาอาการเจ็บป่วยต่าง ๆ มายาวนาน ตั้งแต่ยุคสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชแห่งกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ. 2175-2231) แต่ต้องหยุดใช้ไปเนื่องจากความเข้าใจผิดของคนทั่วโลกที่กำหนดว่ากัญชาเป็นสิ่งเสพติด แต่ตามความรู้ใหม่จากผลการศึกษาวิจัยในปัจจุบันได้ชี้ให้เห็นว่ากัญชามีส่วนประกอบของสารที่ร่างกายมนุษย์เราสามารถสังเคราะห์ได้เองตามธรรมชาติ (endocannabinoid) ซึ่งร่างกายนำไปใช้ประโยชน์ในการควบคุมหรือส่งเสริมให้อวัยวะภายในร่างกายสามารถทำงานให้เกิดความสมดุลแก่ชีวิต และได้พบว่าเมื่อร่างกายขาดแคลนสารเหล่านี้จึงมีประโยชน์เกิดพยาธิสภาพหรือความเจ็บป่วยบางอย่างในร่างกาย การให้กัญชาในผู้ป่วยเหล่านี้จึงมีประโยชน์

ต่อการช่วยให้ร่างกายของคนเราสามารถฟื้นจากความเจ็บป่วย และกลับคืนสู่ความปกติได้ดังเดิม แต่เนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายได้มองข้ามประโยชน์ของกัญชาในการดูแลรักษาสุขภาพมานานแล้ว นับว่าถูกปิดกั้นการเข้าถึงกัญชาในการนำมาใช้ประโยชน์แต่เพียงโทษของกัญชา เมื่อกลับมามองถึง ด้านดีมีประโยชน์ของกัญชาจึงทำให้สังคมเกิดความสับสนลังเล ไม่แน่ใจในการที่จะนำกัญชามา ใช้ประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติว่าจะคุ้มค่ากับการนำไปใช้ให้เกิดโทษแก่ร่างกาย เช่น การเสพติด และ ผลพวงจากการเสพติดมากกว่าประโยชน์ที่จะได้รับจากกัญชาหรือไม่

โทษของกัญชาตามกฎหมายประเทศไทย มีการแก้ไขเพิ่มเติมในพระราชบัญญัติยาเสพติด ให้โทษ ฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2562 อนุญาต ให้ใช้ประโยชน์จากกัญชาและกระท่อมเพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ การรักษาผู้ป่วย หรือการศึกษา วิจัยและพัฒนา ซึ่งในขณะนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

- ◆ องค์การเภสัชกรรม
- ◆ กรมการแพทย์
- ◆ กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทย
- ◆ กรมสุขภาพจิต
- ◆ สำนักงานอาหารและยา

หน่วยงานต่าง ๆ กำลังดำเนินการเพื่อให้มีการนำประโยชน์จากสารสกัดจากกัญชา มาใช้ประโยชน์ทางการแพทย์บนพื้นฐานตามหลักวิชาการด้านการแพทย์ที่เหมาะสม ภายใต้การควบคุม ดูแลของผู้เชี่ยวชาญตามมาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพตามที่ได้ระบุในกฎหมายใหม่ ซึ่งต้องเป็นผู้ที่ได้รับ อนุญาตจากผู้อนุญาตตามกฎหมายเท่านั้น โดยกัญชาทางการแพทย์ หมายถึง สิ่งที่ได้จากการสกัดพืช กัญชา เพื่อนำสารสกัดที่ได้มาใช้ทางการแพทย์ และการวิจัย ไม่ได้หมายรวมถึงกัญชาที่ยังคงมีสภาพ เป็นพืช หรือส่วนประกอบใด ๆ ของพืชกัญชา เช่น ยอดดอก ใบ ลำต้น ราก เป็นต้น ส่วนผลิตภัณฑ์ กัญชา หมายถึง รูปแบบ หรือลักษณะของสารสกัดจากกัญชาที่ผ่านการเตรียมเพื่อนำมาใช้ทางการแพทย์กับผู้ป่วย เช่น เม็ด สเปรย์พ่นในช่องปาก น้ำมันหยดใต้ลิ้น แท่งเหน็บทวารหนัก และอื่น ๆ ถึงแม้ กัญชาจะมีสรรพคุณช่วยรักษาโรคได้ หรือมักถูกใช้ในทางการแพทย์เป็นส่วนมาก แต่พืชชนิดนี้ก็ยัง ขึ้นชื่อว่าเป็นสารเสพติดที่ผิดกฎหมาย และมีฤทธิ์ให้โทษกับร่างกายเมื่อเสพในระยะยาว ดังนั้นคุณจึงควร หลีกเลี่ยงการเสพกัญชา และไม่หลงตามคำชักชวนของเพื่อนฝูงหรือคนรอบข้างที่ชอบเสพกัญชา อยู่บ่อย ๆ เพื่อป้องกันผลเสียที่จะตามมาในภายหลัง

สรรพคุณทางการแพทย์ของกัญชา

กัญชามีประโยชน์ในทางการแพทย์มากมาย เนื่องจากปัจจุบันมีการยอมรับให้นำสารในกัญชามาศึกษาวิจัยเพื่อรักษาอาการป่วยรูปแบบต่าง ๆ มากมาย สารสำคัญในกัญชามี 2 ชนิด คือ Tetrahydrocannabinol (THC) และ Cannabidiol (CBD) ซึ่งการศึกษาวิจัยในปัจจุบันมีการสรุปสรรพคุณดังนี้

ประโยชน์ของสาร THC

- ◆ ลดการคลื่นไส้จากยาเคมีบำบัด
- ◆ ลดอาการปวดเรื้อรัง
- ◆ ลดอาการเบื่ออาหารในผู้ป่วยบางกลุ่ม (ต้องใช้ภายใต้การดูแลของแพทย์)
- ◆ ลดการเกร็งในผู้ป่วยโรคทางระบบประสาทบางชนิด ได้แก่ Multiple sclerosis

โทษของสาร THC

- ◆ ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท
- ◆ เมฆาหลอนประสาท
- ◆ เสพติดและเพิ่มอัตราการฆ่าตัวตาย
- ◆ เกิดภาวะเป็นพิษเมื่อได้รับเป็นปริมาณสูง

ปริมาณ "สารเมา" หรือ THC ในเมนูอาหารขึ้นอยู่กับ

การปรุงที่ผ่านความร้อน
ทำให้สาร THCA ในใบสลดเปลี่ยนเป็น THC

ระยะเวลาการปรุง
ปรุงนานขึ้น ทำให้ THCA ในใบสลดเปลี่ยนเป็น THC ได้สมบูรณ์ขึ้น

อายุของใบ
ใบแก่มีสารเมามากกว่าใบอ่อน

การปรุงด้วยไขมัน
จะทำให้สามารถดึงสาร THC มาอยู่ในอาหารได้ขึ้น

ใบสลด ที่เพิ่งเก็บจากต้น ไม่มีสารเมา แต่เป็น สาร THCA (Tetrahydrocannabinolic acid) ซึ่งไม่ทำให้เมา

ประโยชน์ของสาร CBD

ประโยชน์ของสาร CBD ที่มีการวิจัยรองรับ คือ ใช้รักษาโรคลมชักในเด็กเฉพาะกลุ่มอาการ Lennox-Gastaut และ Dravet ส่วนประโยชน์ต่อร่างกายและสมองที่มีแนวโน้มจะเป็นไปได้ แต่ยังคงอยู่ในขั้นตอนการศึกษาวิจัย มีดังนี้

- ◆ บรรเทาอาการวิตกกังวล (Antianxiety effect)
- ◆ ลดความเสี่ยงสมองฝ่อ (Neurodegeneration)
- ◆ รักษาต้อหินที่ตวงตา (Glaucoma)
- ◆ บรรเทาอาการหอบหืด
- ◆ ลดอาการปวดเกร็งกล้ามเนื้อ
- ◆ รักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง
- ◆ ช่วยควบคุมอาการลมชักบางชนิด (Epilepsy)

อย่างไรก็ตาม สรรพคุณทางการแพทย์ของสารในกัญชานั้นยังต้องอาศัยการศึกษาค้นคว้าอีกมากมายเพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริง และต้องอยู่ในการกำกับดูแลของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ ไม่ควรหามาลองใช้ด้วยตัวเอง เนื่องจากอาจเกิดอันตรายจากผลข้างเคียงได้

อันตรายจากการใช้กัญชาผิดวิธี

แม้สารในกัญชาจะมีประโยชน์ทางการแพทย์ แต่หากนำมาใช้ผิดวิธี เช่น สอดใส่บุหรี่สูบ ก็อาจทำให้เกิดอันตรายได้มากมาย ดังนี้

- ◆ **เพิ่มความเสี่ยงเป็นมะเร็งปอด** หลายคนมักนำใ้กัญชาแห้งมาฆั่นผสมกับบุหรี่ยสูบเพื่อให้ผ่อนคลาย แต่กลับกลายเป็นสารในกัญชาเข้าไปเพิ่มสารพิษเข้าสู่ปอดมากกว่าเดิม คือการเสพกัญชามวนเพียง 4 มวน อาจเทียบเท่าการสูบบุหรี่ถึง 1 ซอง
- ◆ **เพิ่มความเสี่ยงเป็นโรคซึมเศร้า** สารในกัญชาอาจทำให้อารมณ์ดีในระยะสั้นในช่วงที่เริ่มเสพ แต่เมื่อเสพไปนาน ๆ ในปริมาณมาก กลับมีผลวิจัยชี้ว่าเสี่ยงต่อการเป็นโรคซึมเศร้าและอัตราการฆ่าตัวตายสูงขึ้น
- ◆ **เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ** สารในกัญชามีผลทำให้ฮอร์โมนเทสโทสเตอโรนของผู้ชายลดลง ส่งผลให้อสุจิเองก็มีปริมาณลดลงด้วย ทำให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ หรือมีความรู้สึกทางเพศลดลง
- ◆ **ระบบประสาทผิดปกติ** หากใช้กัญชาในระยะเวลานาน หรือเสพกัญชาเป็นประจำ สารในกัญชาจะทำให้กระบวนการคิด การตัดสินใจ และความจำแย่งลง

ประโยชน์และโทษของกัญชา

ข้อดีของกัญชา

- การใช้กัญชาเพื่อบรรเทาอาการ**
ยาแก้หอบหืดทุกตัวมีข้อเสีย คือมีข้อจำกัด ทั้งประสิทธิภาพ และผลข้างเคียง
- การใช้กัญชาในการรักษาอาการ**
การรักษาด้วยกัญชา ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงเกินสองเท่าที่อื่น คนงานอดในสหรัฐอเมริกา ใด้ช่วยกัญชา กัญชาทำให้ความดันโลหิตต่ำลงและลดความวิตกกังวล
- อุปนิสัยกัญชาที่มีประโยชน์**
หลายอย่างในการบำบัดมะเร็ง อาจใช้เป็นสารกระตุ้นความอยากอาหาร กัญชาจะช่วยเหลือผู้ป่วยโรค ในผู้ป่วยมะเร็งกัญชาช่วยการเติบโตของเซลล์มะเร็งในสัตว์ทดลอง แต่ผลยังไม่เป็นที่สรุป

ข้อเสียของกัญชา

- ทำลายสมรรถภาพทางกาย**
ผู้เสพกัญชาในปริมาณมาก เป็นระยะเวลานานๆ จะทำให้ร่างกายเสื่อมโทรม จนไม่สามารถประกอบกิจการงานใดๆ ได้
- ทำลายสมอง**
ทำให้ผู้เสพยาเสพติดสูญเสียความทรงจำ เพราะฤทธิ์ของกัญชาจะทำให้สมองและความจำเสื่อม เกิดความสับสน
- ทำลายการกักในครรภ์**
กัญชาจะทำลายโครโมโซมในเซลล์ของทารกในครรภ์ การกักในครรภ์ จะมีการมีความผิดปกติทางร่างกาย
- ทำให้เกิดมะเร็งปอด**
การสูบบุหรี่ใส่กัญชาเพียง 4 มวน ซึ่งเท่ากับการสูบบุหรี่ 1 ซอง หรือ 20 มวน ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดมะเร็ง
- ทำลายระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย**
กัญชาทำให้ระบบภูมิคุ้มกันของร่างกายทำงานเสื่อมลง

info
ค้นหา: sites.google.com

กัญชานิยมเสพโดยการสูบ ฤทธิ์ของกัญชาเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย จะแทรกซึมเข้าสู่กระแสเลือดอย่างรวดเร็วภายใน 2-3 นาที และจะออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทได้สูงสุดถึง 1 ชั่วโมง อาการโดยทั่วไปจะเซื่องซึมลงอย่างช้า ๆ แต่บางรายก็ลดลงอย่างรวดเร็ว ผู้เสพกัญชาจะมีอาการเคลิ้มจิต (euphoric “high” or “stoned”) โดยในขั้นต้น ๆ มักจะเป็นอาการกระตุ้นประสาท และบางคนจะมีอาการตึงเครียดทางใจหรืออาการกังวล ต่อมาก็มียอาการเคลิ้มจิตเคลิ้มใจ ทำให้ผู้สูบบู๊ตส์ที่บรรยากาตทั่วไปเจียบสงบ จากนั้นมักจะมีปฏิกิริยาที่เปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันเดี๋ยวดังนั้นเพราะฉะนั้นอาการเคลิ้มจิตจึงควรเรียกว่า “อาการบ้ากัญชา” มากกว่าอาการอื่น ๆ ที่พบ คือ ผู้เสพจะรู้สึกล่องลอยปากแห้ง สับสน อยากอาหาร ชีพจรเพิ่มขึ้น ตาแดงขึ้นในขณะที่เสพยา หากเสพเป็นประจำจะทำให้สุขภาพเสื่อมลง ได้แก่ โรคหลอดเลือดหัวใจ ไชน์สอ้กเสบทางเดินหายใจอ้กเสบ ตะคริว ท้องร่วง โดยรวมแล้วกัญชามีฤทธิ์ทางเภสัชวิทยาที่คล้ายกับพวกยากระตุ้นประสาท (stimulant) ยากดประสาท (depressant) ยาหลอนประสาท (hallucinogen) ยาแก้ปวด (analgesic) และยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท (psychotomimetic) หลายประการในยาตัวเดียวกัน และในขนาดใช้ที่ต่ำแล้ว กัญชา และแอลกอฮอล์มีฤทธิ์คล้ายกัน คือ ในขั้นต้นนั้นทั้งสองตัวมีฤทธิ์กระตุ้นประสาท แต่หลังจากนั้นจะมีฤทธิ์กล่อมประสาทผลข้างเคียงที่จะตามมาหลังจากกัญชาหมดฤทธิ์คือ ผู้เสพจะมีอารมณ์อ่อนไหว ไม่มีสติสมองสั่งงานช้า ไม่สนใจสิ่งแวดล้อม ใจสั้น หูแว่ว ซึ่งหากหยุดเสพแล้ว อาการเหล่านี้ก็จะหายไปเอง แต่อย่างไรก็ตาม หากผู้เสพเสพกัญชาในปริมาณมากและต่อเนื่องก็จะส่งผลเสียต่อร่างกายได้

สารสกัดกัญชาใช้ทางการแพทย์
แบ่งได้เป็น 3 กลุ่ม

1. สารสกัดกัญชา
ได้ประโยชน์ในการรักษา ซึ่งมีข้อมูล
ทางวิชาการที่สนับสนุนชัดเจน

- กาวะคลื่นโล่อาเรียในผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด
- โรคลมชักที่รักษายาก และโรคลมชักที่ดื้อต่อยารักษา
- ภาวะกล้ามเนื้อหดเกร็ง ในผู้ป่วยปลอกประสาทเสื่อมแข็ง
- ภาวะปวดประสาทที่ใช้วิธีการรักษาอื่นๆ แล้วไม่ได้ผล

2. สารสกัดจากกัญชา
น่าจะได้ประโยชน์ในการควบคุมอาการ
ซึ่งควรข้อมูลทางวิชาการสนับสนุน
หรือวิจัยเพิ่มเติม ในประเด็น
ความปลอดภัยและประสิทธิภาพ
เพื่อสนับสนุนการนำมาใช้ อาทิ

- โรคมาร์กินสัน
- โรคลมชัก
- โรควิตกกังวล
- โรคลึ้นๆ ที่ข้อมูลสนับสนุนวิชาการ
ว่าน่าจะได้ประโยชน์
- โรคลมชักจากอักเสบ
- ผู้ป่วยที่ต่อมูเตล
- แบบประคับประคอง
- ผู้ป่วยมะเร็งระยะสุดท้าย

3. สารสกัดกัญชา
อาจได้ประโยชน์ในการรักษา
แต่มีขาดข้อมูลทางวิชาการสนับสนุนชัดเจน
เพียงพอในด้านความปลอดภัยและประสิทธิภาพ
ซึ่งต้องศึกษาวิจัยในหลอดทดลอง
และสัตว์ทดลองก่อนนำมาศึกษาวิจัยในมนุษย์

- การรักษาโรคมะเร็งชนิดต่างๆ
- โรคลึ้นๆ

* กลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 *
ไม่นำมาใช้ใช้สารสกัดกัญชาในการรักษาเริ่มต้น

การนำสารสกัดกัญชาใช้ทางการแพทย์
จำเป็นต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและความปลอดภัยเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้ป่วยได้รับประโยชน์สูงสุด

ประโยชน์จากกัญชาทางการแพทย์

สารสกัดกัญชาได้ประโยชน์ในการรักษา ซึ่งมีข้อมูลวิชาการที่สนับสนุนชัดเจน

ให้นำมาใช้ใช้สารสกัดกัญชา
ในการรักษาเริ่มต้น

- กาวะคลื่นโล่อาเรีย
ในผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด
- โรคลมชักที่รักษายาก
และโรคลมชักที่ดื้อ
ต่อยารักษา
- กาวะกล้ามเนื้อหดเกร็ง
ในผู้ป่วยปลอกประสาทเสื่อมแข็ง
- ภาวะปวดประสาทส่วนกลาง
ที่ใช้วิธีการรักษาอื่นๆ
แล้วไม่ได้ผล
- ภาวะเบื่ออาหาร
ในผู้ป่วยอดสั
ที่มีน้ำหนักตัวน้อย
- การเพิ่มคุณภาพชีวิต
ในผู้ป่วยที่ได้รับการดูแล
แบบประคับประคอง

20 มกราคม 2563

ต่อมามีกระแสตื่นตัวในการใช้น้ำมันสกัดจากกัญชาเพื่อใช้ในทางการแพทย์มากขึ้น จนทำให้รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2562 โดยมีสาระสำคัญที่จะเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถใช้อยาเสพติดประเภทที่ 5 ในทางการแพทย์ได้ ทั้งนี้ภายใต้การควบคุมที่เคร่งครัดของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) การประกาศใช้พระราชบัญญัติยาเสพติดฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ป่วยที่มีความจำเป็นหรือข้อบ่งชี้ในการที่จะต้องใช้อยาหรือสารสกัดจากกัญชา และเป็นประโยชน์สำหรับนักวิจัยที่จะสามารถนำกัญชามาปลูก พัฒนาสายพันธุ์ให้มีความเหมาะสม เพื่อนำมาพัฒนาตำรับยาให้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพในทางการแพทย์ ทั้งในตำรับยาแผนไทยและแผนปัจจุบันต่อไป และเพื่อส่งเสริมให้เป็นพืชเศรษฐกิจของไทยต่อไปในอนาคตไม่ว่าจะเป็นทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การทำผลิตภัณฑ์ทางยา อาหารเสริม และอื่น ๆ

ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยในการใช้ประโยชน์ทางการแพทย์เท่านั้น มิให้มีการนำไปใช้ในทางสันตนาการหรือการเสพติด จึงจะต้องมีการควบคุมกำกับอย่างเคร่งครัดเพื่อให้มีการควบคุมคุณภาพมาตรฐานของยาและผลิตภัณฑ์ที่จะมาใช้ในทางการแพทย์ ตั้งแต่การปลูก การนำมาพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ทางยา การวิจัยทางคลินิก เพื่อต่อยอดความรู้ให้ผู้นำไปใช้ในทางการแพทย์ เพื่อเพิ่มความครอบคลุมการรักษาโรคได้มากขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และมีความปลอดภัยต่อผู้นำไปใช้ในทางการแพทย์ต่อไป

การใช้กัญชาภาคประชาชน

ประโยชน์

- ✓ นอนไม่หลับ
- ✓ เบื่ออาหาร
- ✓ ปวด
- ✓ อาการทางผิวหนัง

ความเสี่ยง

ห้ามใช้

- × แพ้กัญชา
- × โรคหัวใจและหลอดเลือด
- × ขึ้นรุนแรง หรือไม่สามารถคุมอาการได้
- × มีประวัติความผิดปกติทางจิตเวช
- × สตรีมีครรภ์ สตรีที่ให้นมบุตร
- × ผู้ป่วยที่ใช้ยาเสพติด

ใช้ด้วยความระมัดระวัง

- ค่าการทำงานของตับหรือไตที่ไม่ดี
- อายุต่ำกว่า 25 ปี
- ผู้สูงอายุ
- ใช้ร่วมกับยาที่ออกฤทธิ์กับสมองส่วนกลาง

START LOW GO SLOW STAY LOW
เริ่มขนาดต่ำ ปรับขนาดอย่างช้าๆ
และใช้ขนาดต่ำสุดเท่าที่เป็นไปได้

การนำ 'กัญชา' มาใช้ในอาหาร

ต้ม/ตุ๋น **ผัด**

แกง **ทอด**

- ใบบ่อน กินสด หรือจมน้ำพริก นำมาใส่แกงส้ม แกงกะทิ แกงมัน มันผัด
- ใบกัญชามีสารเมา THC น้อยสารชนิดนี้ละลายน้ำได้น้อย การเอามาใส่แกง ในปริมาณจำกัด เช่น 1-2 ใบ สารเมาน้อยมาก
- สารเมา THC ในกัญชา ละลายในน้ำมันได้ดี การนำไปขบแป้งทอด สารเมาระงับได้ดี ออกไปกับน้ำมันที่ใช้ทอด
- สารในใบสด เป็น THCA ไม่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท ลดการอักเสบได้ดี ถ้าถูกความร้อนจะแปลงร่างเป็นสารเมา THC มีฤทธิ์ต่อจิตประสาท

ผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นได้จากการใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์ ดังนี้

ง่วงซึม เวียนศีรษะ มองเห็นสีผิดปกติ คลื่นไส้ ท้องผูก ความจำ/ความสามารถในการตัดสินใจลดลง ความดันโลหิตต่ำ ปากแห้ง หูแว่ว เกิดความผิดปกติทางจิต เช่น ประสาทหลอน หรือซึมเศร้า เมื่อเกิดผลข้างเคียง หรืออาการผิดปกติหลังจากใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์ ควรแจ้งให้แพทย์ผู้ทำการรักษาทราบทันที

ใครที่ไม่สามารถใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์ได้ ???

ผู้ที่ไม่สามารถใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์ได้ มีดังนี้

- ◆ หญิงตั้งครรภ์ หรือให้นมบุตร เนื่องจากสาร THC สามารถส่งผ่านรก หรือน้ำนมได้ และอาจทำให้มารดามีอาการทางจิตประสาทและอารมณ์แปรปรวนได้
- ◆ ผู้ที่มีความเสี่ยงสูงในการทำร้ายตนเอง
- ◆ ผู้ที่เป็นโรคซึมเศร้า โรคอารมณ์สองขั้ว โรคจิตจากสารเสพติด โรคจิตเภท
- ◆ ผู้ที่รับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือด
- ◆ ผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคตับ โรคไต ที่มีอาการรุนแรง
- ◆ ผู้ที่มีประวัติแพ้สารสกัดกัญชา

- ◆ ผู้ที่ต้องเข้ารับการรักษาด้วยวิธีการดมยาสลบ เพราะอาจทำให้เกิดอาการหัวใจเต้นผิดปกติ ความดันโลหิตแปรปรวน อุณหภูมิร่างกายต่ำกว่าปกติ หนาวสั่น และทางเดินหายใจอุดตันได้
- ◆ ผู้ป่วยเด็ก เพราะการใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์จะส่งผลเสียในระยะยาว ต่อพัฒนาการทางสมอง ทำให้เขาวนปัญญาลดลง

กัญชา มีสารออกฤทธิ์ที่สำคัญ คือ delta-9-tetrahydrocannabinol (THC) ซึ่งออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทและอารมณ์ เป็นสารที่ทำให้มีฤทธิ์ทางยา กัญชามีประสิทธิภาพในการรักษาความผิดปกติต่าง ๆ ได้แก่ เบื่ออาหาร คลื่นไส้อาเจียนจากยาเคมีบำบัด อาการคันจากภาวะคั่งของน้ำดี โรคต่อหิน และกล้ามเนื้อหดเกร็ง แต่ข้อมูลการศึกษาวิจัยในปัจจุบันยังมีไม่มาก อย่างไรก็ตาม กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุขแนะนำให้ใช้น้ำมันกัญชาใน 4 ข้อบ่งใช้ คือ คลื่นไส้อาเจียนจากยาเคมีบำบัด โรคลมชักที่ไม่ตอบสนองต่อการรักษาด้วยยากันชัก กล้ามเนื้อหดเกร็งในผู้ป่วยโรคปลอกประสาทเสื่อม และภาวะปวดเหตุพยาธิสภาพประสาท เนื่องจาก 4 ข้อบ่งใช้นี้มีผลการศึกษาวิจัยมากกว่าโรคอื่น ๆ และสาร THC นี้่ออกฤทธิ์โดยการเข้าจับกับ cannabinoid receptor ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของสารสื่อประสาทในการรักษา ภาวะพิษจากกัญชาเกิดได้ 2 รูปแบบ คือ ภาวะพิษเฉียบพลัน และภาวะพิษเรื้อรัง โดยภาวะพิษเฉียบพลันมักเกิดกับผู้ที่เพิ่งเริ่มใช้กัญชาเป็นครั้งแรก ๆ และภาวะพิษเรื้อรังมักเกิดกับผู้ที่เสพกัญชาเป็นยาเสพติด สำหรับการรักษภาวะพิษจากกัญชาเป็นการรักษาตามอาการยังไม่มียาต้านพิษที่จำเพาะในการรักษา

ในปัจจุบัน ยา กัญชาหรือสารสกัดกัญชาทางการแพทย์ได้รับการอนุญาตให้ใช้รักษาโรคหรือศึกษาวิจัยอย่างถูกกฎหมายแล้ว แต่ตำรับยาจะต้องได้รับการรับรองจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ทั้งยาแผนปัจจุบันและยาแผนไทย สามารถตรวจสอบรายชื่อผลิตภัณฑ์กัญชาทางการแพทย์ได้ที่ <https://www.medcannabis.go.th/ผลิตภัณฑ์กัญชาทางการแพทย์/ยาสารสกัดกัญชา>

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสารสกัดกัญชาทางการแพทย์จะได้รับอนุญาตแล้ว แต่ทุกส่วนของพืชกัญชาทั้งใบ ดอก ยอด ผล รวมทั้งวัตถุดิบหรือสารต่าง ๆ เช่น ยาง น้ำมัน ยังจัดเป็นยาเสพติดอยู่ สิ่งที่ได้รับการยกเว้นมีเพียงสารสกัดในกัญชาเท่านั้น ได้แก่ สาร CBD บริสุทธิ์ มากกว่า หรือเท่ากับ 99% ที่มี THC เจือปนไม่เกิน 0.01% และสารสกัดกัญชาที่มี CBD เป็นหลัก และมี THC ไม่เกิน 0.2%

การใช้สารสกัดกัญชาทางการแพทย์หรือยา กัญชา ไม่มีวางจำหน่ายทั่วไป ไม่สามารถซื้อมาใช้ด้วยตนเองได้ เพราะอาจทำให้เกิดผลข้างเคียงได้หลายอย่าง เพื่อความปลอดภัย ควรใช้ภายใต้การดูแลของแพทย์ผู้เชี่ยวชาญด้านกัญชา หากมีอาการผิดปกติ หรือรู้สึกไม่สบาย ควรเข้าพบแพทย์เพื่อตรวจหาสาเหตุและรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันก่อน เนื่องจากสารสกัดกัญชาทางการแพทย์ได้รับการแนะนำให้ใช้ในกรณีที่การรักษาด้วยยาแผนปัจจุบันไม่ได้ผล หรือใช้เสริมกับยาแผนปัจจุบันเท่านั้น

เอกสารอ้างอิงและภาพอ้างอิงของบทความเรียบเรียงนี้

<https://www.fda.moph.go.th/sites/Narcotics/SitePages/ViewAcademic.aspx?IDitem=1>

<https://today.line.me/th/v2/article/oYPL6p>

<https://www.medcannabis.go.th/>

<http://www.wongkarnpat.com/viewpat.php?id=2972>

<https://pharmacy.mahidol.ac.th/th/knowledge/article/453>

<https://hd.co.th/interesting-cannabis-medicinal-properties>

<https://www.rama.mahidol.ac.th/ramachannel/>

<https://www.medcannabis.go.th/>

<https://hdmall.co.th/c/cannabis-based-medicine>

<https://www.medcannabis.go.th/ผลิตภัณฑ์กัญชาทางการแพทย์/ยาสารสกัดกัญชา>

ประสบการณ์ นนร. ไทยในต่างแดน

สาธารณรัฐเกาหลี

ตอนที่ ๗ เตะอามบ

จ.ท.ศนบุรณณ์ เชื้อมสันเทียะ

ในตอนที่แล้วผมได้เล่าประสบการณ์การไปทัศนศึกษาที่เกาะเชจู การฝึกภาคสนามฤดูร้อน ชั้นปีที่ ๒ การท่องเที่ยวเมืองทางใต้ระหว่างปิดเทอมฤดูร้อน การไปทัศนศึกษาที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และการฝึกภาคฤดูหนาวที่แสนหนาวเหน็บ สำหรับตอนสุดท้ายในฉบับนี้ ผมจะมาเล่าประสบการณ์ชีวิต ในชั้นปีที่ ๓ การฝึกภาคสนามฤดูร้อนชั้นปีที่ ๓ การไปทัศนศึกษา ณ แดนซามูโร (ญี่ปุ่น) การพบปะเกิร์ลกรุ๊ป ยอดนิยมของเกาหลีใต้ ปีสุดท้ายกับบทบาทการเป็นพี่ใหญ่ชั้นปีที่ ๔ การฝึกภาคสนามฤดูร้อนชั้นปีที่ ๔ การไปทัศนศึกษาทวีปยุโรป และการอำลา Korea Military Academy ขอเชิญผู้อ่านทุกท่านติดตามการถ่ายทอด ประสบการณ์ที่สนุกสนาน โหด มั่น ก้นต่อนะครับ

ประสบการณ์นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๓

การเป็นนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๓ ก็หมายถึง เวลาในการอยู่ที่ประเทศนี้ก็จะเหลือน้อยลงไปทุกที ช่วงที่มาแรก ๆ เคยคิดในใจว่า “ทำไมเวลาถึงเดินช้าจัง” แต่พอได้มาอยู่จุดนี้แล้วกลับคิดว่า “ทำไมเวลาถึงเดินเร็วจัง” ตามที่ผมเคยกล่าวไว้ ในตอนที่ ๒ ว่าบทบาทของชั้นปีที่ ๓ เปรียบเสมือน “แม่” คอยดูแลส่งอาหารเสริมหรืออาหารว่างในช่วงการสอบ คอยจัดเตรียมสถานที่เวลาฝึกงานเลี้ยงภายในหมู่ หากพูดถึงเวลาและความสะดวกสบายแล้ว ในหมู่นักเรียนนายร้อยกล่าวกันว่า ชั้นปีที่ ๓ เป็น

ช่วงที่ดีที่สุด เพราะว่าเริ่มโตแล้วจึงไม่ค่อยมีใครมายุ่งหรือรบกวนมากนัก เรื่องการเรียนนั้น ถึงแม้ว่าจะมีการเรียนวิชาในสาขาเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้ยากมากมาย เพราะเป็นวิชาสาขาที่ตนเองถนัดเป็นส่วนใหญ่ ในช่วงเดือนมีนาคม ผมได้มีโอกาสไปเยี่ยม “น้องแจน” นักเรียนพยาบาลทหารอากาศที่รับทุนพยาบาลทหารเกาหลีใต้คนแรกของประเทศไทยที่เพิ่งมาเข้าเรียนชั้นปีที่ ๑ ที่ Korea Armed Forces Nursing Academy

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

(KAFNA) ที่เมืองแทจ็อน^๑ โดยนั่งรถไฟความเร็วสูงเกาหลี (KTX) ไป ผมเข้าใจความรู้สึกของการเป็นนักเรียน
ชั้นปีที่ ๑ เป็นอย่างดี ว่าจะรู้สึกเหงา โดดเดี่ยว ว่าเหว่อยากสื่อสารแต่ก็สื่อสารไม่ได้ โดยเฉพาะยิ่งเมื่อเป็นคนไทย
เพียงคนเดียวในโรงเรียน ดังนั้นผมจึงได้พารุ่นน้องไปเยี่ยมเพื่อให้กำลังใจน้องจนให้มีพลังใจในการใช้ชีวิตต่อไป

สำหรับการทัศนศึกษาภายในประเทศปี
นี้ได้เลื่อนเข้ามาเป็นหัวกลางเดือนเมษายน จากปกติจะเป็น
ช่วงก่อนหรือหลังการฝึกภาคสนามฤดูร้อน (ประมาณเดือน
กรกฎาคม-สิงหาคม) เพราะช่วงนั้นเป็นฤดูร้อนของ
ประเทศเกาหลีใต้ซึ่งจะมีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี ในครั้งนี้
นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๓ ได้ไปทัศนศึกษาที่เกาะแบงยองโด
ซึ่งเป็นจุดตะวันตกสุดของเกาหลีใต้ ใช้เวลาเดินทางโดยเรือ
ขนาดใหญ่จากเมืองอินชอนประมาณ ๔ ชั่วโมง เกาะแห่งนี้
เคยเป็นหนึ่งในสมรภูมिरบที่ดุเดือดในช่วงสงครามเกาหลี และ
เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ บริเวณฝั่งทิศตะวันตก
เฉียงใต้ของเกาะ ได้เกิดเหตุเรือโซนน^๒ ระเบิดบริเวณใต้ท้องเรือ
ก่อนไปทางด้านท้าย ส่งผลให้ตัวเรือขาดเป็นสองท่อนและจมลง สำหรับสาเหตุการระเบิดนั้นคาดว่า
อาจเป็นเพราะหุ่นระเบิดหรืออาจเป็นการโจมตีจากรือดำน้ำของประเทศเกาหลีเหนือ เนื่องจากบริเวณนั้น
เป็นพื้นที่ชายแดนซึ่งมีความเปราะบางอย่างมาก แต่เกาหลีเหนือก็ไม่ยอมรับ จนกระทั่งฝ่ายเก็บกู้สามารถ
เก็บกู้เศษซากของตอร์ปิโดที่มีใช้ในกองทัพเรือเกาหลีเหนือขึ้นมาได้ เหตุการณ์นี้ทำให้มีทหารเสียชีวิตทั้งสิ้น
๔๖ นาย หลังจากเกิดเหตุการณ์ ๑ ปี ได้มีการสร้างหอรำลึกทหารผ่านศึกโซนน ๔๖ นาย (The Cheonan
46 Warriors Memorial Tower) พวกเขาจึงได้ไปวางพวงมาลาเพื่อรำลึกถึงทหารผู้กล้าและมีโอกาสเยี่ยม
ชมกองพลน้อยนาวิกโยธินที่ ๖ ฐานบินเฮลิคอปเตอร์ที่อยู่บนเกาะ รวมทั้งยังได้ไปเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยว
ที่น่าสนใจหลายแห่ง เช่น หน้าผากลางทะเล Dumujin ชายหาดหินกรวด Kongdol โบสถ์ศาสนาคริสต์
แห่งที่ ๒ ของเกาหลี

ฝึกภาคสนามฤดูร้อนชั้นปีที่ ๓ (จุดโจมตี กล้าตาย เอีย ๆ)

การฝึกภาคสนามของชั้นปีที่ ๓ แบ่งออกเป็น ๒ หัว
ได้แก่ การฝึกการรบแบบจุดโจมตีขั้นพื้นฐานที่สนามฝึกทงบก^๓
(๒ สัปดาห์) และการฝึกการรบเป็นหมวดของกองทัพบก
เกาหลีใต้และหลักนิยม/ยุทธวิธีการรบของทหารเกาหลีเหนือ
ในระดับกองร้อย/กองพันที่โรงเรียนทหารราบ (๓ สัปดาห์)

^๑ แทจ็อน (Daejeon) เป็นเมืองใหญ่อันดับ ๕ ตั้งอยู่ในภาคกลางของประเทศเกาหลีใต้ เป็นชุมทางรถไฟและทางด่วน และกำลังจะกลายเป็นศูนย์กลาง
ทางด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศเกาหลีใต้ เป็นเมืองแห่งอนาคตและศูนย์กลางวิทยาศาสตร์ชั้นสูง

^๒ เรือโซนน (PCC-772: Cheonan) ขึ้นระวางประจำการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒ โดยจัดอยู่ในชั้น Pohang Class ซึ่งเป็นเรือขนาด ๑,๒๐๐ ตัน
สามารถต่อกรกับภัยคุกคามได้ทั้ง ๓ มิติ คือ ผิวน้ำ อากาศ และใต้น้ำ ทำความเร็วมากที่สุดได้ถึง ๓๒ นอต ผลิตโดยบริษัท Hyundai

^๓ สนามฝึกทงบก (Dongbok Ranger Training Center) เป็นสนามฝึกของโรงเรียนทหารราบ อยู่ในจังหวัดช็อลลาใต้ (Jeollanam-do) ใช้สำหรับ
หลักสูตรการรบแบบจุดโจมตี

โดยปกติ การฝึกการรบแบบจู่โจมของกองทัพเกาหลีใต้จะแบ่งเป็น ๒ หลักสูตรย่อย คือ ๑) ชั้นพื้นฐาน (๒ สัปดาห์) สำหรับกำลังพลที่จะเป็นนายทหารทุกนาย และ ๒) ชั้นผู้ชำนาญการ (๔ สัปดาห์) สำหรับกำลังพลที่สมัครใจ ในส่วนของนักเรียนนายร้อยจะฝึกเพียงหลักสูตรแรก ๒ สัปดาห์ โดยในสัปดาห์ที่ ๑ จะฝึกการข้ามเครื่องกีดขวาง ไม่ว่าจะเป็นเครื่องกีดขวางพื้นฐาน ข้ามภูเขา หรือข้ามลำน้ำ รวมทั้งการโรยตัวด้วยเชือกเร่งด่วน ในสัปดาห์ที่ ๒ จะฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ให้เชี่ยวชาญเพื่อสามารถปฏิบัติการกิจได้อย่างสมบูรณ์แบบแม่ในสภาพอากาศและภูมิประเทศที่เลวร้ายที่สุด เช่น การใช้อาวุธประจำกายและอาวุธประจำหน่วย ทักษะการเอาตัวรอด การเดินทางไกลและการเดินแผนที่เข็มทิศ ทั้งกลางวันและกลางคืน การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การชุ่มโจมตี และการลาดตระเวน

หลังจากที่เหนื่อยกายจากสนามฝึกทางบกมาแล้ว อีก ๓ สัปดาห์ต่อมาก็ต้องมาปวดหัวและเหนื่อยใจที่โรงเรียนทหารราบต่อการเรียนหลักนิยม/ยุทธวิธีการรบของทหารเกาหลีเหนือในระดับกองร้อย/กองพัน สิ่งที่ผมคิดว่ายากในวิชานี้ก็คือ ศัพท์เฉพาะและตำแหน่งของทหารเกาหลีเหนือซึ่งไม่เหมือนกับศัพท์หรือตำแหน่ง

ที่พวกเราคุ้นกัน การเรียนหลัก ๆ จะอยู่ในห้องเรียน ส่วนหลังเลิกเรียนก็มีการออกกำลังกายเป็นส่วนรวม แต่มีช่วงที่สนุกคือ การฝึกการรบเป็นหมวด โดยได้ฝึกการประลองยุทธ์ (Force on Force) ประกอบเครื่องช่วยฝึกยิงด้วยแสงเลเซอร์สำหรับอาวุธทหารราบ หรือ “เลเซอร์ไมล์” (Laser Miles) เป็นการนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ในห้องเรียนมาใช้จริง สามารถสัมผัสได้ถึงความจริงของสนามรบตั้งแต่การวางแผนไปจนถึงทักษะของบุคคล ในการฝึกครั้งนี้สามารถทำการร้องขอ ป. (ปืนใหญ่) และ ค. (เครื่องยิงลูกระเบิด) ได้ด้วย โดยจะมีครูฝึกติดตามแต่ละหมวด ผู้บังคับหมวดสามารถแจ้งพิกัดที่จะทำการยิงให้กับครูฝึกที่ติดตามมา ถ้าพิกัดที่เราแจ้งไปนั้นถูกต้อง ถือว่าฝ่ายตรงข้ามก็จะเสียชีวิตโดยที่ไม่รู้ตัวเลยทีเดียว

ทัศนศึกษา ณ แดนซามูไร (ญี่ปุ่น)

การเดินทางไปทัศนศึกษาที่ประเทศญี่ปุ่นครั้งนี้เป็นการทัศนศึกษาต่างประเทศครั้งที่ ๒ ถัดจากครั้งที่แล้วที่ไปประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ครั้งนี้ผมรู้สึกตื่นเต้นมากกว่าเนื่องจากเป็นประเทศที่อยากไปและรู้สึกว่าเป็นประเทศที่น่าท่องเที่ยว การทัศนศึกษาครั้งนี้จะออกแนวท่องเที่ยวตามสถานที่ที่มีชื่อเสียงเป็นส่วนใหญ่ โดยเริ่มต้นจากเมืองโอซาก้า^๔ เราได้ไปปราสาทโอซาก้า (Osaka Castle) หนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวยอดนิยมที่สุดและเป็นสัญลักษณ์ประจำเมืองนี้ ย่านโดทงโบริ (Dotonbori) เป็นย่านรวมร้านอาหาร ร้านค้า และแหล่งบันเทิงยามค่ำคืนไว้ในที่เดียวกัน เรียกได้ว่า ถ้าใครมาโอซาก้า แล้วไม่มาย่านโดทงโบริก็เหมือนมาไม่ถึง โดยเฉพาะต้องไปถ่ายรูปที่ป้ายไฟกูลิโกะ (Glico Running

^๔ โอซาก้า (Osaka) เป็นเมืองที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่เป็นอันดับ ๒ และมีประชากรมากเป็นอันดับ ๓ ของประเทศญี่ปุ่น และยังเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุดในสามนครเคันซิง (Keihanshin) ตั้งอยู่ในภาคคันไซ (Kansai) บนเกาะฮนชู (Honshu) ในเขตจังหวัดโอซากะ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

Man Sign) ที่มีชื่อเสียงโด่งดังเสมือนเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างของโอซาก้า

ต่อจากนั้นก็ไปเมืองเกียวโต ซึ่งเป็นที่ตั้งเมืองหลวงเก่าที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานและเคยเป็นที่ประทับของจักรพรรดิแห่งญี่ปุ่นมากกว่า ๑,๐๐๐ ปี อารมณ์ก็น่าจะคล้าย ๆ กับจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของบ้านเรา พวกเราได้ไปวัดคิโยะมิซุ (Kiyomizudera) หรือที่คนไทยรู้จักกันในชื่อ วัดน้ำใส ซึ่งเป็นอีกหนึ่งแลนด์มาร์คของเมืองเกียวโตและยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกอีกด้วย ใครที่ชื่นชอบและหลงไหลความสวยงามของเมืองเก่าต้องชอบที่นี่มากแน่ ๆ เมืองต่อไปคือนารา เป็นอีกหนึ่งเมืองท่องเที่ยวยอดนิยมที่อาจไม่ได้คึกคักมากแบบเมืองโอซาก้า ไม่นับวัฒนธรรมจำแบบเมืองเกียวโต แต่เป็นเมืองกึ่งกลางที่มีครบทุกอย่าง ทั้งธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ เป็นเมืองเก่าแก่ที่มีเอกลักษณ์ในแบบของตนเอง พวกเราไปวัดโทไดจิ (Todai-ji) ซึ่งเป็นที่ตั้งของวิหารไดบุทสึเด็น วิหารไม้ขนาดใหญ่ที่สุดในโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกโลกด้านวัฒนธรรมจากยูเนสโก เดินจากวัดโทไดจิมาไม่กี่กิโลนั้นก็พบกับสวนสาธารณะนารา หรือที่คนไทยนิยมเรียกว่า สวนกวางนารา เพราะที่นี่มีกวางจำนวนมากกระจายตัวเดินเล่นอยู่ตามที่ต่าง ๆ สวนแห่งนี้เป็นหนึ่งในสวนสาธารณะเก่าแก่ที่สุดของญี่ปุ่น และกวางที่เมืองนาราไม่ได้ชอบกินผักอย่างที่เราคิด แต่กลับชอบ เชมเบ้^๕ หากต้องการให้อาหารกวางสามารถซื้อได้จากจุดจำหน่ายชมเบ้ที่กระจายอยู่ทั่วไป แต่ตอนให้ขนมต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะวบบรรดากวางเหล่านั้นจะวิ่งกรูมารุมและกระโดดใส่เพื่อแย่งขนมชมเบ้กัน

หลังจากนั้นพวกเราก็เดินทางขึ้นไปเมืองโตเกียวเป็นเมืองสุดท้ายก่อนเดินทางกลับ โดยระหว่างทางได้แวะท่องเที่ยวทะเลสาบอะชิ ซึ่งเป็นทะเลสาบปล่องภูเขาไฟที่มีทิวทัศน์งดงามสามารถมองเห็นภูเขาไฟฟูจิได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ชื่อเสียงในเรื่องจุดชมวิวภูเขาไฟฟูจิแล้ว ยังมีจุดเด่นคือการล่องเรือชมวิวข้ามทะเลสาบด้วยเรือแบบโจรสลัดตะวันตก เมื่อมาถึงเมืองโตเกียว พวกเรามีอาการเหนื่อยล้าจากการท่องเที่ยวมาพอสมควร จึงรู้สึกว่าจะอยากกลับเกาหลีได้แล้ว แต่ในเมื่อการทัศนศึกษายังไม่จบ พวกเราก็ต้องกัดฟันสู้ต่อไป ถ้าผมจำไม่ผิดที่แรกที่พวกเราไปเมื่อมาถึงเมืองโตเกียว คือ ย่านชินจูกุ แหล่งรวมช้อปปิ้งมอลล์ขนาดใหญ่และร้านขายส่งเครื่องใช้ไฟฟ้าที่ใหญ่ที่สุดในญี่ปุ่น โดยมีสถานีรถไฟชินจูกุที่เป็นศูนย์กลางการคมนาคมของย่านนี้และเป็นหนึ่งในสถานีที่คึกคักที่สุดในญี่ปุ่น จากนั้นได้ไปเดินชมรอบ ๆ พระราชวังหลวงซึ่งเป็นประทับหลักของจักรพรรดิญี่ปุ่น วัดเซนโซจิซึ่งเป็นหนึ่งในวัดที่เก่าแก่และเป็นที่ยอมรับมากที่สุดวัดหนึ่ง สวนสาธารณะมิกาสะ ซึ่งมีเรือรบ “มิกาสะ”^๖ จอดเป็นพิพิธภัณฑ์อยู่ในสวนสาธารณะแห่งนี้อีกด้วย

^๕ ชมเบ้ (Senbei) เป็นขนมแป้งกรอบที่คนญี่ปุ่นนิยมรับประทานคู่กับชาอโรน

^๖ มิกาสะ (Mikasa) เป็นเรือรบที่เคยออกปฏิบัติการในสงครามรัสเซีย-ญี่ปุ่น (ปี ๑๙๐๔ - ๑๙๐๕) ซึ่งเป็นยุทธการที่ทั้งโลกต้องตกตะลึงกับความสามารถทางยุทธนาวีของญี่ปุ่นซึ่งสามารถเอาชนะรัสเซีย ประเทศมหาอำนาจในขณะนั้นได้ หลังจากนั้น เรือรบมิกาสะยังได้ร่วมปฏิบัติการกิจสำคัญต่าง ๆ อีกมากมาย

พบปะเกิร์ลกรุ๊ปยอดนิยมของเกาหลีใต้

เมื่อวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้มีพิธีเปิด “ล็อตเต้ เวิลด์ ทาวเวอร์”^๗ ซึ่งระหว่างกลางภาคเรียนที่ ๒ ในปีนั้น อาจารย์และนักเรียนนายร้อยคณะวิศวกรรมโยธาชั้นปีที่ ๓ และ ๔ ได้มีโอกาสไปทัศนศึกษาดูงานที่นี่ เพราะตึกนี้ได้ก่อสร้างด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง ได้รับการออกแบบสถาปัตยกรรมและโครงสร้างโดยบริษัทจากประเทศสหรัฐอเมริกา การขึ้นไปชั้นบนสุดนั้นสามารถขึ้นไปได้ด้วยลิฟต์ที่ใช้เวลาเพียงไม่ถึง ๑ นาที เมื่อขึ้นไปชั้นบนสุดแล้ว สามารถมองเห็นทะเลนอกเมืองอินชอนไปทางทิศตะวันตก หรืออ่าววาซันทางทิศใต้ นอกจากนี้ชั้นล่างของตึกยังมีฟังก์ชันต่าง ๆ เช่น ที่อยู่อาศัย (โรงแรม) พื้นที่สำนักงาน และแหล่งช้อปปิ้งต่าง ๆ มากมาย

เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ วง Red Velvet^๘ ได้มาถ่ายทำรายการที่ Korea Military Academy ทางโรงเรียนจึงให้แต่ละกองร้อยเลือกตัวแทนไปเป็นผู้ชมในระหว่างการถ่ายทำรายการ ด้วยความที่ฉันมีความเป็น “ติ่งเกาหลี” อยู่ในตัว ฉันจึงต้องการเข้าร่วมการถ่ายทำนั้นเพื่อทำตามหนึ่งในความฝันที่จะได้เห็นไอดอลตัวเป็น ๆ ก่อนจบการศึกษา การคัดเลือกดำเนินไปอย่างเข้มข้น เพราะวง Red Velvet เป็นวงที่มาแรงและโด่งดังในขณะนั้น และฉันก็โชคดีสามารถผ่านการคัดเลือกไปเป็นหนึ่งในผู้ชมได้ ประกอบกับ ณ เวลานั้น วง Red Velvet ได้ออกอัลบั้มใหม่ ซึ่งปกติ (ในช่วงนั้น) ฉันจะซื้ออัลบั้มเก็บไว้อยู่แล้ว จึงนำใส่กระเป๋าเรียนติดตัวไปในขณะถ่ายทำรายการด้วย เมื่อผมได้เห็นสมาชิกวง Red Velvet ด้วยตาตัวเอง ในช่วงที่เดินเข้ามาในสถานที่ถ่ายทำรายการ ความรู้สึกคือ “ว้าวว! ดูดีกว่าในทีวีซะอีก” การถ่ายทำดำเนินไปตามสคริปต์ที่โปรดิวเซอร์ได้จัดเตรียมไว้ เมื่อถึงเวลาพัก ฉันไม่รู้คิดอะไรอยู่จึงได้หยิบอัลบั้มล่าสุดของวง Red Velvet ออกมาชูขึ้นราวกับกำลังดูคอนเสิร์ต และเพื่อนเกาหลีใต้บางคนก็ทำแบบผมเช่นกัน พิธีกรบนเวทีได้สังเกตเห็นพวกเรา จึงได้เชิญเราขึ้นไปรับลายเซ็นแบบสด ๆ จากมือสมาชิกทั้ง ๕ คนของวง Red Velvet เนื่องจากผมเป็นคนไทยจึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษ โดยเมื่อสมาชิกของวงทราบว่าผมเป็นคนไทย จึงได้พูดทักทายว่า “สวัสดีค่ะ” พร้อมทั้งเล่าว่าเพิ่งกลับจากการไปถ่ายทำรายการที่ประเทศไทยและชอบอาหารไทยมากอีกด้วย จึงหวนนั้นผมก็พยายามรวบรวมสติเท่าที่มีพูดคุยสั้น ๆ กับสมาชิกของวง หลังจากพูดคุยและได้รับลายเซ็นแล้ว ก็กลับมานั่งที่เดิมเพื่อเป็นผู้ชมที่ติดต่อไปแต่ในใจคือรู้สึกดีมาก ถ้าใครเป็นติ่งเกาหลีก็น่าจะเข้าใจความรู้สึกของผมได้ดี

^๗ ล็อตเต้ เวิลด์ ทาวเวอร์ (Lotte World Tower) เป็นตึกสูง ๑๒๓ ชั้น (๕๕๕ เมตร) ซึ่งเป็นตึกที่สูงที่สุดในเกาหลีใต้ และมีความสูงเป็นลำดับ ๕ ของโลก

^๘ Red Velvet เป็นเกิร์ลกรุ๊ปที่มีสมาชิก ๕ คน ภายใต้ SM Entertainment

ปีสุดท้ายกับบทบาทการเป็นพี่ใหญ่ชั้นปีที่ ๔

วันเวลาได้ผ่านไปอย่างรวดเร็ว จนกระทั่งมาถึงชั้นปีที่ ๔ ซึ่งเป็นพี่ใหญ่สุดและเป็นปีสุดท้ายที่ Korea Military Academy ในบทบาทของ “พ่อ” ที่จะต้องคอยดูแลครอบครัวเล็ก ๆ (หมู่) ในภาคเรียนที่ ๑ ผมได้รับตำแหน่งหัวหน้าหมู่ มีลูกหมู่ทั้งหมด ๗ คน (ชั้นปีที่ ๑ จำนวน ๒ คน ชั้นปีที่ ๒ จำนวน ๒ คน และชั้นปีที่ ๓ จำนวน ๓ คน) โดยหนึ่งในนั้นเป็นน้องนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๑ จากประเทศไทย ปีนี้เป็นปีที่แปลกใหม่สำหรับนักเรียนนายร้อยต่างชาติชั้นปีที่ ๑ ที่ให้อยู่กองร้อยเดียวกับรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๔ จากประเทศเดียวกัน

ซึ่งเดิมจะให้แยกกัน โดยปีนี้มีเหตุผลว่านักเรียนนายร้อยต่างชาติชั้นปีที่ ๑ เมื่อเข้ามาใหม่จะยังปรับตัวได้ไม่ดีหรือปรับตัวได้ช้า จึงให้อยู่ใกล้ ๆ กับรุ่นพี่ชั้นปีที่ ๔ ชาติเดียวกันเพื่อจะได้ช่วยเหลือในการปรับตัว ซึ่งผมก็เห็นด้วย เพราะปกติการที่รุ่นพี่-รุ่นน้องนักเรียนนายร้อยจากชาติเดียวกันจะได้พบกันในวันธรรมดาถือเป็นเรื่องยาก ในระหว่างที่เป็นหัวหน้าหมู่นั้นผมก็พยายามใช้ชีวิตนักเรียนชั้นปีสุดท้ายอย่างคุ้มค่าที่สุดโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถทำด้วยกันเป็นหมู่ได้ เช่น การไปทัศนศึกษาเป็นหมู่บริเวณรอบ ๆ Korea Military Academy ร่วมงานวันสถาปนา

โรงเรียน ดุละครเวที้ เป็นต้น เหตุผลที่ผมอยากร่วมกิจกรรมมาก ๆ คือเพื่อจะได้ถ่ายรูปเก็บไว้ เพราะเมื่อผมจบการศึกษาแล้ว คงจะไม่สามารถจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ครบถ้วน เมื่อเวลาผ่านไป หากได้กลับมาดูรูปถ่ายอีกครั้ง จะทำให้ผมสามารถจดจำเรื่องราวและเหตุการณ์เหล่านั้นได้ เช่นเดียวกับขณะที่ผมกำลังเขียนบทความนี้ผมก็กลับไปดูรูปต่าง ๆ ที่ผมถ่ายไว้ แล้วนำประสบการณ์เหล่านั้นมาถ่ายทอดผ่านตัวหนังสือ และแล้วการใช้ชีวิตในภาคเรียนที่ ๑ ของชั้นปีที่ ๔ ก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว

การฝึกภาคสนามฤดูร้อนชั้นปีที่ ๔ และการทัศนศึกษา ณ ดินแดนยุโรปการฝึกภาคสนามฤดูร้อนในปีนี้ค่อนข้างพิเศษกว่าทุกปีเพราะมีการฝึกการประลองยุทธ์ (Force on Force) ประกอบ “เลเซอร์ไมล์” ที่ Korea Combat Training Center (KCTC)^๙ ซึ่งการฝึกเช่นนี้ไม่มีการจัดในตารางการฝึกภาคสนามฤดูร้อนมานานเกือบ ๑๐ ปี หากจะกล่าวถึงภารกิจของ KCTC โดยสังเขป คือ เป็นสนามฝึกการรบเสมือนจริงของกองทัพเกาหลีใต้ โดยสามารถทำการฝึกได้ใหญ่สุดในระดับกองพลน้อย ซึ่งประเทศที่สามารถฝึกได้ถึงระดับกองพลน้อยได้ นอกจากเกาหลีใต้แล้วก็มีเพียงสหรัฐอเมริกาและอิสราเอลเท่านั้น สำหรับผมซึ่งเป็นนักเรียนนายร้อยต่างชาติ ก็นับเป็นโอกาสดีที่ได้เห็นนวัตกรรมและ

^๙ Korea Combat Training Center (KCTC) เป็นหน่วยฝึกอบรบระดับกองพลน้อยที่อยู่ในกองบัญชาการศึกษากองทัพบก จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๕ ในเมืองอินเจกุน (Inje-gun) จังหวัดคังวอนโด (Gangwon-do)

เทคโนโลยีของประเทศเกาหลีใต้ ในการฝึกโดยปกติจะแบ่งกำลังพลของ KCTC และกำลังพลจากหน่วย

เหมือนกองทัพเกาหลีเหนือ ไม่ว่าจะเป็นกลยุทธ์ เครื่องแต่งกาย หรืออาวุธยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ส่วน กำลังพลของหน่วยที่มารับการฝึกเป็นทหารฝ่าย เกาหลีใต้ จากนั้นก็จำลองสถานการณ์การสู้รบ กันโดยจะผลัดกันเป็นฝ่ายรุกและฝ่ายรับตามเวลา ที่กำหนด แต่การฝึกในครั้งนี้แตกต่างออกไป โดย ทั้งสองฝ่ายจะเป็นการผสมกันระหว่างกำลังพลของ KCTC และนักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ อย่างละครึ่ง

เพื่อให้มีขีดความสามารถในการสู้รบที่เท่าเทียมกัน เพราะการจัดการฝึกแบบปกติของ KCTC นั้น ผู้บังคับบัญชา มองว่านักเรียนนายร้อยจะไม่ได้ประโยชน์จากการฝึกเท่าที่ควร จึงให้แบ่งฝ่ายแบบคละกัน เพื่อให้เหล่า นักเรียนนายร้อยได้พูดคุย/แลกเปลี่ยนประสบการณ์กับกำลังพลของ KCTC ก่อนเริ่มการฝึกจะมีการปรับศูนย์-อาวุธประจำกาย เตรียมยุทธโธปกรณ์ รวมทั้งแจกจ่าย MRE (Meal Ready-to-Eat) ให้เพียงพอสำหรับการฝึก โดยจะผลัดกันเป็นฝ่ายโจมตีและฝ่ายตั้งรับตามระยะเวลาที่กำหนด คือในเวลากลางวัน (ก่อนพระอาทิตย์ตก) จะเป็นการออกคำสั่ง (เตือน/ยุทธการ) และการเตรียมตัว สถานการณ์จะเริ่มขึ้นเมื่อพระอาทิตย์ใกล้ลับขอบฟ้า เพื่อให้ใกล้เคียงกับสถานการณ์ในสนามรบให้มากที่สุด

ช่วงปิดเทอมฤดูร้อนครั้งสุดท้ายของนักเรียนนายร้อย จะเป็นการทัศนศึกษาที่ท่องเที่ยวด้วยตนเอง ซึ่งต้อง ทำแผนการท่องเที่ยว วางแผนการเดินทาง และจองที่พักเอง โดยที่ Korea Military Academy เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้ ประมาณ ๒ ล้านวอน (๖ หมื่นบาท) เราสามารถเลือกได้ว่า จะไปทวีปยุโรปหรือประเทศสหรัฐอเมริกา และต้องจับกลุ่ม กับเพื่อนประมาณ ๒-๔ คน ภายใต้งบเงินที่ว่าจะต้องไป ทัศนศึกษาในสถานที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ ทางสงครามอย่างน้อย ๑ แห่งและใช้เวลาไม่เกิน ๒ สัปดาห์ ผมและเพื่อนชาวเกาหลีอีก ๒ คนเลือกไปทวีปยุโรป

คือสวิตเซอร์แลนด์กับอิตาลี เริ่มต้นการเดินทางโดยเครื่องบินจาก สนามบินอินชอนมาลงที่เมืองซูริค ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จากนั้น ท่องเที่ยวโดยรถไฟไปยังเมืองลูเซิร์นและเมืองอินเตอร์ลาเคน ในระหว่างที่นั่งรถไฟ พวกเราก็ได้ชมความสวยงามของทิวทัศน์ ธรรมชาติตลอดการเดินทาง ดังนั้นถ้าใครชอบท่องเที่ยวแบบเน้น ธรรมชาติที่สวยงามตระการตา ผมขอแนะนำประเทศสวิตเซอร์แลนด์ จากนั้นก็นั่งรถไฟข้ามไปประเทศอิตาลี ลงที่เมืองมิลานก่อน เพื่อเปลี่ยนเส้นทางรถไฟไปท่องเที่ยวที่เมืองเวนิส ต่อจากนั้นก็ไป เมืองฟลอเรนซ์ เมืองปิซา กรุงโรม และนครรัฐวาติกัน ตามลำดับ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ถ้าใครชื่นชอบด้านศิลปะ ที่อิตาลีมีพิพิธภัณฑ์และผลงานชิ้นเอกให้ได้ชมอย่างเต็มที่ ดังนั้น คนรักศิลปะ จึงไม่ควรพลาดที่จะมาเที่ยวที่ประเทศนี้

ลาแล้ว Korea Military Academy

ในภาคเรียนที่ ๒ ผมได้เปลี่ยนตำแหน่งนักเรียน- บัณฑิตบัญชาจากหัวหน้าหมู่ไปเป็นฝ่ายอำนวยการกองพัน (ผอ.๔) มีหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับการส่งกำลังบำรุงของกองพัน นักเรียนที่ ๑ ในภาคเรียนสุดท้ายนั้น ผมพยายามใช้ชีวิต ให้มีความสุขมากที่สุดโดยไม่ให้กระทบต่อการเรียน ผม ไปชมคอนเสิร์ตต่าง ๆ ทั้ง คอนเสิร์ตแทเยอน (Tayeon) คอนเสิร์ตแบล็ก핑크 (Blackpink) และคอนเสิร์ตไซ (Psy) โดยคอนเสิร์ตแทเยอนและคอนเสิร์ตแบล็ก핑크 ใช้เงินตัวเอง จ่าย แต่คอนเสิร์ตไซ เพื่อนชาวเกาหลีใต้ซื้อบัตรเข้าชม ให้เป็นของขวัญวันเกิด นอกจากนี้ยังได้พาน้อง ๆ นักเรียนนายร้อยไทยไปตั้งแคมป์ ถ่ายรูปรวม และเข้าร่วม รายการวิ่งมาราธอน (๔๒ กิโลเมตร) ในฤดูหนาวอีกด้วย

วันเวลาผ่านไปไวเหมือนโกหก และแล้วก็มาถึงช่วงที่ผมจะจบการศึกษาจาก Korea Military Academy ตลอดระยะเวลาที่อยู่ประเทศนี้มาประมาณ ๕ ปี (สถาบันสอนภาษา ๑ ปีและ KMA ๔ ปี) ทำให้

ผมได้รับประสบการณ์ที่หลากหลายมากมาย ไม่ว่าจะสุขหรือ ทุกข์ ตลอดจนความท้าทายหลายรูปแบบ สิ่งเหล่านั้นทำให้ผม รู้สึกผูกพันกับประเทศนี้ แน่ใจว่าทุกประเทศมีทั้งข้อดีและ ข้อเสีย มีความเหมือนที่แตกต่างกันออกไป แต่ผมได้รับการอบรม สั่งสอนมาเสมอว่าให้จดจำแต่สิ่งที่ดี อะไรที่ไม่ดีก็ให้ทิ้งไว้ที่เดิม ของมัน การมาที่นี่ทำให้ผมมีความรับผิดชอบมากขึ้น ตรงต่อเวลา รักษาคำพูด มีเหตุผล ตัดสินใจด้วยตนเอง ได้เห็นโลกหลาย ๆ มุม ที่แตกต่างออกไป ได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ผมเปรียบเสมือนกับ

เป็นกบที่ถูกดึงออกจากกะลาและเคยเสียใจที่ต้องทิ้งกะลาไป (ตอนแรกผมไม่ได้ตั้งใจจะไปเรียนต่างประเทศ) แต่ก็ได้เรียนรู้ประสบการณ์ชีวิตหลายรูปแบบเพิ่มขึ้นมาแทน

ผมหวังว่าประสบการณ์ที่ผมได้ถ่ายทอดแบ่งปันมาทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านบ้างไม่มาก ก็น้อย ทำಯที่สุดนี้ ผมขอขอบพระคุณคุณแม่ของผมที่กรุณาช่วยตรวจสอบการใช้คำเชื่อมโยงระหว่างประโยค การพิสูจน์อักษร และขอบพระคุณผู้บังคับบัญชาทุกท่านที่กรุณามอบโอกาสอันมีค่านี้ ขอบพระคุณผู้อ่านทุกท่าน มากครับ หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ผมรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ผมต้องขออภัยทุกท่านไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบพระคุณ และสวัสดีครับ

นักเรียนนายร้อยไทย ในสหรัฐอเมริกา (ตอนจบ)

ร.ท.คมกริช กองม่วง

ในฉบับที่แล้วการเดินทางของเราเปรียบเสมือนการขึ้นเครื่องออกผจญภัยไปด้วยกัน
ผมพาทุกท่านเริ่มเดินทางตั้งแต่การได้รับทุนการศึกษาจากกองทัพบก ได้พบปะนักเรียนทุนรัฐบาลอื่น ๆ
ที่ออกไปเผชิญโลกกว้างด้วยกัน โดยชีวิตในต่างแดนแห่งแรกของพวกเราที่เราได้เรียนรู้บทเรียนของชีวิต
ในหลาย ๆ ด้านคือ Summer Program ณ Brewster Academy รัฐ New Hampshire ที่นี่เราได้
เรียนรู้เรื่องระบบการดูแลนักเรียนเกี่ยวกับ Culture Shock และเรื่องแนวทางหรือวิธีการพัฒนาภาษา
อังกฤษในด้าน Listening Speaking Reading และ Writing แล้วเราก็นำเครื่องของพวกเราลงจอดพักกัน
ชั่วคราว เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการผจญภัยไปกับบทเรียนถัดไปของชีวิตนักเรียนนายร้อยต่างประเทศ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

การผจญภัยต่อจากนี้คือการจบ Summer Program จาก Brewster Academy แล้วไปศึกษาต่อ ณ Wyoming Seminary College Preparatory School รัฐ Pennsylvania และกระบวนการเตรียมตัวเพื่อตามล่าความฝันในการสอบเข้า The United States Military Academy at West Point รัฐ New York หรือที่หลาย ๆ ท่านรู้จักกันในนามโรงเรียนนายร้อย West Point นั่นเอง

ขณะนี้เครื่องของเราได้ทำการปักเครื่องเพียงพอและพร้อมทะยานสู่โลกของการเรียนรู้ต่อแล้ว อย่างไรก็ตาม ผม ในฐานะไกด์นำทางของเครื่องบินลำนี้ ขออนุญาตเน้นย้ำอีกครั้งถึงกฎเหล็กของพวกเราในการเดินทาง ๒ ข้อคือ

๑. ประสบการณ์ บทเรียน มุมมอง และข้อคิดต่าง ๆ เหล่านี้เป็นมุมมองส่วนตัวของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่เกี่ยวกับโรงเรียนเตรียมทหาร โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า โรงเรียนนายร้อย West Point กองทัพบก สถาบันหรือองค์กรอื่น ๆ แต่อย่างใด ถ้ามีหัวข้อใดหรือประเด็นใดที่ทำให้ผู้อ่านสงสัย เกิดคำถาม หรือแม้กระทั่งเกิดความรู้สึก ขุ่นเคืองใจ ผู้เขียนขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว
๒. ปลายทางไม่ได้เป็นคำตอบทั้งหมดของการใช้ชีวิต ระหว่างทางต่างหากที่มีคุณค่า ทำให้เราได้เรียนรู้ สะท้อน ทบทวน และเติบโต ฉะนั้นร่วมเรียนรู้และแลกเปลี่ยนมุมมองไปด้วยกันนะครับ

คาดว่าทุก ๆ ท่านคงพร้อมออกเดินทางกันต่อแล้ว ขอให้ทุกท่านรัดเข็มขัด เลือกตำแหน่งที่นั่งให้รู้สึกสบาย และผ่อนคลายและ Enjoy the remaining trip ครับ!

จาก New Hampshire สู่ Pennsylvania

“กริ่งง กริ่งง กริ่งง” เสียงนาฬิกาปลุกของผมหดงขึ้นตอน ๐๕.๓๐ น. ผมจัวเจียดขึ้นมาเข้าห้องน้ำทำธุระส่วนตัวพร้อมกับความคิดในหัวว่า “นี่จะเป็นครั้งสุดท้ายที่จะได้ใช้ห้องน้ำห้องนี้ในฐานะนักเรียนทุน TS55 ของ Summer Program แล้ว” เพราะวันนี้ผมต้องเดินทางไปที่ Wyoming Seminary College Preparatory School รัฐ Pennsylvania ซึ่งช่วงนั้นเข้าสู่เดือนตุลาคม เป็นช่วงที่ฤดูกาลผลัดเปลี่ยนจาก Summer เข้าสู่ Fall หรือฤดูใบไม้ร่วง อุณหภูมิเริ่มลดลงจากฤดูร้อน ใบไม้เริ่มจะเปลี่ยนสีจากสีเขียวขจีเป็นสีส้มปนเหลือง พร้อมทั้งจะสลัดใบเพื่อเข้าสู่

ฤดูหนาวห้วงปลายปี ช่างตอกย้ำความรู้สึก
ของผมนั่นเหลือเกินที่จะต้องไปเผชิญกับการ
เปลี่ยนแปลงอีกครั้งในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นสถานที่
เพื่อน สภาพแวดล้อม ผมไม่รู้ว่าจะต้องไปเจอ
กับอะไรข้างหน้า ทั้งตื่นเต้นและประหม่าไป
พร้อม ๆ กัน อย่างไรก็ตาม ผมทำอะไรไม่ได้
นอกจากบอกกับตัวเองว่า “มา ! อะไรก็ช่าง
เข้ามาเลย พร้อมลุยเสมอ” เมื่อแต่งตัวเสร็จก็หยิบ
กระเป๋าเดินทางสองใบแล้วก็เปิดประตูเพื่อออก
ไปขึ้นรถ

เมื่อประตู้ออกผมก็เห็น Nichole ยืนรออยู่แล้ว Nichole เป็น Teacher
Assistanct (TA) ซึ่งเป็นคนที่จะขับรถไปส่งผมที่สนามบินวันนี้ ระหว่างทาง Nichole ชวนผม
คุยตลอดทาง ทำให้อีกใจหนึ่งก็ยังไม่อยากรีบจาก Brewster Academy ไป ผมคงคิดถึง
เพื่อน ๆ TS55 TA และ Staff ทุกคนมากแน่เลย ผมเป็นคนแรก ๆ ที่ต้องจาก Summer
Program ไปก่อนใครเนื่องจาก Wyoming Seminary เปิดเทอมเร็ว เมื่อเดินทางมาถึงสนามบิน ผมก็
หันมาโบกมือลา Nichole และก็รีบเดินเข้า Gate ไปรอขึ้นเครื่อง ระหว่างที่นั่งรอก็ฟังเพลงเพื่อให้
ตนเองรู้สึกดีขึ้นไม่ถึงครึ่งชั่วโมงก็ได้เวลาขึ้นเครื่อง

ผมเดินทางถึง Pennsylvania ประมาณช่วงเย็น ก็มีรถบัสโรงเรียนมารอรับ ตลอดทาง
จากสนามบินไปที่ Wyoming Seminary ผมรู้สึกว่ารัฐนี้มีความเป็นเมืองมากกว่า New Hampshire แต่
ก็มีต้นไม้ตามรายทางตลอด รัฐนี้ก็เป็นรัฐที่บรรยากาศสวยงามอีกรัฐหนึ่ง เมื่อถึง Wyoming Seminary
ก็มีนักเรียนชาวอเมริกันชั้น ม.๖ จำนวน ๔ คน รอต้อนรับ Sarah Anna Lisa และ Tom ซึ่งทั้งหมด
กล่าวต้อนรับอย่างอบอุ่นและยื่นตารางปฏิทินเทคให้ผม หลังจากนั้น Tom ก็พาผมเดินเข้าหอพัก
เพื่อนำของไปเก็บบนห้อง และผมก็ได้เจอ James
รูมเมตชาวอเมริกัน James สูงประมาณ ๑๗๐ ซม.
แต่ดูแล้วรู้ทันทีว่าออกกำลังกายเป็นประจำ
James ทักทายผมอย่างเป็นกันเอง และเราก็
ทำความรู้จักกันคร่าว ๆ ทำให้ผมทราบว่าพ่อ
และพี่ชายของ James จบ West Point แต่
James อยากเป็น Navy Seals จึงตั้งใจ
จะสมัครเข้า Annapolis (United states
navel academy)

Life at Wyoming Seminary College Preparatory School

ที่ Wyoming Seminary มีทั้งนักเรียนที่ไปกลับและนักเรียนที่อยู่ประจำ ซึ่งหอพักของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงแยกจากกันแต่ไม่ไกลกันมาก พื้นที่ของโรงเรียนมีขนาดปานกลาง และมีทุกอย่างครบวงจรไม่ว่าจะเป็นตึกเรียน สนามกีฬากลางแจ้ง โรงยิม ห้องฟิตเนส สระว่ายน้ำ และอีกหลายอย่าง แต่หนึ่งอย่างที่เป็นจุดเด่นคือมีนักเรียนจากหลากหลายเชื้อชาติ เป็นโรงเรียนเอกชนที่ค่าเทอมสูง ครอบคลุมเศรษฐกิจต่างชาติที่ต้องการส่งลูกไปรับการศึกษาในสหรัฐฯ หลาย ๆ ครอบครัวก็ส่งลูกมาเรียนที่นี่

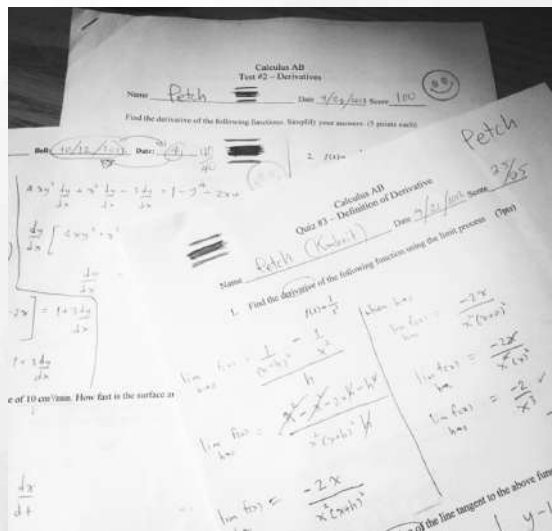
ผมได้เจอเพื่อนที่ดี ๆ หลายคน ที่ Wyoming Seminary ซึ่งปัจจุบันก็ยังติดต่อกันและแลกเปลี่ยนมุมมองต่าง ๆ ระหว่างกันเรื่อยมา นอกจาก James ที่เป็นรูมเมทผมแล้ว ก็มี Nick A.J. และ Grigor ที่สนิทกันมากจนเปรียบเสมือนได้ว่าเป็นพี่ชายและน้องชาย คอยดูแลซึ่งกันและกัน James A.J. และ Nick ต้องการเข้า Annapolis ส่วน Grigor มาจากประเทศ Georgia ฝันอยากเป็นนักบิน จึงสมัครสอบเข้า (United States Naval Academy) พวกเขาช่วยกันเรียน พากัน Hang out และทำกิจกรรมต่าง ๆ มากมาย สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จากชีวิตช่วงที่อยู่ Wyoming Seminary มีอยู่ ๒ เรื่องหลัก ๆ ด้วยกันคือ

๑. ค่านิยมในด้านระบบการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา

๒. Work hard, Play hard เพื่อไปให้ถึงฝัน

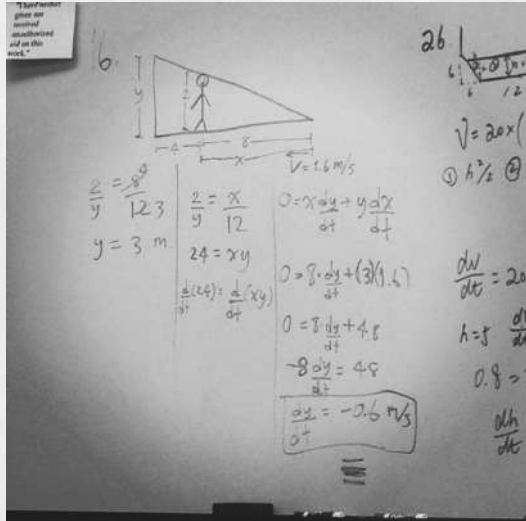
เรื่องเหล่านี้ผมได้ทราบข้อมูลและได้สัมผัสมาบ้างคร่าว ๆ แล้วตั้งแต่อยู่ที่ Summer Program แต่ที่ Wyoming Seminary นี้เป็นชีวิตจริงอีกรูปแบบหนึ่งที่เข้มข้นกว่าและท้าทายกว่าเดิม เพราะผมเป็นนักเรียนไทยเพียงคนเดียวในโรงเรียน มาดูกันครับว่าเรื่องเหล่านี้สอนอะไรผมบ้าง

ค่านิยมในด้านระบบการศึกษาของประเทศสหรัฐอเมริกา

ขณะที่ศึกษาอยู่ในประเทศไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาจนจบโรงเรียนเตรียมทหาร จุดเด่นของค่านิยมด้านการศึกษาของประเทศไทยที่ผมสังเกตเห็นคือเรื่องวิธีการเรียนในห้องเรียนและการแยกกิจกรรมจากการเรียนอย่างชัดเจน

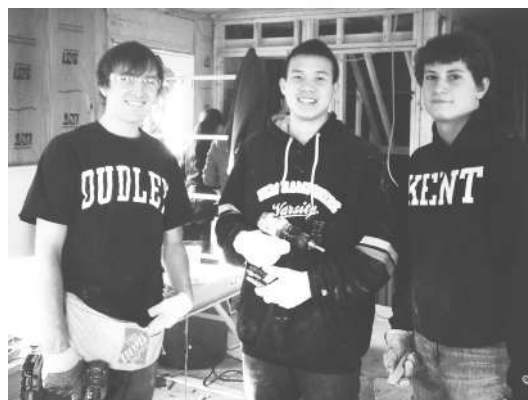
ในประเด็นแรก ผมคุ้นชินกับการศึกษาในเชิงการตรวจสอบตารางเรียนว่าวันไหนเรียนวิชาอะไร ตึกไหน ห้องเรียนไหน แล้วเราก็ไปห้องเรียนตามตาราง เมื่อเริ่มเรียนอาจารย์ก็สอนเนื้อหาในแต่ละคาบ นักเรียนฟังและทำตาม จากนั้น

อาจารย์ก็จะให้การบ้านหรือแบบฝึกหัดกลับมาทำ เพื่อฝึกฝน สร้างความชำนาญ ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้น ๒ ระดับคือจากอาจารย์ในห้องเรียน และจากการทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดหลังเรียน

อย่างไรก็ตามการศึกษาในประเทศสหรัฐอเมริกา ค่อนข้างแตกต่างจากบ้านเรา นอกจากตารางเรียนที่เราต้องทราบวิชา วัน เวลา และสถานที่เรียนแล้ว เราต้องดู Syllabus ก่อนเรียนด้วย ซึ่งจะอธิบายว่าวันไหนเรียนหัวข้ออะไร จุดประสงค์ของการเรียนในแต่ละครั้งคืออะไร และที่สำคัญที่สุดคือต้องอ่านเนื้อหาในหนังสือเล่มไหน หน้าใด ก่อนเข้าเรียน

จึงสำคัญมากที่เราต้องอ่านเนื้อหาก่อนเข้าเรียน เมื่อถึงเวลาในห้องเรียนอาจารย์จะสอนในลักษณะการกระตุ้น การแลกเปลี่ยนความคิดในห้องเรียน ทำให้ผมเห็นว่าแม้แต่อ่านเรื่องเดียวกัน นักเรียนแต่ละคนยังสามารถตีความได้อย่างหลากหลาย นอกจากความรู้ทางเนื้อหาแล้ว เรายังได้ฝึกเรียนรู้ที่จะรับฟังมุมมองใหม่ ๆ และฝึกที่จะหาเหตุผลมาเสริมกระบวนการคิดและการสื่อสารเพื่อสนับสนุนประเด็นของตนเอง พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบ เมื่อเรียนเสร็จเสร็จก็กลับไปทำแบบฝึกหัดซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นลักษณะของการเขียนหรือการถอดบทเรียนมากกว่าการท่องจำ ทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้น ๓ ระดับ คือหนึ่งจากการอ่านศึกษาด้วยตนเองก่อนเข้าเรียน สองจากอาจารย์และการแลกเปลี่ยนระหว่างนักเรียนในห้องเรียน และสามจากการทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดหลังเรียน

ประเด็นที่สองคือเรื่องการแยกกิจกรรมจากการเรียนอย่างชัดเจน ในประเทศไทยส่วนใหญ่การเรียนคือการเรียนด้านวิชาการ ส่วนกิจกรรมเป็นส่วนที่เสริมเข้ามาในหลักสูตรซึ่งถูกให้ความสำคัญน้อยกว่าด้านวิชาการ ทำให้ส่วนใหญ่ในบ้านเราเด็กเรียนก็จะโดดเด่นในเรื่องวิชาการไปเลย ส่วนนักกีฬาหรือเด็กที่ชอบทำกิจกรรมก็จะเก่งในด้านที่พวกเขาถนัด ผมเป็นนักเรียนคนหนึ่งที่หลงใหลในกีฬา ช่วง ม.ต้น จนเข้าเตรียมทหาร ผมเป็นนักกีฬา

บาสเกตบอลและชอบทำกิจกรรมมาก แต่ผมก็รับผิดชอบด้านการเรียนด้วย ผมเป็นนักเรียนคนหนึ่งที่มีความเห็นว่าการเรียนและกิจกรรมควรไปด้วยกันและระบบควรสนับสนุนให้สิ่งเหล่านี้ไปด้วยกันได้ การที่ค่านิยมในไทยเน้นด้านวิชาการแยกออกจากกิจกรรมชัดเจนนั้นมีส่วนส่งผลให้เด็กไม่ทราบความต้องการของตนเองหรือ Passion ของตนเองจริง ๆ เด็ก ๆ เพียงพยายามตั้งใจเรียน วันหยุดก็ไปหาเรียนพิเศษเพื่อหวังจะประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับในสังคม เช่น แพทย์ วิศวกร ทหาร ตำรวจ และอีกไม่ใช่น้อย ในระยะยาวค่านิยมนี้ทำให้เราได้ผู้ที่ประกอบอาชีพโดย Prioritize หรือให้ความสำคัญด้านหน้าตาในสังคม ความมั่นคง สิทธิประโยชน์ที่ได้ มากกว่าความหลงใหลและความชื่นชอบในอาชีพนั้น ๆ

ในทางกลับกัน ณ Wyoming Seminary วิชาแรกเริ่มเรียนตอน ๐๘.๐๐ น. และวิชาสุดท้ายจบตอน ๑๔.๐๐ น. หลังจากนั้นนักเรียนทุกคนจะต้องไปซ้อมกีฬาหรือทำกิจกรรมชมรมตามที่ตนเองสนใจ ส่วนตัวผมเองเป็นนักกีฬาบาสเกตบอล แต่ประเทศสหรัฐฯ จะเล่นกีฬาตามฤดูกาล ซึ่งบาสเกตบอลเป็นกีฬาในฤดูหนาวผมจึงได้มีโอกาสเล่นกีฬาอื่น ๆ และเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ อีกมากมายที่ไม่เคยได้ทำ เช่น กีฬา Lacrosse และ Community Services ต่าง ๆ เช่น สร้างบ้านและประกอบอาหารให้ Homeless และอื่น ๆ อีกมากมาย ค่านิยมในระบบด้านการศึกษาที่สนับสนุนให้เด็กรู้จักเรียนรู้ทั้งในด้านวิชาการและเติบโตทางด้านความคิดผ่านการทำกิจกรรมทำให้เด็ก ๆ ค้นพบ Passion ของตนเองสามารถวางแผนแนวทางการใช้ชีวิตและการสมัครสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพื่อเลือกเรียนในสาขาที่ตนเองชื่นชอบ ทำให้การจบมาประกอบอาชีพเกิดความตระหนักถึงการให้ความสำคัญกับคุณค่าของตนเอง คุณค่าของอาชีพนั้น ๆ และคุณค่าของการนำสิ่งที่ตนเองชื่นชอบและถนัดมาร่วมมือกันในการทำให้สังคมดีขึ้น ฉะนั้นผมส่งเสริมให้ทุก ๆ ท่านออกไปใช้ชีวิต ทำกิจกรรมนอกห้องเรียนบ้าง แล้วทุกท่านจะค้นพบความพิเศษในตนเองและความสวยงามบนโลกนี้อีกมากมาย

Work hard, Play hard เพื่อไม่ให้อัปตัน

ระยะเวลาที่ผมอยู่ Wyoming Seminary นั้นรวมทั้งหมดก็เกือบ ๑ ปี ก่อนที่จะได้จดหมายตอบรับจาก West Point หลังจากนั้นนักเรียน ม.๖ ก็จะทยอยนำธงมหาวิทยาลัยตนเองไปแขวนไว้ที่กำแพงของห้อง Counselor หรืออาจารย์แนะแนวของตนเอง สำหรับ West Point กว่าผมจะสอบเข้าได้นั้นต้องผ่านความท้าทายในหลาย ๆ ด้าน ต้องมีวินัยและวางแผนการใช้ชีวิตเพื่อไปถึงฝันให้ได้ เกณฑ์ที่ West Point ใช้ในการพิจารณารับนักเรียนเข้าศึกษามีดังนี้

๑. ผลการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา
๒. คะแนนสอบ TOEFL
๓. คะแนนสอบ SAT
๔. คะแนนทดสอบร่างกาย
๕. การเขียน Essay ตอบ ๓ คำถาม
๖. ประวัติกิจกรรมทั้งหมดที่เคยทำ

จากเกณฑ์การพิจารณา ทุกท่านจะเห็นว่า West Point ไม่ได้มองหานักเรียนที่เรียนเก่งเท่านั้น ผู้ที่จะได้รับการคัดเลือกเข้าต้องมีสมรรถภาพร่างกายที่ดี มีมุมมองที่น่าสนใจในการตอบ Essay และเป็นนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจากการทำกิจกรรมต่าง ๆ ผมจึงแบ่งการเตรียมตัวในการสมัครสอบเป็น ๒ ด้าน คือการฝึกฝนพัฒนาด้านวิชาการและการออกกำลังกายประกอบกับการทำกิจกรรมอื่น ๆ

สำหรับการฝึกฝนและพัฒนาด้านวิชาการ การสอบ TOEFL SAT และผลการศึกษา ผมเขียนเป็นตารางด้วยการใช้การวาดภาพ เพราะผมเป็น Visual Learner และการเขียนออกมานั้นช่วยแบ่งเบาภาระของสมองในการจำ ยิ่งไปกว่านั้นตารางที่ผมวาดออกมาช่วยให้ผมมีวินัยในทุก ๆ ครั้งที่ผมมองมัน ตารางของผมมีลักษณะเด่นคือหัวข้อย่อยที่เรียงตกเย็นก็เล่นกีฬา ทำกิจกรรมถึง ๑๘.๐๐ น. ทานข้าวเย็นให้แล้วเสร็จ จากนั้นก็กลับห้องพร้อมฝึก TOEFL และ SAT ภายในเวลา ๑๙.๐๐ น. ฝึกจนจนถึง ๑๙.๓๐ น. แล้วพักฟังเพลงไม่ก็เดินไปเล่นกับเพื่อนห้องอื่น ๆ และกลับมาพร้อมอ่านต่อเวลา ๑๙.๔๕ น. ผมทำแบบนี้วนไปจนถึงเวลา ๒๓.๐๐ น. แล้วจึงนอน เหตุผลที่ผมรักษาเวลาการอ่านให้สั้นแค่ ๓๐ นาที เพราะผมรู้ว่าถ้าอ่านนานกว่านี้ พลังงานในการมีสมาธิของผมจะไม่เต็ม ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์ผมจะตื่น ๐๘.๐๐ น. ทำทุกอย่างทานข้าวให้เสร็จและพร้อมฝึกฝนเวลา ๐๙.๐๐ น. จนถึง ๑๒.๐๐ น. หลังจากนั้นก็พักเที่ยงและบ่ายของวันเสาร์และวันอาทิตย์ผมจะไม่ทำอะไรในด้านวิชาการอีก ผมจะใช้เวลาในการ Hang out กับเพื่อน ๆ และเล่นกีฬาในตอนเย็น หัวกกลางคืนก็จะหาหนังดูหรือไม่ก็ไป Party บ้านเพื่อน เพื่อใช้ชีวิต เรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรม

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

การที่แบ่งเวลาไปทำกิจกรรมเป็นการเปิดโลก เปิดมุมมองทางความคิด ผมสามารถนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นมาใส่เป็นประวัติในส่วนของกิจกรรมที่เคยทำ และที่สำคัญคือผมได้เรียนรู้และถอดบทเรียนจากประสบการณ์ที่ได้รับ นำมาผสมผสานกับสิ่งที่เป็นเป้าหมายเพื่อเขียน Essay ในการสมัครเข้า West Point คำถามมีทั้งหมด ๓ คำถามด้วยกันคือ

๑. อธิบายว่าทำไมถึงต้องการเข้าศึกษาในโรงเรียนนายร้อย West Point
๒. คิดว่าคุณลักษณะใดเป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดในการเป็นนายทหารสัญญาบัตร
๓. เนื่องจากกองทัพบกสหรัฐฯ มีกำลังพลที่มีความหลากหลายทางภูมิหลัง คิดว่าทำไมตนเองจะประสบความสำเร็จในการทำงานท่ามกลางความหลากหลายนี้

สุดท้ายแล้วทุกท่านคงจะสังเกตเห็นว่าการสอบเข้า West Point นั้นท้าทายมาก สิ่งที่สำคัญที่ผมต้องปรับตัวอย่างมากคือการมุ่งมั่นพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านวิชาการ ด้านสมรรถภาพร่างกาย ด้านการทำกิจกรรม และที่สำคัญที่สุดคือด้านการเรียนรู้และเติบโตทางความคิด เพราะ West Point มองหานักเรียนที่มีความสามารถในทุก ๆ ด้าน ฉะนั้นแบ่งเวลาให้เป็น มีวินัย มีความรับผิดชอบ ตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน Work hard และ Play hard ควบคู่กันไปเพื่อใช้ชีวิตให้มีความสุข เราต้องประสบความสำเร็จและสามารถมีพลังงานเหลือในการออกไปสร้าง Positive Impacts ให้กับคนรอบข้าง ช่วยเหลือคนอื่น ๆ และพัฒนาองค์กร สังคม และประเทศชาติต่อไป

Dream comes true

และแล้วเดือนพฤษภาคมก็มาถึง ผมกำลังเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างที่ฟังอาจารย์อธิบาย การแก้โจทย์อยู่นั้นโทรศัพท์ผมก็สั่นในกระเป๋ากางเกง เมื่อดึงโทรศัพท์ออกมาก็เห็นสายเรียกเข้าจาก รองผู้ช่วยทูตทหารบกไทย ตอนแรกผมคิดว่าท่านโทรมาเพื่อพูดคุยเรื่องเอกสารทางธุรการ แต่เมื่อผมลุกออกไปนอกห้องเพื่อรับสาย สิ่งที่ได้ยินคือ “เสียใจด้วยนะน้อง” ผมรู้สึกผิดหวังแต่แค่นิดหน่อย เพราะก็ทำใจมาบ้างแล้ว แต่เสียงในโทรศัพท์ก็พูดต่อไป อีกว่า “น้องไม่ได้เข้า The Citadel น้องสอบติด West Point ยินดีด้วย” พร้อมกับเสียงหัวเราะกับมุกที่ท่านเล่นโดยไม่รู้เลยว่าผมไม่ได้รู้สึกว่ามันตลก ณ เวลานั้น ผมดีใจมากจึงกล่าวขอบคุณและรับโทรหาพี่สาวทันที หลังได้รับสายโทรศัพท์จาก รองผู้ช่วยทูตทหารบกไทยประมาณ ๒ สัปดาห์ ผมก็ได้รับหนังสือตอบรับอย่างเป็นทางการจาก West Point หลังจากจบ Wyoming Seminary ผมก็เดินทางกลับประเทศไทยเพื่อเยี่ยมบ้าน

เป็นเวลา ๒ สัปดาห์ก่อนที่จะบินกลับประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อรายงานตัวเข้าฝึกหลักสูตรนักเรียนนายร้อยใหม่ West Point

ระยะเวลาตลอด ๔๘ เดือนที่ West Point เป็นบทเรียนชีวิตที่เข้มข้นที่สุดเท่าที่ผมเคยประสบมา โรงเรียนทำให้ผมได้เรียนรู้ตนเอง ค้นพบศักยภาพของตนเองที่ซ่อนอยู่ เรียนรู้ผู้อื่น เรียนรู้การทำงานเป็นทีม ความเชื่อใจ ความเป็นเพื่อนพี่น้องอย่างแท้จริง ความสัมพันธ์ระหว่างหมู่คณะในระยะยาวหรือที่เรียกว่า The Long Gray Line อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ผมได้เรียนรู้จาก West Point มีอยู่ ๒ เรื่องหลัก ๆ คือ

๑. สีเสทหลักในการพัฒนาผู้นำ
๒. Diversity is our strength

สีเสทหลักในการพัฒนาผู้นำ

ก้าวแรกของผมในรั้วโรงเรียน West Point ในฐานะนักเรียนนายร้อยคือการรายงานตัววัน R-Day หรือ Reception Day เพื่อเข้าฝึกหลักสูตรนักเรียนนายร้อยใหม่หรือเรียกว่า Beast ซึ่งระยะเวลาของหลักสูตรยาว ๖ เดือน โดยแบ่งเป็น ๒ ห้วง ห้วงละ ๓ เดือน โดยแต่ละห้วงจะมีความเข้มข้นในด้านที่ต่างกัน

ห้วง ๓ เดือนแรกเป็นการฝึกในโรงเรียนโดยที่เนื้อหาและเรื่องที่ทำกรฝึกจะเน้นไปที่การให้ความรู้ การสร้างคุณลักษณะ เน้นให้นักเรียนนายร้อยใหม่ เรียนรู้ความสำคัญของการเป็นผู้นำที่ดี ยึดมั่นในการทำสิ่งที่ถูกต้อง สร้างจิตสำนึกผ่านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงผลกระทบและความสำคัญของการคำนึงถึงผู้อื่นหรือ Selfless Service ที่เป็นสิ่งที่สำคัญในการเป็นผู้นำ

ห้วง ๓ เดือนหลังจะเริ่มฝึกความรู้และความสามารถทางทหาร เรียนรู้การปฏิบัติในเรื่องของยุทธวิธีต่าง ๆ จากห้องเรียนและภูมิประเทศจริง โดยเฉพาะห้วงเดือนสุดท้ายจะเป็นการฝึก ณ Camp Buckner ที่เป็นป่าภูเขา เรียนรู้การปฏิบัติทางยุทธวิธีก่อนเดินทางไกลระยะทาง ๑๒ ไมล์

กลับ West Point เป็นการจบหลักสูตรนักเรียนใหม่ และเตรียมตัวเปิดการศึกษาเทอมที่ ๑

สิ่งที่ผมเรียนรู้จากหลักสูตรนักเรียนใหม่ของ West Point คือจุดเริ่มต้นของแนวทางการพัฒนาผู้นำที่ West Point เน้นที่สุดมีสี่เสาหลักคือ การเรียน ความเป็นผู้นำ การทหาร และสมรรถภาพร่างกาย ซึ่งความรู้และความรับผิดชอบจะถาโถมเข้ามา เพื่อทดสอบการรับมือและการทำงานของนักเรียนนายร้อย และมีการวัดประเมินผลที่ยึดตามมาตรฐาน ซึ่งเป็นไปไม่ได้เลยที่จะฝ่าฟันทุกอย่างไปได้ด้วยตัวคนเดียว ความท้าทายและความลำบากเหล่านี้ทำให้นักเรียนนายร้อยแต่ละคนค้นพบประสิทธิภาพของตนเองและแนวทางในการนำจุดแข็งนั้น ๆ ไปช่วยทีม อีกด้านที่สำคัญคือการค้นพบจุดอ่อนของตนเองและแนวทางในการพัฒนาจุดอ่อนนั้น ๆ ให้ดีขึ้น ควบคู่ไปกับความสำคัญของการถามหรือขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นหรือการถามผู้รู้ ทั้งหมดนี้ทำให้นักเรียนนายร้อยรู้จักตนเองมากขึ้น และเรียนรู้ว่าจะทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นทีมได้อย่างไร

สี่เสาหลักที่กล่าวไปจะถูกฝึกและพัฒนาในลักษณะบูรณาการร่วมกัน โดยกรมนักเรียน ส่วนการศึกษา ส่วนวิชาทหาร กองพล และอีกหลาย ๆ ส่วนจะวางนโยบายและกรอบการพัฒนานักเรียนโดยมีเป้าหมายร่วมกันคือการพัฒนาให้นักเรียนนายร้อยให้เรียนรู้และเติบโตเพื่อจบไปเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น ส่วนการศึกษาสอนจิตวิทยาผู้นำ กองพลสอนวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเรียนนายร้อยนำความรู้มาฝึกเป็นนักเรียนบังคับบัญชาเพื่อนำและวางแผนการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายของคนในสายการบังคับบัญชาโดยใช้การโน้มน้าวและการสร้าง Motivation ไม่ใช่การบังคับ เพราะความรู้จากวิชาจิตวิทยาผู้นำทางฝั่งส่วนการศึกษาชี้ให้เห็นถึงผลกระทบระยะยาวของการบังคับ และเทคนิคการโน้มน้าวที่สามารถนำมาทดลองใช้ได้

Diversity is our strength

ตลอดระยะเวลา ๔๘ เดือน นักเรียนนายร้อยหนึ่งรุ่นมีประมาณ ๑,๑๐๐ คน เป็นเพศหญิงประมาณ ๓๐๐ คน และนักเรียนนายร้อยต่างประเทศรุ่นละ ๑๕-๒๐ คน ทำให้การเรียน การฝึก การศึกษา และการใช้ชีวิตในโรงเรียนทำให้เราได้ฝึกเรียนรู้การทำงานเป็นทีมและความเป็นครอบครัว

ท่ามกลางสมาชิกที่มีความหลากหลายทางภูมิหลังนี้ โดยเฉพาะเมื่อผมขึ้นเป็นนักเรียนนายร้อย West Point ชั้นปีที่ ๔ ปีสุดท้าย ผมได้รับเลือกให้เป็น President ของ Global Leaders Club ซึ่งต้องทำงานร่วมกับนักเรียนนายร้อยต่างประเทศในรุ่นเดียวกันเพื่อสร้างวิสัยทัศน์และภารกิจของชมรม จุดประสงค์เพื่อดึงดูดให้นักเรียนนายร้อยทั้งชาวอเมริกันและชาวต่างประเทศเข้าร่วมชมรม เพื่อเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการพัฒนาให้แต่ละคนเป็นผู้นำที่เข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญของวัฒนธรรมที่หลากหลายและทำงานท่ามกลางความหลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Farewell

น่าเสียดายที่เครื่องบินของเราจะต้องลงจอดเพราะถึงที่หมายแล้ว หวังว่าตลอดการเดินทาง ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงฉบับที่สองนี้ ทุก ๆ ท่านได้เรียนรู้อะไรใหม่ ๆ จากบทเรียนชีวิตในต่างแดนของผม ผมรู้สึกเป็นเกียรติและซาบซึ้งที่ได้แชร์ประสบการณ์และได้เดินทางร่วมไปกับท่านในการเรียนรู้

สวัสดิ์ครับ

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

"Leader's Adventure ใน รร.จปร."

เรียบเรียงโดย พันเอก กิตติพงษ์ ระมาศ
ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยว รร.จปร.

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยว เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามนโยบาย
กองทัพบกเพื่อให้บริการประชาชน ในนามสำนักงานการท่องเที่ยวโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
โดยเปิดเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้จัดสร้างขึ้นด้านกรนันทนาการและการผจญภัย ซึ่งได้รับรางวัลต่าง ๆ
ดังนี้

- รางวัลดีเด่นประเภทโครงการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว ครั้งที่ ๓/๒๕๔๓
เมื่อวันที่ ๑๕ เม.ย. ๒๕๔๓
- โล่พระราชทานเกียรติคุณเชิดชูเกียรติผู้ทำคุณประโยชน์ ด้านนันทนาการ ประจำปี
๒๕๕๔ สาขาผู้มีผลงานกิจกรรมนันทนาการดีเด่นประเภทกิจกรรมกลางแจ้ง ได้รับ
รางวัลดีเด่นประเภทแหล่งท่องเที่ยวนันทนาการเพื่อการผจญภัย
- รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) ครั้งที่ ๙ ประจำปี
๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ ก.ย. ๒๕๕๖
- รางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) ครั้งที่ ๑๑ ประจำปี
๒๕๖๐ รางวัลดีเด่นประเภहनันทนาการเพื่อการผจญภัย เมื่อวันที่ ๒๗ ก.ย. ๒๕๖๐

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ขอเชิญทุกท่านท่องเที่ยวชมอุทยานอย่างตื่นตื่น สนุกสนาน เพิ่มพูนประสบการณ์อย่างอิสระ ฟันฟู ทักกะ พัฒนาการ และหน่วยงานได้หลากหลายรูปแบบ สถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าจำแนกได้ดังนี้

❖ สถานที่ท่องเที่ยวและสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ศาลเจ้าพ่อขุนด่าน เจ้าพ่อขุนด่าน วีรบุรุษผู้กล้าหาญของชาวนครนายก

- เมื่อปี พ.ศ. ๒๑๓๐ ได้เกิดอริราชไพรี ล่วงล้ำเข้ามาในปราจีนบุรีและนครนายก กวาดต้อนผู้คนพลเมืองไปเป็นทาส ท่านขุนด่านพร้อมด้วยคนสนิท คือ นายมัน นายโส ได้ร่วมกันต่อต้านศัตรู ท่านขุนด่านนำพลจำนวนน้อย เข้าต่อสู้กองทัพใหญ่ ถึงแม้จะไม่สามารถสู้ได้ ก็ไว้ลายชาวนครนายก โดยถอยร่นมาช่องสุ่มผู้คนรอคอยโอกาสที่จะกอบกู้บ้านเมือง ครั้นเมื่อข่าวทราบถึงกรุงศรีอยุธยา จึงส่งกองทัพมารบศัตรู พอท่านขุนด่านรู้ว่ากำลังมาช่วย ก็คุมคนพร้อมศาสตราวุธเข้าต่อสู้อยู่คนละด้านกับกองทัพของพระยาศรีไสยณรงค์ ทำให้ข้าศึกต้องแตกพ่ายไปอย่างย่อยยับ เมื่อนครนายกจึงร่มเย็นตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

- เมื่อ ๑ ก.พ. ๒๔๙๓ หลวงวิจิตรวาทการ อธิบดีกรมศิลปากรให้ประกอบพิธีอันเชิญดวงวิญญาณของเจ้าพ่อขุนด่านขึ้นสถิตยงศาลซึ่งอยู่เบื้องกลางศาลปัจจุบัน

- ปี ๒๕๐๐ พล.ต. เฉลิม สุทธิรักษ์ เจ้ากรมการทหารสื่อสาร (ขณะนั้นเป็นรองเจ้ากรม) ได้บูรณะสร้างศาลและแกะรูปด้วยหินสบู่โดยช่างชาวประจันตคาม

- ปี ๒๕๒๙ บริษัท ช.การช่าง จำกัด ผู้ก่อสร้างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้บูรณะสร้างศาลใหม่

- ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ ต.ค. ๒๕๖๔ พลโท ปิยะพงษ์ กลิ่นพันธุ์ ผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ท่านปัจจุบัน ได้มีดำริที่จะปรับปรุงศาลเดิม ที่เก่าชำรุดจากการก่อสร้างที่มีระยะเวลา นานกว่า ๔๐ ปี จึงขอให้ อ. ฐานิตพัฒน์ สงเคราะห์ (อาจารย์เสวก) อดีตช่างส่วนพระองค์เป็นผู้ออกแบบ โดยมี ร้อยตรี นเรศ ทาประเสริฐ เป็นผู้ควบคุมงาน และคุณพชรภัทร เทพสงค์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีโนทัย บันศิลา เป็นผู้รับเหมาก่อสร้างโดยใช้เวลาก่อสร้างทั้งสิ้น ๘๕ วัน (๒ ต.ค.-๒๕ ธ.ค. ๒๕๖๔) โดยใช้งบประมาณจากการบริจาคของผู้มีจิตศรัทธาทั้งสิ้น

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ศาลเจ้าพ่อขุนด่าน

ศาลารูปวงกลม

ณ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เขาชะโงก จังหวัดนครนายก

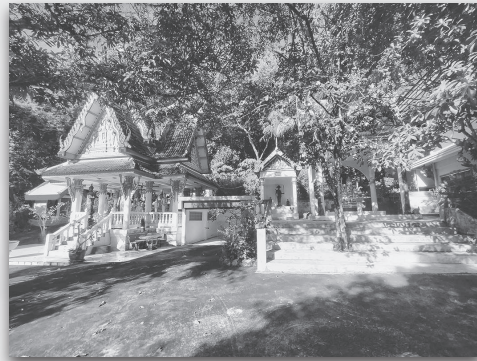
ศาลาวงกลม พ.ศ. ๒๔๕๒ จอมพล สมเด็จพระเจ้าฟ้าฯ กรมหลวงพิษณุโลกประชานาถ โปรดให้สร้างศาลารูปวงกลมขึ้นที่โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ถนนราชดำเนินนอก (ขณะนั้นคือ โรงเรียนนายร้อยมธยม) เพื่อเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของนักเรียนในยามว่าง เรียกกันว่า ศาลาวงกลม หรือ ศาลาลม หลังจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคต พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระบรมรูปหล่อครึ่งพระองค์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประดิษฐานไว้ภายในศาลาวงกลมเพื่อให้นักเรียนนายร้อยได้สักการบูชาและระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ เมื่อย้ายโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามายังพื้นที่เขาชะโงก จังหวัดนครนายก ได้มีการสร้างศาลาวงกลมจำลอง และอัญเชิญพระบรมรูปหล่อพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมาประดิษฐานไว้เหมือนโรงเรียนนายร้อยแห่งเดิม ศาลาวงกลมเป็นที่เคารพนับถือสักการะของบรรดาเหล่านักเรียนนายร้อย ข้าราชการใน รร.จปร. และประชาชนทั่วไป

ภาพเขียนสีโบราณ
รูปองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า “ปางห้ามญาติ”

วัดเขาชะโงก มีภาพเขียนสีโบราณรูปองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปางห้ามญาติ บริเวณชะโงก ผาบนเนินเขา ซึ่ง ราษฎรในบริเวณพื้นที่มีความเคารพศรัทธาเลื่อมใสเรียกว่า “พระพุทธรูป” สำหรับไฮไลท์ ของวัดเขาชะโงกนั้น อยู่ที่ภาพเขียนสีพระพุทธรูป ซึ่งในครั้งแรกที่พบนั้นมีน้ำหนักลายเส้นเลือนลาง สันนิษฐานไม่ได้ว่าผู้ใดเป็นผู้เขียนขึ้น ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ กรมแผนที่ทหารบก ได้เขียนตามรอยพระพุทธรูปเดิมให้ชัดเจนขึ้น พร้อมสร้างศาลาครอบไว้ให้ผู้มีจิตศรัทธาได้เข้าไปสักการบูชา นอกจากนี้มีพระพุทธรูปที่ศักดิ์สิทธิ์แล้ว บริเวณโดยรอบวัด

ยังคงความเป็นธรรมชาติ อุดมด้วยเหล่าพรรณไม้ ด้านหลังมีน้ำตกสายเล็ก ๆ ไหลผ่านสร้างความชุ่มชื้นทั้งกายและใจแก่ผู้ที่ได้ไปสัมผัส

❖ กิจกรรมทางทหาร

กิจกรรมโรยตัวจากหน้าผาจำลอง เราพร้อมที่จะวัดใจท่าน หากท่านมีความกล้าพอที่จะลงจากที่สูงด้วยตัวท่านเอง ท่านที่โรยตัวเรามีครูผู้มีความชำนาญ ท่านจะได้รับความปลอดภัยจากการเล่นกิจกรรมแน่นอน

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

กิจกรรมกระโดดหอสูง ๓๔ ฟุต สุดยอดแห่งความหวาดเสียว ก็คือการตกจากที่สูง ท่านพร้อมหรือไม่ ถ้าหากท่านพร้อมขอเชิญพบกับพวกเราได้นอกจากความท้าทายแล้วท่านจะได้รับประสบการณ์ในการตัดสินใจอย่างมีเหตุมีผล ภายใต้วิกฤต แต่ปลอดภัยตามแบบฉบับของการฝึกทหาร

กิจกรรมการฝึกยิงปืนด้วยเครื่องช่วยฝึกด้วยแสงเลเซอร์ Milo Range ที่มีความทันสมัย เป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาทักษะการใช้อาวุธ การยิงปืนต่อเป้าหมายบนที่กผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ การยิงปืนฉับพลัน และการยิงเป้าเคลื่อนไหวเสมือนจริง ท่านที่ได้รับการฝึกจะได้รับคำแนะนำในการใช้อาวุธขั้นต้น เช่น การจับปืน ท่ายิงที่ถูกต้องการเล็ง การลั่นไก

❖ **กิจกรรมการทำงานเป็นทีม**

กิจกรรมเดินป่าเชิงอนุรักษ์ เป็นกิจกรรมท่องเที่ยวตามระบบนิเวศน์ และจุดประกายผู้เข้าร่วมกิจกรรม รัชธรรมชาติฝึกการใช้ชีวิตอยู่กับธรรมชาติ ได้อย่างมีความสุข เส้นทางในการเดินป่า มีทั้งพื้นที่ราบและสูงชัน ระยะทาง ๓ กิโลเมตร **วัตถุประสงค์** เพื่อปลูกจิตสำนึกการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ปลูกป่า ยิงกระสุนเมล็ดพันธุ์

การปลูกป่าด้วยการยิงกระสุนต้นกล้า

คืนความสมบูรณ์ให้ป่าและต้นน้ำฝักการดำรงชีพในป่า จากห้องเรียนในภูมิภาคเพื่อเรียนรู้การหุงข้าว ด้วยกระบอกลมไม้/หาน้ำจากเถาวัลย์เพื่อฝึกเดินทางไกล ในป่า ภูเขา พื้นราบ และตามภูมิภาค

กิจกรรมผจญภัยรวมใจเป็นหนึ่ง

เป็นกิจกรรมผจญภัยที่เสริมสร้างคุณลักษณะผู้นำ การทำงานเป็นระบบ การเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน และการเสียสละเพื่อปกป้องส่วนรวม **วัตถุประสงค์** เพื่อสร้างเสริมความสามัคคีและความมีวินัย สร้างเสริมลักษณะผู้นำ และรู้จักการเป็นผู้ตามที่ดี ให้ออกกำลังกาย การแก้ไขปัญหา บริหารเวลา และการสร้างเครือข่ายการติดต่อประสานงาน

กิจกรรมพิชิตเขาชะโงก ซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล ๒๘๕ เมตร รวมทั้งกิจกรรมฐานให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสนุกสนานเพลิดเพลินในระหว่างการเดินทาง มีความอดทน อดกลั้นมากขึ้น รู้จักการเอาชนะใจตนเอง และเมื่อได้ขึ้นถึงจุดสูงสุดของเขาชะโงก จะเกิดความภาคภูมิใจเมื่อสามารถพิชิตยอดเขาชะโงกได้

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างความประทับใจและความภาคภูมิใจให้แก่นักท่องเที่ยวที่ร่วมกิจกรรม ซึ่งครั้งหนึ่งได้มาพิชิตยอดเขาชะโงก
๒. เพื่อความสนุกสนาน และผจญภัยในการเดินทาง
๓. เพื่อเสริมสร้างระเบียบวินัยและความแข็งแรง อีกทั้งยังได้มีการทำงานร่วมกันในการหุงหาอาหารในภูมิภาค
๔. เพื่อสร้างความอดทน อดกลั้น ต่อความเหน็ดเหนื่อยทั้งร่างกายและจิตใจ
๕. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคี รู้จักการเสียสละ และรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๖. เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เก็บภาพแห่งความประทับใจในการพิชิตเขาชะโงกซึ่งมีความสูงจากระดับน้ำทะเล ๒๘๕ เมตร

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

**** ผบ.รร.จปร. เป็นประธาน ****
 กิจกรรมเดินพิชิตเขาเข็งโลก รอบปฐมฤกษ์
 เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

กิจกรรมปลูกพลัง เป็นกิจกรรมเสริมสร้างพลังสามัคคี ความรักองค์กร ปลูกพลังความคิด และ
 ศักยภาพในตนเอง รวมทั้งการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อทดสอบขวัญกำลังใจ กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ
 กล้าเปลี่ยน และกล้ารับผิดชอบ
๒. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีและเสียสละในหมู่คณะ
๓. เพื่อปลูกพลังความคิด และปลูกศักยภาพในตนเอง
๔. เพื่อสร้างทีมงานให้มีประสิทธิภาพ

กิจกรรมระดมความคิด เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้ร่วม
 กิจกรรม ได้เรียนรู้การวางแผน การแก้ปัญหา การประสาน
 ความสามัคคี ความพร้อมเพรียง ความร่วมมือร่วมใจ การสื่อสาร
 ข้อความ การทำงานด้วยจังหวะที่เหมาะสม การปรับตัวเข้าหากัน
 และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นจนให้งานนั้นสำเร็จลุล่วง

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้รู้จักการวางแผน การแก้ปัญหา และการสร้างข่าย
 การติดต่อสื่อสาร
๒. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมกิจกรรม และ
 การกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน
๓. เพื่อสร้างความสามัคคี ความมีวินัย ความกล้าแสดงออก
๔. เพื่อให้รู้จักการบริหารคน และบริหารเวลา

กิจกรรมกับสร้างทีม เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้เรียนรู้การทำงานร่วมกันรู้จักวางแผนจัดลำดับความสำคัญของการทำงาน ฝึกการประสานงาน และสร้างเครือข่ายการติดต่อ มีความเสียสละ อดทน ตลอดจนความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ทีมงานประสบความสำเร็จ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเสริมความสามัคคี และความมีวินัย ให้แก่ผู้เข้าร่วมกิจกรรม
๒. เพื่อสร้างเสริมคุณลักษณะผู้นำ และรู้จักการเป็นผู้ตามที่ดี
๓. เพื่อให้รู้จักการวางแผน การแก้ไขปัญหา การบริหารเวลา และการสร้างข่ายการติดต่อประสานงาน

๔. เพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

๕. เพื่อส่งเสริมและสร้างเสริมความอดทนต่อความเหนื่อยยากลำบากในสถานการณ์ต่าง ๆ

กิจกรรมฐานผจญภัย เสริมสร้างให้ผู้ร่วมกิจกรรม มี ๕ส. ๖ร. ๕จ. (สรจ = ๓ คำ) สนุก ส่วนร่วม สาระ สร้างสรรค์ สำเร็จ ริเริ่ม ร่วมคิด ร่วมสมัย ร่วมใจ ร่วมพลัง ร่วมสร้าง จริ่งใจ ใฝ่ใจ ร่วมใจ ใส่ใจ เข้าใจ

วัตถุประสงค์

๑. เสริมสร้างลักษณะภาวะผู้นำ และการรู้จักการเป็นผู้ตามที่ดี
๒. เพื่อสร้างความไว้วางใจกันในหมู่สมาชิกทีมงาน และช่วยลดความขัดแย้งระหว่างบุคคล
๓. เพื่อแสวงหาวิธีแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างเปิดเผยจริงใจต่อกัน และพัฒนาทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า
๔. เพื่อเสริมสร้างทักษะความเชี่ยวชาญให้มากขึ้น ช่วยให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในเชิงประจักษ์และคุณภาพ
๕. เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่จะรับฟังความคิดเห็นและข่าวสารของผู้อื่นอย่างจริงใจและให้เกียรติซึ่งกันและกัน

กิจกรรมเสริมสร้างระเบียบวินัยให้บุคลากร
เป็นกิจกรรมทางทหารที่เน้นให้บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรม มีบุคลิกและลักษณะทางทหาร ตั้งแต่ การยืน การเดิน การนั่ง การเข้าแถว รวมทั้งสามารถยอมรับฟังคำสั่งและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเหนือตนได้อย่างถูกต้อง และรวดเร็ว กล้าคิดและกล้าตัดสินใจ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำงานกับเพื่อนร่วมงานได้และจะต้องช่วยเหลือกัน ในการปฏิบัติงาน

วัตถุประสงค์

๑. ต้องการให้ผู้รับการฝึกมีระเบียบวินัย
๒. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
๓. รู้จักหน้าที่ของตนเอง
๔. รู้รักสามัคคี

กิจกรรมกีฬาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่เชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างบุคลากรในองค์กรให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียว มีน้ำใจนักกีฬา และเป็นจุดเริ่มต้นของการเสริมสร้างสุขภาพที่แข็งแรงสมบูรณ์ ทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการแข่งขันในสนามพร้อมกัน ได้ลุ้น ได้เชียร์ไปด้วยกันในรูปแบบกีฬาสาธิตจรดโดยการแบ่งครึ่งของแต่ละทีม แล้วออกไปแข่งขันกันตามฐาน เพื่อนำผลที่ได้มาหาทีมที่ชนะตามลำดับ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ช่วยเหลือ และรับผิดชอบร่วมกัน
๒. เสริมสร้างความสัมพันธ์ในองค์กร
๓. มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย และให้เกียรติซึ่งกันและกัน
๔. ส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง

กิจกรรมวอล์คไทม์ เป็นกิจกรรมพัฒนาบุคลากร และองค์กร โครงการทำควบคู่ไปกับการสอดแทรกเนื้อหาสาระ ที่เหมาะสมกับกับบุคลากร วัฒนธรรมองค์กรและสภาพเศรษฐกิจแวดล้อม มุ่งเน้นให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้พัฒนาศักยภาพและความคิด สร้างสรรค์ในการทำงานร่วมกัน อันก่อให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรเป็นอย่างมาก

วัตถุประสงค์

เพื่อสร้างความสัมพันธ์และความสนุกสนานในหมู่คณะ เพื่อทำความรู้จักตนเองและหมู่คณะ ฝึกการทำงานเป็นส่วนรวม และส่งเสริมการติดต่อประสานงาน เสริมสร้างการเป็นผู้นำและรู้จักการเป็นผู้ตาม ส่งเสริมการใช้ศักยภาพของตนเองและการตัดสินใจ ความอดทนความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง การตัดสินใจ และความอดทน

วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี
เข้าทำกิจกรรม จำนวน ๓ รุ่น

กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ เรียนรู้ซึ่งพฤติกรรมทัศนคติและการเข้าใจคนที่ให้กลุ่มวิธีแก้ปัญหายอมรับพัฒนาตนเอง กระตุ้นให้บุคลากรเพื่อการอยู่ในสังคมและเป็นการใช้พัฒนากลุ่ม ตลอดจนเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อการพัฒนาองค์กร สามารถนำกลับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพอันดี
๒. เพื่อเรียนรู้วิธีการแก้ไขปัญหาและพัฒนาตน
๓. เพื่อเสริมสร้างพลังความรักองค์กรและบุคลากรในองค์กร

กิจกรรมแคมป์ไฟ เป็นกิจกรรมรอบกองไฟที่มีวิทยากรเป็นผู้นำกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ความเพลิดเพลิน สอดแทรกสาระความรู้เกี่ยวกับกิจกรรม

และให้ผู้ร่วมกิจกรรมทุกคนมีส่วนร่วมโดยผ่านเกมต่าง ๆ

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างเสริมการเป็นผู้นำและผู้ตาม
๒. เพื่อให้รู้จักวางแผนและรู้จักการแก้ปัญหาบริหารเวลา
๓. เพื่อให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้สื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น
๔. สร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ร่วมกิจกรรม มีความกระตือรือร้น ในการปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายงาน

กิจกรรมแคมป์ไฟ ในห้องประชุม
โดยการใช้โตะไฟเทียม

กิจกรรมบันเทิงการ และ กิจกรรมปาร์ตี้ไนต์ เป็นกิจกรรมพัฒนาบุคลากร ทำให้ผู้ที่ร่วมกิจกรรม ได้รู้จักและเกิดความคุ้นเคยกัน รวมทั้งมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรม สนุกสนาน กล้าแสดงออก และรู้สึกประทับใจ ส่งผลให้การปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผล วัตถุประสงค์ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนร่วม สนุกสนานเฮฮา พบปะเพื่อนร่วมงานทำกิจกรรมร่วมกัน มีความรัก ความสามัคคี มีน้ำใจ

❖ กิจกรรมทางกีฬา หรือ กิจกรรม Adventure

เป็นกิจกรรมแบบท่องเที่ยวทั่วไป โดยนักท่องเที่ยวสามารถเลือกเล่นได้เลย โดยที่ไม่ต้องจองล่วงหน้า เปิดบริการในวัน เสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีกิจกรรมดังนี้ กิจกรรมเลื่อนข้ามลำน้ำ กิจกรรมพายเรือคายัค-จักรยานน้ำ กิจกรรมยิงธนู กิจกรรมจักรยานท่องเที่ยว กิจกรรมยิงปืนปีปีกัน เพนต์บอล เป่าหนัง-ลงสนาม กิจกรรมปาลโป่ง กิจกรรมปาลเป่า กิจกรรมปีนยารวจน้ำปลา กิจกรรมขับรถ ATV

สำนักงานการท่องเที่ยวโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ตำบลพรหมณี อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 26001
<http://www.tourismcrma.com>
Email : crmatourism2542@gmail.com
Facebook : www.facebook.com/crmatourism
Line : 0933288807
โทร : 037-393185 / 093-3288807 / 02-2412691-5 ต่อ 62217
แฟกซ์ : 037-639752

สำนักงานการท่องเที่ยว
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ยินดีต้อนรับหน่วยงานทุกภาคส่วนเข้าสู่
“CRMA สนุก ตื่นเต้น ทำทนาย
ปลอดภัย ในเขาชะโงก”
ดินแดนท่องเที่ยวเขตทหาร กองทัพบก
สวัสดิ์ครับ

ที่ฝึก ข้อควร

คำปิ่น อักษรวิสัย เรียบเรียง

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง เป็นคำจริง เป็นคำอนุเคราะห์เกื้อกูลให้ผู้ฟังผู้ศึกษา เข้าใจถูกเห็นถูกตามความเป็นจริง เกิดจากการตรัสรู้ ของพระองค์ที่กว่าจะได้ตรัสรู้นั้น พระองค์ทรงบำเพ็ญ พระบารมีสะสมคุณความดีประการต่าง ๆ ตลอด ระยะเวลาที่ยาวนานถึงสี่อสงไขยแสนกัปป์ เมื่อครั้งที่ยังเป็นพระโพธิสัตว์ พระบารมีที่พระองค์ทรงบำเพ็ญ มาทั้งหมดก็เพื่อประโยชน์เกื้อกูลแก่สัตว์โลกอย่าง แท้จริง ให้มีความเข้าใจถูกเห็นถูกในสิ่งที่มีจริงตาม ความเป็นจริง เมื่อพระองค์ทรงตรัสรู้แล้ว ทรงมี พระมหากรุณาแสดงพระธรรมตลอด ๔๕ พรรษา ตั้งแต่เริ่มประกาศพระศาสนาจนกระทั่งถึงเวลาที่ พระองค์จวนจะเสด็จดับขันธปรินิพพาน ที่เป็นเช่นนี้ ก็เพราะว่า พระธรรมมีค่ามาก ทำให้ผู้ได้ฟัง ได้ศึกษา มีความเข้าใจถูกเห็นถูก เป็นไปเพื่อขัดเกลาละคลายกิเลส จนกว่ากิเลสจะดับหมดสิ้น **พระธรรมจะเป็น ประโยชน์สำหรับผู้ที่ยืนคุณค่าเท่านั้น** ซึ่งได้สะสม เหตุที่ติมาแล้ว เคยได้ยินได้ฟังมาแล้วในอดีต จึงมี ศรัทธาเห็นประโยชน์ที่จะฟังที่จะศึกษาเพื่อความ เข้าใจถูกเห็นถูกในสิ่งที่มีจริงตามความเป็นจริง

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ไพเราะอย่างยิ่ง เพราะเป็นคำจริงทุกคำ ไม่มีผิดเลย เป็นคำสอนที่สอนให้เข้าใจธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริง ตรงตามความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของ

พระธรรมคำสอน ก็คือ เป็นไปเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูก โดยตลอด และที่จะเห็นถึงความไพเราะอย่างยิ่ง ของพระธรรมได้ ต้องเป็นผู้มีศรัทธาเห็นประโยชน์ ของพระธรรม ได้ฟังและมีความเข้าใจ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ในสมัยครั้งพุทธกาล ผู้ที่ได้ฟังพระธรรมจาก พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีความเข้าใจจากการที่ได้ฟังคำจริง จึงมีการชื่นชมสรรเสริญพระภาสิตของพระองค์ว่า พระธรรมที่พระองค์ทรงแสดงนั้น ไพเราะอย่างยิ่ง นำมาซึ่งความแจ่มแจ้ง คือ ความเข้าใจถูกเห็นถูก เปรียบเหมือนหงายของที่คว่ำ เปิดของที่ปิด บอกทาง แก่คนหลงทาง เหมือนส่องประทีปในที่มืด ด้วยหมายว่า คนผู้มีจักขุ (ตา) จักเห็นรูปได้ ซึ่งทั้งหมดก็มาจากเหตุ ที่สำคัญคือได้ฟังพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรง แสดงไว้ดีแล้ว นั่นเอง

ธรรม คือ สิ่งที่มีจริง ทนต่อการพิสูจน์ เพราะ เป็นสิ่งที่มีจริง ๆ ไม่ว่าจะในยุคใดสมัยใดก็ตาม ผู้ที่จะ พิสูจน์ธรรมว่าเป็นสิ่งที่มีจริง ไม่ใช่สัตว์ ไม่ใช่บุคคล ไม่ใช่ตัวตน ไม่ใช่ใคร ไม่ใช่ของใคร นั้น ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีปัญญา ผู้ไม่มีปัญญา ไม่สามารถที่จะรู้ธรรมตาม ความเป็นจริงได้เลย แม้จะมีธรรมอยู่ทุกขณะก็ตาม เพราะฉะนั้น เป็นธรรมทั้งหมด ไม่ว่าทางตาที่กำลังเห็น ทางหูที่กำลังได้ยิน ทางจมูกที่ได้กลิ่น ทางลิ้นที่ลิ้มรส ทางกายที่รู้สิ่งที่กระทบสัมผัส ทางใจที่คิดนึกก็เป็นธรรมทั้งหมด ถ้าไม่ฟังพระธรรม ก็จะไม่

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

ความเข้าใจพอที่สติและปัญญาจะเกิดระลึกถึงลักษณะ
ของธรรมที่กำลังปรากฏได้ถูกต้อง

พระพุทธศาสนาเป็นคำสอนของท่านผู้รู้ ผู้รู้
ในที่นี้หมายถึงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นบุคคลผู้เลิศ
ที่สุด ประเสริฐที่สุด เจริญที่สุดในโลก ไม่มีผู้ใดเปรียบ ทั้ง
พระบริสุทธิ์คุณ พระปัญญาคุณ และพระมหากรุณาคุณ
เมื่อเป็น คำสอนของผู้ทรงตรัสรู้ความจริง ในฐานะของ
บุคคลผู้เป็นสาวกของพระองค์ก็จะต้องฟังต้องศึกษา
คำของพระองค์ด้วยความเคารพละเอียดรอบคอบ
ความรู้ความเข้าใจ จึงจะค่อย ๆ เจริญขึ้นไปตาม
ลำดับ ศึกษาให้เข้าใจว่าพระสัมมา สัมพุทธเจ้า ทรง
ตรัสรู้อะไร พระองค์ทรงสอนให้สัตว์โลกทำอะไร ความรู้
ความเข้าใจที่ถูกต้อง เกิดเองไม่ได้ คิดเองไม่ได้
แต่ต้องมาจากเหตุที่สำคัญ คือ การฟัง การศึกษา
พระธรรมบ่อย ๆ เนื่อง ๆ ไม่ประมาทในแต่ละคำ
ที่พระองค์ ทรงแสดง

การศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ทรงแสดงนั้น ต้องเป็นไปตามลำดับ กล่าวคือ ผู้ศึกษา
ต้องฟังพระธรรมคำสอนของพระองค์ด้วยความ
ละเอียดรอบคอบ ไม่ประมาทในแต่ละคำ บุคคลผู้ได้
ศึกษาพระธรรมโดยละเอียดมากยิ่งขึ้น ย่อมรู้จักตัว
เองว่าเป็นผู้มีกิเลสมาก ในวันหนึ่ง ๆ มากไปด้วยโทษ
(ความติดข้องต้องการ) โทสะ (ความโกรธความขุ่นเคืองใจ)
โมหะ (ความหลง ไม่รู้) เป็นผู้ถูกความไม่รู้ท่วมทับ
อยู่ตลอด และมีกุศลเกิดขึ้นน้อยมาก เทียบส่วน
ไม่ได้เลยกับอกุศล ซึ่งจะทำให้เห็นโทษเห็นภัยของกิเลส
แล้วมีความเพียร มีความอดทนที่จะอบรมเจริญปัญญา
และเจริญกุศลสะสมความดีทุกประการ เพื่อขัดเกลา
ละคลายกิเลส เป็นการกระทำที่พึงให้แก่ตน ในทาง
ตรงกันข้าม บุคคล ผู้ที่ไม่รู้จักตัวเองตามความเป็นจริง
ไม่เข้าใจสิ่งที่มีจริงตามความเป็นจริง ก็ย่อมจะเป็นเหตุ
ให้ประมาทมัวเมาและทำแต่อกุศลกรรมประการต่าง ๆ
มากมายพอกพูนกิเลสให้หนาแน่นขึ้น ซึ่งจะทำให้
วนเวียนอยู่ในสังสารวัฏฏ์อีกต่อไปอย่างไม่มีวันจบสิ้น
และที่ควรพิจารณา คือ อบายภูมิ มีนรก เป็นต้น
รอคอยอยู่แล้วสำหรับผู้ทำอกุศลกรรม ไม่ว่าจะ

ใคร ก็ตาม ซึ่งเป็นภพภูมิที่ไปได้โดยง่าย

เวลาของแต่ละคนเหลือน้อยเต็มที่แล้วที่จะมี
ชีวิตอยู่ในโลกนี้ ควรที่จะได้เตือนตนเองอยู่เสมอว่า
“วันคืนล่วงไป ๆ บัดนี้เราทำอะไรอยู่” ซึ่งจะทำให้
เป็นผู้ไม่ประมาท เห็นประโยชน์ในการเจริญกุศลและ
อบรมเจริญปัญญาสะสมเป็นที่พึงให้กับตนเองต่อไป

ข้อความในพระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย
ชาดก อุทยชาดก แสดงความเป็นจริงว่า การเกิดใน
ภพภูมิต่าง ๆ นั้น สันแสนสัน เป็นที่พักเพียงชั่วคราว
เท่านั้น ซึ่งจะต้องจากไปในที่ที่สุด ดังนี้

“เธอ พึงทราบเถิดว่า” ในสังสารวัฏฏ์นี้ สัตว์
คือ ที่เกิดของมนุษย์ และทุกติ คือ ที่เกิดของสัตว์
ดิรัจฉานนี้ใด แม้ทั้งสองนั้น เป็นที่พักชั่วคราว แล้ว
จึงประพตัตถิธรรมเกิด อย่าประมาทเสียนะ การมา
จากที่ต่าง ๆ แล้วพบกันในที่แห่งเดียวกันของสัตว์
เหล่านั้นเป็นการนัดหมาย สัตว์เหล่านั้นอยู่ร่วมกัน
ชั่วคราวมีประมาณเล็กน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้น
เธอจงเป็นผู้ไม่ประมาท”

ทราบได้ที่ยังไม่ได้ดับกิเลสทั้งปวงจนหมดสิ้น
การเวียนว่ายตายเกิด ย่อมมีอยู่ตราบนั้น ไม่เป็นสุดติภูมิ
ก็เป็นทุกติภูมิ ตามกรรม กล่าวคือ ถ้าเป็นผลของ
กุศลกรรม ก็ทำให้ไปเกิดในสุดติภูมิ เกิดเป็นมนุษย์หรือ
เป็นเทวดา แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเป็นผลของอกุศลกรรม
ก็ทำให้ไปเกิดเป็นสัตว์ในอบายภูมิ เป็นสัตว์นรกบ้าง
เป็นเปรตบ้าง เป็นอสุรกายบ้าง เป็นสัตว์ดิรัจฉานบ้าง
ตามควรแก่กรรม

การเกิดในภพหนึ่งชาติหนึ่งนั้น สันมาก
ไม่ยั่งยืนเลย เป็นที่พักชั่วคราวจริง ๆ แม้จะเกิดเป็น
เทวดามีความสุข สะดวกสบายทุกอย่าง แต่ถึงอย่างไร
ในที่สุดก็ต้องเคลื่อนจากความ เป็นเทวดา มนุษย์ก็
เป็นเช่นเดียวกัน เกิดมาในแต่ละภพแต่ละชาติ ก็ต้อง
สิ้นสุดที่ความตายทั้งนั้น พักเพียงชั่วคราวแล้วก็ต้องไปต่อ
ยังต้องเดินทางต่อไปในสังสารวัฏฏ์ มีการเกิดอยู่
รำไปตราบใดที่ยังไม่หมดกิเลส ซึ่งก็ไม่พ้นไปจากความ
เกิดขึ้นเป็นไปของธรรมซึ่งเป็นสิ่งที่มีจริง ๆ ไม่มีสัตว์
ไม่มีบุคคล ไม่มีตัวตน มีแต่ธรรม เท่านั้น

จะเห็นได้เลยว่า ไม่มีใครที่เกิดมาแล้วจะไม่ตาย ล้วนมีความตายเป็นที่สุดด้วยกันทั้งนั้น เมื่อกล่าวถึงความจริงแล้ว สัตว์ บุคคล ตัวตน ไม่มี มีแต่ธรรมเท่านั้น แม้แต่ที่กล่าวถึงว่า บุคคลคนนั้นตาย บุคคลคนนี้ตาย ก็เพราะมีสภาพธรรมที่มีจริงซึ่งเกิดเพราะเหตุปัจจัย นั่นก็คือ จิตขณะสุดท้ายของภพนี้ชาตินี้เกิดขึ้นทำกิจหน้าที่เคลื่อนพ้นจากความเป็นบุคคลนี้ ก็เรียกว่า “ตาย” ไม่สามารถย้อนกลับมาเป็นบุคคลนี้ได้อีก ซึ่งทุกคนจะต้องเป็นอย่างนี้ ไม่มีใครรอดพ้นจากความตายไปได้เลย

ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต สัลลสูตร แสดงความเป็นจริงของชีวิตว่า เมื่อเกิดมาแล้ว ก็ต้องตายทุกคน ดังนี้

“ภาชนะดิน ที่นายช่างทำแล้วทุกชนิด มีความแตกเป็นที่สุด แม้ฉันโต ชีวิตของสัตว์ทั้งหลาย ก็ฉันนั้น ทั้งเด็ก ทั้งผู้ใหญ่ ทั้งคนเขลา ทั้งคนฉลาด ล้วนไปสู่อำนาจของความตาย มีความตายเป็นที่ไปในเบื้องหน้าด้วยกันทั้งหมด”

ทุกคนที่เกิดมาแล้ว ย่อมไม่พ้นจากความตายไปได้เลย ล้วนมีความตายเป็นที่สุดด้วยกันทั้งนั้น จะต้องตายอย่างแน่นอนไม่วันใดก็วันหนึ่ง ชีวิตในชาตินี้เริ่มต้นที่ปฏิสนธิและจะสิ้นสุดความเป็นบุคคลนี้ เมื่อจุดจิตเกิดขึ้นทำกิจหน้าที่ซึ่งเรียกว่า ตาย และตราบไต่ที่ยังมีกิเลส ก็ยังต้องเกิดต่อไป ท่องเที่ยววนเวียนไปในสังสารวัฏฏ์ ยังไม่พ้นจากทุกข์ ทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏแล้วก็หมดไป ชีวิตเป็นจิตแต่ละขณะ ขณะจิตทุกขณะเกิดขึ้นแล้วก็ดับไป ไม่มีอะไรเหลือเลยจริง ๆ ดำเนินไปอย่างนี้ จากภพหนึ่งไปอีกภพหนึ่ง และเป็นอย่างนี้มาแล้วนับชาติไม่ถ้วน

ชีวิตเป็นการเกิดดับสับต่อกันของจิตแต่ละขณะ ขณะจิตขณะหนึ่งเกิดแล้วดับไปเป็นปัจจัยให้จิตขณะต่อไปเกิดขึ้นเป็นไป ที่กิเลสเกิดขึ้นเป็นไปก็เพราะได้สะสมมาแล้วในอดีต เกิดขึ้นเป็นไปตามเหตุปัจจัย เมื่อปัญญายังไม่เจริญขึ้นถึงขั้นที่จะดับกิเลสได้ กิเลสก็จะเกิดขึ้นอีกต่อไปอย่างเช่นในชาตินี้ และเพราะยัง

มีกิเลสอยู่นี้เอง การเวียนว่ายตายเกิด จึงยังไม่จบสิ้น เป็นเหตุให้มีสภาพธรรมเกิดดับสับต่อไป ยังไม่พ้นจากทุกข์ในสังสารวัฏฏ์

ข้อความในพระสูตรต้นตปิฎก สังยุตตนิกาย สคาถวรรค ปิยสูตร ได้แสดงว่า สิ่งที่จะเป็นที่พึ่งสำหรับบุคคลผู้มีความตายเป็นธรรมดา นั่นคือ บุญทั้งหลาย ซึ่งก็คือ ความดีทั้งหลายทั้งปวง ดังนี้

“เมื่อบุคคลถูกลมรณะครอบงำ ละทิ้งภพมนุษย์ไปอยู่ ก็อะไรเป็นสมบัติของเขา และเขายอมพาเอาอะไรไปได้ อนึ่ง อะไรเล่าจะติดตามเขาไป ประดุจเงาติดตามตนไป ฉะนั้น

ผู้ที่มาเกิดแล้ว จำจะต้องตายในโลกนี้ ย่อมทำกรรมอันใดไว้ คือ เป็นบุญและเป็นบาป ทั้งสองประการ บุญและบาปนั้นแล เป็นสมบัติของเขา และเขาจะพาเอาบุญและบาปนั้นไป อนึ่ง บุญและบาปนั้น ย่อมเป็นของติดตามเขาไป ประดุจเงาติดตามตนไป ฉะนั้น เพราะฉะนั้น บุคคลพึงทำกัลยาณกรรม (กรรมที่ดีงาม) สะสมไว้เป็นสมบัติในโลก (โลกหน้า) เพราะว่า บุญทั้งหลาย ย่อมเป็นที่พึ่งของสัตว์ทั้งหลาย ในปรโลก”

พระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ไม่ว่าจะเป็นส่วนใดของคำสอน ก็ล้วนเป็นคำจริง เป็นคำอนุเคราะห์เกื้อกูล เป็นเครื่องเตือนใจที่ดีในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้ที่ได้ฟังได้ศึกษามีความเข้าใจถูกต้อง มีความประพฤติที่ดีงามทั้งทางกาย ทางวาจา และทางใจ ขัดเกลากิเลสซึ่งเป็นเครื่องเศร้าหมองของจิต จนกระทั่งสูงสุดเพื่อความเป็นผู้หมดจดจากกิเลส ดับกิเลสทั้งปวงได้อย่างหมดสิ้น

ในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่นั้น บุคคลรอบข้าง ไม่ว่าจะ เป็นบิดามารดา หรือญาติพี่น้อง เป็นต้น ย่อมสามารถช่วยเหลือทำกิจในด้านต่าง ๆ ให้แก่เราได้ แต่พอถึงเวลาตาย บุคคลเหล่านั้นไม่สามารถที่จะช่วยต้านทานไว้ได้เลย กล่าวคือ ไม่สามารถเป็นที่พึ่งให้ไม่ตายได้ ใคร ๆ ก็ช่วยเราไม่ได้เลยจริง ๆ แม้จะมีแพทย์ผู้มีความสามารถมากเพียงใด ก็ไม่สามารถทำให้ไม่ตายได้ จึงไม่มีใครสามารถรอดพ้นจากความตายไป

ได้เลยแม้แต่คนเดียว

ดังนั้น ต้องไม่ลืมเลยว่า ทุกคนกำลังจะตาย จะตายเหมือนอย่างคนที่ตายไปแล้ว ซึ่งไม่มีใครรู้ล่วงหน้าเลย ว่าใครจะตายเมื่อไหร่ที่ไหนอย่างไร แต่ทุกคนกำลังจะตายแน่นอน มั่นใจได้เลยว่า ตายแน่นอนทุกคน พอถึงเวลานั้นก็ตายแน่ ๆ เมื่อจิตขณะสุดท้ายในภพนี้เกิดขึ้น ก็ต้องละจากโลกนี้ไป เมื่อเป็นเช่นนี้ ก่อนที่วันนั้น จะมาถึง ควรจะทำอะไร? ซึ่งควรจะได้พิจารณาจริง ๆ ว่า เมื่อแต่ละคนจะต้องตายอย่างแน่นอน เพราะมีความ ตายเป็นธรรมดา ถ้าเห็นว่าสิ่งใดมีประโยชน์ที่สุด ก็ทำสิ่งนั้น ไม่ทำสิ่งอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ ทำดี และ ฟังพระธรรมศึกษาพระธรรมให้เข้าใจ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทั้งกับตนเองและผู้อื่น สังคม ชาติบ้านเมือง นี่คือ ประโยชน์ที่ควรเกิดขึ้นก่อนที่จะตายจากความเป็นบุคคลนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่าเป็นสิ่งที่ประเสริฐที่จะสะสม สืบต่ออยู่ในจิตเป็นที่พึ่งต่อไป

ธรรมเตือนใจ

“ชีวิต ของสัตว์ทั้งหลาย ในโลกนี้ ไม่มีเครื่องหมาย ใคร ๆ รู้ไม่ได้ ทั้งลำบาก ทั้งน้อย และประกอบ ด้วยทุกข์ สัตว์ทั้งหลาย ผู้เกิดแล้ว จะไม่ตาย ด้วยความพยายามอันใด ความพยายามอันนั้น ไม่มีเลย แม้อยู่ได้ถึงชรา ก็ต้องตาย เพราะสัตว์ทั้งหลาย มีความเป็นอย่างนี้ เป็นธรรมดา” (พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย สุตตนิบาต สัลลสูตร)

ขอเชิญศึกษาพระธรรมเพิ่มเติมได้ที่ มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา

- * www.dhammadhome.com [www.dhammadhome.com มีหลากหลายหมวดหมู่ให้ได้ศึกษา เช่น กระดานสนทนา ถาม-ตอบปัญหาธรรม, ฟังธรรม, หนังสือธรรม เป็นต้น]
- * YouTube : มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา
[พิมพ์ค้นในช่องค้นหาเพิ่มเติมด้วยคำว่า บ้านธัมมะ, ธรรม อ.สุจินต์
มีพระธรรมหลากหลายประเด็นให้ได้ศึกษาเพื่อความเข้าใจถูกต้องเห็นถูกต้องตรงตามความเป็นจริง]
- * Facebook : ชมรมบ้านธัมมะ มศพ.

ใคร... อะไร... ที่ไหน...

ปรับตำแหน่ง

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

๑. พ.อ. นิมิตร แก้วหาญ
๒. พ.อ. สุวิทย์ วงศ์วัลย์
๓. พ.อ. กนก ป้องกันทรทรัพย์
๔. พ.ท. วิเชียร สุขสุวรรณ
๕. พ.ท. โภควินท์ แสงดิษฐ์
๖. พ.ท. กมลฤดี ม่วงมณี
๗. พ.ท. วีระศักดิ์ อินทร์จันดา
๘. พ.ท.หญิง กัลย์ทิพา พงษ์สุปรุณี
๙. ร.อ. ฐิติพงษ์ กาวิชัย

ตำแหน่งเดิม

- อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 ทก.กย.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อจ.หน.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 อจ.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 หน.กภ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 หน.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 หน.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 รรท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

ตำแหน่งใหม่

- นปก. ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
 รอง ผอ.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 รอง ผอ.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 ทก.กย.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อจ.หน.กพศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 ทก.สปร.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อจ.หน.สวท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

นายทหารย้ายออก

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

๑. พ.อ. นิมิตร แก้วหาญ
๒. พ.อ. วีรวัฒน์ ขาวสุข
๓. พ.อ.วานิช ออสน์เหิยะ
๔. พ.ท.หญิง ฉวีวรรณ ตะเภาพงศ์
๕. พ.ต.หญิง สุนทรี ทาโต
๖. ร.อ. ปิยะชาย ชาญสุข

ตำแหน่งเดิม

- นปก. ประจำ รร.จปร. (อัตรา พ.อ.(พ.))
 ทก.กพท.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 อศจ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 หน.กปช.รร.จปร. (อัตรา พ.ท.)
 นายทหารควบคุมการเบิกจ่าย รร.จปร.(อัตรา พ.ต.)
 รรท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)

ตำแหน่งใหม่

- ประจำ บก.มทบ.๒๑
 รอง ผอ.กอง รร.ชว.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
 หน.ยศ.ทบ. (อัตรา พ.อ.)
 ทก.วทบ. (อัตรา พ.อ.)
 นบช.ศชส.สพ.ทบ. (อัตรา พ.ต.)
 ประจำ ยศ.ทบ.

นายทหารย้ายเข้า

ลำดับ ยศ, ชื่อ - สกุล

๑. พ.ท. สำราญ มณีปรุ
๒. ร.อ. สงขลา ไพศาลสุขะกุล
๓. ร.อ.หญิง พัฒน์ชิตา รักชาติ
๔. ร.ท. พชรพล พนาคุปต์
๕. ร.ท. คมกฤษ กองม่วง

ตำแหน่งเดิม

- อศจ.พล.ม.๒ รอ. (อัตรา พ.ท.)
 ประจำ ยศ.ทบ.
 นบช.มทบ.๒๓ (อัตรา ร.อ.)
 ผบ.มว.ร้อย.ขส.รบ.บ.เบา
 พัน.ขส.๒๔ บชร.๔ (อัตรา ร.ท.)
 รอง ผบ.มว.ปฏิบัติการ ร้อย.ปพ.
 พัน.ปพ.รอ. (อัตรา ร.ท.)

ตำแหน่งใหม่

- อศจ.รร.จปร. (อัตรา พ.อ.)
 รรท.ประจำห้องปฏิบัติการ สกศ.
 รร.จปร.(อัตรา พ.ต.)
 นายทหารควบคุมการเบิกจ่าย รร.จปร.
 (อัตรา พ.ต.)
 รรท.อจ.สกศ.รร.จปร. (อัตรา พ.ต.)
 รรท.ผบ.ร้อย.กรม นนร.รอ.รร.จปร.
 (อัตรา พ.ต.)

เสนาศึกษา เล่มที่ ๘๘ ตอนที่ ๔ เดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๖๕

นิตยสารเสนาศึกษา

กำเนิดครั้งแรก

มกราคม ๒๔๕๘

กำเนิดครั้งหลัง

สิงหาคม ๒๔๙๓

นิตยสารราย ๒ เดือน

ของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์ : เพื่อเผยแพร่วิทยปัญญาความรู้ทางด้านวิทยาการ พลงานวิจัย การพัฒนาทางทหาร ศิลปะ- ศาสตร์ ความคิดเห็น ความรู้ทั่วไป และส่งเสริมความสัมพันธ์อันดี ระหว่างโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ากับมวลสมาชิกนิตยสารเสนาศึกษา

พลเอกหญิง สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
ที่ปรึกษาภักดีติมศักดิ์

คณะที่ปรึกษา

ที่ปรึกษา

พล.อ. วรวิทย์	พรรคสมชัย
พล.อ. ปริญญา	สมสุวรรณ
พล.อ. ดนัย	มิชิวาท
พล.อ. พอล	มนิรินทร์
พล.อ. ชำนาญชัย	ยศสุนทร
พล.อ. ถกมลเกียรติ	นวลสง
พล.อ. สิทธิพล	จีนสารานู
พล.อ. ณัฐวุฒิ	สุนทรนันทน์
พล.ท. กานต์	พินยนิศาศาสตร์
พล.ต. จิระ	เหล่าจรัสกร
พล.ต. วิชาติ	เอี่ยมไพจิตร
พล.ต. อำนาจ	แย้มผกา

กองจัดการ

ผู้จัดการ/ฝ่ายศิลป์

พ.อ. ศรศักดิ์	เกิดชนะ
---------------	---------

ผู้ช่วยผู้จัดการ

พ.อ.หญิง ศราวดี	พันธุ์พุกภัย
-----------------	--------------

ผู้พิมพ์/โฆษณา

พล.ต. นันทยศ	บุชา
--------------	------

ฝ่ายจัดส่ง

พ.ท. สรวุฒิ	ทองทิพย์
ร.ท. สุนันท์	เชื้อเถาว์
จ.ส.อ. เกียรติพล	พงศ์ทองกุล
นาง นันทวดี	ขุนสะอาดศรี
น.ส. กนกนันท์	ปาจันทร์
น.ส. วราภรณ์	ไวภาษา
นาย ปฐม	กอบแก้ว
นาย ณัฐวุฒิ	เอมแย้ม
นาย บุญเจิดจันทร์	เกษมสวัสดิ์

ฝ่ายธุรการ

จ.ส.ท. ปิยะพงษ์	เมืองอำพัน
-----------------	------------

กองอำนวยการ

ผู้อำนวยการ

พล.ท. ปิยะพงศ์	กลิ่นพันธุ์
----------------	-------------

รองผู้อำนวยการ

พล.ต. ศุภชัย	ศรีทอม
พล.ต. อุดม	แก้วมทา

ผู้ช่วยผู้อำนวยการ

พล.ต. นันทยศ	บุชา
พล.ต. สิทธิจา	สาริบุตรานนท์
พล.ต. อองอาจ	พิมพ์ทนต์

กรรมการ

พ.อ. คำศักดิ์	นิมานันท์
พ.อ. กิรทา	ศรีลัด
พ.อ. โสฬส	รัตนพงษ์ใส
พ.อ. ศักดิ์ระวี	เพ็ญเย็น
พ.อ. วิเชียร	วิริยะธรรมกุล
พ.อ. ปริญญา	รุ่งเรือง
พ.อ. เสกสิทธิ์	ศิริพล
พ.อ. กานต์พงษ์	พลดีองนะกุล
พ.อ. ชัยนันท์	ทองจันทร์

กรรมการ/ฝ่ายกฎหมาย

พ.อ. จำนวนู	สังข์ทอง
-------------	----------

กรรมการ/เหรียญกษาปณ์

พ.อ. นิพนธ์	กรรณแก้ว
-------------	----------

กรรมการ/เลขานุการ

พ.อ. ตรีดิษฐ์	จิตริศรีอร่าม
---------------	---------------

กรรมการ/ประชาสัมพันธ์

พ.ท. สรวุฒิ	ทองทิพย์
-------------	----------

กองบรรณาธิการ

บรรณาธิการ

พล.ต. นันทยศ	บุชา
--------------	------

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

พ.อ.หญิง ณัฐมล	จงทรา
----------------	-------

ประจำกองบรรณาธิการ/พิสูจน์อักษร

พ.ท.หญิง ชื่นททัย	สุริยโสภณพันธุ์
พ.ต.หญิง ฉัฐภรณ์	ยศสุนทร
พ.ต.หญิง มีทวัน	ชุมทอง
พ.ต.หญิง อำภา	ช่างเกียรียน
ร.อ.หญิง นิสากร	จันทสร
ร.อ.หญิง เบญจภรณ์	พันธุ์นิล
ร.ท.หญิง จุติมา	ว่านเครือ
ร.ท.หญิง สารีศา	เจี้ยววา

ฝ่ายการเงิน

ร.อ.หญิง ศศิณันท์	คงศิริ
จ.ส.อ. กฤษฏาภรณ์	ปาละสิทธิ์

ช่างภาพ

จ.ส.อ. สุริยชัย	พงษ์ปฏิเมศร์
จ.ส.อ. สัมพมา	พุดจา

ฝ่ายติดต่อประสานงาน

นาง สารีศา	จิตทนต์
------------	---------

สำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา/กองบรรณาธิการ : โรงพิมพ์ ส่วนบริการ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ต.พรหมณี อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑-๔,
และ ๐ ๓๗๓๗ ๓๐๑๐-๔ ต่อ ๒๒๕๒๑-๓ โทรสาร ๒๒๕๒๑, ๐ ๒๒๕๗ ๕๕๑๐ e-mail : sena.cma64@gmail.com

* การติดต่อแผนกการเงิน เพื่อชำระเงินค่าสมาชิก เหรียญกษาปณ์นิตยสารเสนาศึกษา โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า อ.เมือง จ.นครนายก ๒๖๐๐๑ โดยจดหมายสั่งจ่าย
ปณฝ.ร.จ.ปร. ในนาม เหรียญกษาปณ์ โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑-๔ ต่อ ๒๒๕๐๔, ๒๒๗๔๔, ๐๙๗-๐๐๕๓๓๕ และกรุณาส่ง
ยศชื่อ - สกุล สมาชิกฯ พร้อมหลักฐานการ ชำระเงิน มาที่เหรียญกษาปณ์

* การย้ายที่อยู่ ทางภาพหรือสัปดาห์สมาชิก ติดต่อสำนักงานนิตยสารเสนาศึกษา โทร. ๐ ๒๒๕๑ ๒๖๕๑-๔ ต่อ ๒๒๕๒๑-๓

* อัตราค่าบำรุง ปี ๒๕๖๒ บาท สำหรับข้าราชการ (ศิษย์เก่า รร.จปร.) ประจําการสังกัดกระทรวงกลาโหม ทักจาก ผังง. ของหน่วย

บรรณาธิการผู้พิมพ์และโฆษณา * พล.ต. นันทยศ บุชา

QR code Line @ Sena.cma

**เหรียญที่ระลึก วันพระราชทานกำเนิด
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ ๑๓๕ ปี**

๑. เหรียญที่ระลึกชุดพิเศษ

บรรจุในกล่องไม้ลาย จำหน่ายราคาชุดละ ๙๙,๙๙๙ บาท
ผลิตตามจำนวนสั่งจอง

๒. เหรียญที่ระลึกเนื้อทองคำ

บรรจุในกล่องไม้
จำหน่ายราคาเหรียญละ ๔๙,๙๙๙ บาท

๓. เหรียญที่ระลึกเนื้อเงินหน้าทองคำ

บรรจุในกล่องหนังฟิวส์สีแดง
จำหน่ายราคาเหรียญละ ๔,๙๙๙ บาท

๔. เหรียญที่ระลึกเนื้อวโลหะหน้าทองคำ

บรรจุในกล่องหนังฟิวส์สีน้ำเงิน
จำหน่ายราคาเหรียญละ ๓,๙๙๙ บาท

๕. เหรียญที่ระลึกเนื้อเงิน

บรรจุในกล่องหนังฟิวส์สีเหลือง
จำหน่ายราคาเหรียญละ ๑,๙๙๙ บาท

๖. เหรียญที่ระลึกเนื้อทองแดง

บรรจุในกล่องพลาสติกใส
จำหน่ายราคาเหรียญละ ๑๙๙ บาท

**โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ได้ดำเนินการจัดสร้าง เหรียญที่ระลึก วันพระราชทานกำเนิด
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ ๑๓๕ ปี โดย**

จัดทำขึ้นเพื่อน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ และระลึกถึง

**พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวผู้ทรงเป็น พระผู้พระราชทานกำเนิด
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ในโอกาส วันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ ๑๓๕ ปี**

**นับเป็นเหรียญรุ่นแรก ของ โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้จัดสร้างขึ้น**

**โดยได้รับพระเมตตาจาก สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก ทรงอธิษฐานจิตให้กับเหรียญที่ระลึก
วันพระราชทานกำเนิดโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ครบ ๑๓๕ ปี ในวันที่เสาร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ ณ วัดราชพิพิธ**

**และอัญเชิญพระเกจิอาจารย์จำนวน ๙ รูป อธิษฐานจิต ณ ศาลาวงกลม และห้องพระบารมี โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ในวันศุกร์ที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งตรงกับวันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๙**